

3 1761 07141428 8

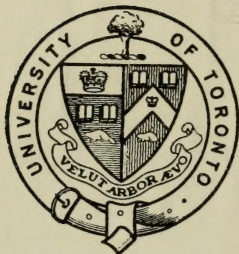
DL

291

O3S5

bind 3

hefte 1

Presented to
The Library
of the
University of Toronto
by

The Estate of the late
Dr. W.H. Lohse

Bidrag

til

Odense Børs

ældre

Historie

i

chronologisk Orden

indsamlede

af

Bedel Simonfen.

Tredie Bind
første Hefte.

Odense 1814.

Trykt i M. C. Hempels Officin.

1961

11

1961

1961

1961

1961

DL

291

D3S5

bind 3

hefte 1

1961

677046

1.5.58

1961

1961

F o r e r i n d r i n g .

Med nærværende Hefte eller med det 16 Aarhundredes Udgang slutter jeg herved mine Bidrag til Odense Byes ældre Historie. Ligesaa lidet som det ved sammes Udgave har været min Hensigt at gjøre mig Fordeel, ligesaa lidet har det været min Hensigt dermed at indlægge mig Ære, hvorfor jeg ogsaa ved ethvert Bidrag, — være sig trykt, haandskrevet eller mundtligt, — samvittighedsfuld har tilføiet, hvem jeg var samme skyldig, og hvem altsaa Æren for sammes Meddelelse tilkom. Men da jeg allerede fra Fortiden af var i Besiddelse af en Deel Samlinger til Byens Historie i Almindelighed, har jeg anseet det for min Pligt, ved Understøttelse fra Hovedstadens Bibliotheker og Archiver, at supplere samme med Hensyn til de ældre Tider, for saaledes at kunne levere mine Landsmænd Bidrag til den Deel af Byens ældre Historie, hvis Kilder maatte anta-

ges ikke i Byen selv at være opbevarede; og jeg op-
 hører desaarſag nu med mine Bidrag ved det 16
 Aarhundredes Slutning, fordi Kilderne til Byens senere
 Hiſtorie viſtnok for ſtorſte Delen i dens egne Archiver
 ere opbevarede og ſaaledes ogsaa for dens egne Borgere
 ere tilgængelige, da de derimod for mig, — der ved
 Sygelighed fængſles til Hjemmet, — ere utilgængelige
 i enhver Periode. Idet jeg ſaaledes herved tager Afſked
 med Odense By og dens Hiſtorie, beklager jeg ret meget,
 at det, paa Grund ſaavel af mit ſvagelige Helbred ſom
 af adſkillige andre Omſtændigheder, ikke har ſtaaet i
 min Magt at bringe den Deel af Byens Hiſtorie, jeg
 fra Tid til anden leverede Bidrag til, til den Grad af
 Suldſtændighed og Nøiagtighed, ſom jeg ret gjerne havde
 villet; imidlertid har jeg i Sinde, for dog nogenlunde
 at bøde paa ſammes Mangler og Feil, hvis Gud giver
 Helbred, at udgive et Supplementbind med alle de Til-
 læg og Rettelser, jeg til den Tid maatte kunne for-
 hverve ſaavel ved egen Efterforſkning ſom ved Andres
 Meddelelſe; og det ſkal derhos være mig ſærdeles kjær,
 hvis nogen af mine Læsere ogsaa dertil vilde yde mig
 et eller andet Bidrag; — en Anmodning, jeg allerede
 tidligere, nemlig i Forerindringen til det 1ſte Heft, har
 tilladt mig at gjøre, og ſom jeg altsaa atter herved
 paany og ligesom til Afſked vil have gjentaget. Et
 gammelt Ordsprog ſiger, at enhver Arbejder er ſin Løn
 værd, og jeg har aldrig ønsket eller fordret anden Løn

for mit Arbeide og min Beføstning end den Bistand, mine Landsmænd muligviis ville yde mig for at give Skriftet den i min Stilling mig størst mulige Suldstændighed. I denne Henseende har jeg derfor ogsaa søgt at gjøre mit Skrift saa tilgængeligt for Odense Borgere som muligt, idet jeg uden Betaling har ladet omtrent 200 Ex. alene i Odense By og dens nærmeste Omegn uddele, og derhos, saavidt jeg veed, ikke alene forsynet Byens geistlige og verdslige Embedsmænd, dens saavel offentlige Bibliotheker som private Læseforeninger, men ogsaa gjort det litterære Selskab Tilbud om at forsyne de af dets Medlemmer, der maatte ønske det, med Exemplarer; ligesom desuden enhver saavel Embedsmand som Videnskabsmand eller Borger ved flere Leiligheder, tildeels endogsaa gjennem Aviserne, har erfaret, at jeg ingenstinde nægtede Noget, der yttrede Interesse derfor, et Exemplar af samme, saalangt som Oplaget (paa 500 Exempl.) kunde række. Skulde altsaa mine Bidrag til Odenses Historie ikke være blevne almeenbekjendte i Byen selv, da er det vist ikke min Skyld, og jeg maa altsaa formode, at Enhver, der ønskede det, har havt Leilighed til at gjøre sig bekjendt med samme, og det endog i langt større Grad, end hvis de vare komne i Boghandelen, hvor vist ikke ret Mange vilde have vovet et Par Mark paa at kjøbe dem. Jeg forudsætter altsaa, at Enhver, der har havt Interesse derfor, ogsaa har havt Leilighed til at undersøge mit Skrift og saa-

ledes ogsaa at bemærke dets mulige Mangler; og at altsaa ogsaa Enhver maa vide, hvorvidt han for sit Vedkommende maatte see sig i Stand til at berigtige samme eller ikke. Da jeg nu heller ikke kan troe, at det blandt saa stor en Mængde skulde mangle Alle paa Velvillie til at yde mig Bistand i et Unliggende, der dog i Grunden mere angaaer dem selv end mig; ligesaa lidet som det vil kunne mangle Noget paa Tid til at eftersee i sine Designationer, om han har Documenter, der vedkomme Odense By, og som ere ældre end 1600, i sit Værges eller ikke: saa maa jeg næsten formode, at Odense By og dens saavel offentlige som private Archiver ere blottede for Bidrag til dens egen ældre Historie (med mindre det skulde lykkes Aktstykkernes hæderligst befjendte Udgivere fra Tid til anden at fremdrage samme for Lyset); og saameget mere maa jeg altsaa glæde mig over de, skjøndt saa og ubetydelige, Bidrag, jeg, saa at sige uden Bistand fra Byen selv, har seet mig i Stand til fra Kjøbenhavnske Bibliotheker og Archiver at kunne indsamle og ved mit Skrift ikke alene at kunne meddele Byens egne Borgere, men ogsaa at kunne bringe til offentlig Kundskab. Og da disse mine Bidrag saaledes, ved den sandsynlige Mangel paa lignende i Byen selv, endogsaa saameget mere synes at vinde i Interesse, skal jeg i sin Tid tilligemed Supplementbindet ogsaa for den lettere Oversigts Skyld beskræbe mig for at levere et alphabetisk Register over det Hele. Endelig

fulde jeg til Slutning heller ingenlunde undlade at af-
lægge Hr. Adjunct Crone min verbindtligste Takfølgelse
for den Omhu, hvormed han har besørget Correcturen
af de 3 sidste Hefter. Og saaledes slutter jeg med de
bedste Ønsker for Odense By, hvis ældre Historie i de se-
nere Aaringer har beskæftiget en ikke ubetydelig Deel af
mine eensomme Timer.

Elvedgaard, den 26 April 1844.

Vedel Simonsen.

1579 kongl. Befaling til Borgemeſtere og Raad-
mænd i Odense: at efterſom Kongen er „formodende“
nogle fremmede udlændiſke Herrer ind i Riget ſtrax paa
Joraaret (1580), ſom ankomme med en ſtor Hob Heste,
og ſom en Tidlang ſkulle blive liggende der i Byen
ſaavelſom Hoſſinderne og en ſtor Part af Adelen med
deres Heste og Folk; og han derfor „tilførn“ har til-
ſkrevet dem, at de med det Førſte ſkulde lade berede Stald-
rum der i Byen for 2000 Heste i det Allermindſte; og
han forfarer, at det endnu ikke ſkeet eller begyndt er,
„hvorefter Vi Os ikke lidet forundre, at vore Breve og
Skrivelſer ikke mere hos Eder ere agtede eller anſeete:“
ſaa befaler han dem derfor alvorligen, at de ſtrax til-
tænke at lade foretage, bygge og flye paa ſamme Stal-
de, at de med det Førſte blive færdige, ſaa at, naar de
Fremmede ankomme, der da kan være godt Staldrum
til 2000 Heste i det Allermindſte. I lige Maade for-
farer Kongen, hvorledes den veſtre Port derudi Byen
ſkal meget være forfalden, ſaa at det er at formode, at
den ſkal nederfalde, Byen ikke til ringe Spot; og at der
udenfor ſamme Port ſkal være udført en ſtor Hob Møg

og Ureenlighed langs Steenbroen igjennem fast høiere end Broen er høi, som er baade meget „usynligt“ ¹⁾ for dennem, som igjennem Byen reise, og dertilmed (giver) Stank og Lugt: thi vil han, at de samme vestre Port inden Paaſte lade igjen opbygge og forskærdige, samt tilſige Borgerne, at de samme Møg og „Omſlodighed“ (∴ det tydſke Unſlättherey, altsaa Svineri eller Skidenſærdighed) inden Paaſte henføre paa den anden Side ved den Groft, som ligger ved samme Steenbro; og ei tilſtede Nogen herefter nogen „Omſlodighed“ eller Møg at lægge imellem samme Groft og Byen. Sammeledes forſarer Kongen, at mange Steder i Byen langſved Adelgaden ſkal være ſat Tornegjerder, i Stedet ſom (∴ iſtedetfor hvilke) enten Huſe eller Plankeværk kunde ſtaa, Byen til ſtorre Zür: thi vil han, at de alvorligen foreholde Eierne, hvad heller de ere Edel eller Uedel, at de samme Gjerder inden Paaſtedag afbryde og igjen opſætte enten Huſe eller Plankeværk, „ſaaſremt at, der ſom de herudi findes forſømmelige, samme Gaarde (∴ Gjerder) da ikke ſkal være Priis (∴ gives til Priis) for hver Mand.“ Dat. Kolding d. 10 Oct. (F. Teg. ved R. N.).

S. A. kongl. Skrivelse til Knud Benſtermand (til Zindſtrup ∴ nuværende Holſtenſhuus): at uagtet han nogen Tid ſiden havde forhvervet Kongens Brev paa et Steenhuus med 2 Abildhanger i Jaaborg, ſom for-

---

1) Det havde været enſteligt, hvis dette Snags virkelig havde været usynligt i Ordets nuværende Betydning; men her betegner Ordet formodentlig det Samme ſom det iſlandſke *Osyni* ∴ af et hædligt Abſeende.

dum havde været til den Helligaands Kloster sammesteds, samt paa Fiskeri i Faaborg Sø; saa forfarer Kongen nu, hvorledes, den Tid forte Kloster blev ødelagt, samme Huus, Udbildhauger og Fiskeri vare blevne funderede til det almindelige Hospital i Odense, og at Hospitalsforstanderen havde bortfæstet det Hele til nogle Borgere i Faaborg for aarlig Landgilde, samt at disse ere pligtige til at holde Byens Tyngde deraf, som skal være den tredje Part af Byens Tyngde, undtagen aarlig Skat. Kongen vil derfor, at han aldeles Intet befatter sig med forte Steenhuus o. s. v., men lader det følge Hospitalet i Odense. Dat. Koldinghuus d. 13 Dec. (1. c.)

S. A. døde Borgemeester Knud Jørgensens (Seeblads) anden Kone, Karen Richartsdatter, og blev i Graabrødrefirke begravet (Mummes S. Knud Pag. 167.)

1580 kongl. Skrivelse til Niels Friis (til Hesselager og Orbeblunde): at Kongen kommer i Forsaring, at N. Friis skal have staaende 600 eller 800 Daler til Antwerpen, som han skal have af den „Fransöske“ Legat; og efterdi nu Kongen behøver en Sum Penge at udgive til Antwerpen og andensteds udenlands, og det ikke er sikkert at reise udenlands med Penge, saa har han befaleet Ole Bager, Raadmand i Odense, „som nu skal forreise til Nederlandene udi vor Bestilling,“ at skulle annamme hvis Penge, N. Friis har staaende til Antwerpen, og dem „udi vor Bestilling udgive,“ hvilke Kongen igjen „af vort Rentekammer“ vil lade ham fornøie, naar han derom anlanger. Dat. Odense d. 7 Jan. (1. c.)

S. A. kongl. Befaling til Borgemeistere og Raadmænd i Odense: at eftersom han kommer i Forsaring, hvorledes megen Usikkerlighed tildrager med Bøsseskytter og

Baadsmænd, som forskrives i Borgerleie i Odense, saa Borgerne sammesteds sig derover tit og ofte beklage; da, paa det at Alting maa gaae ligeligen og ret til, og Borgerne saavel som Bøsseskytterne og Baadsmændene kunne vide, hvorledes de sig imod hverandre skulle forholde, har han gjort en Skik og Forordning, som han herefter vil alvorligen have holdt. Ifølge denne Skik og Forordning skulde saaledes hver Bøsseskytte og Baadsmænd have 2 Maaltider Mad og 6 Potter *Øl* om Dagen; de skulde vare paa deres Maaltid i rette Tid, om Middagen imellem 10 og 12 og om Aftenen imellem 5 og 7. Dersom de ikke vilde lade sig noie med hvad *Øl* og Mad, de fik, skulde de ikke selv straffe eller domme derover, men lade Borgemeistere og andet godt Folk see og syne det og ikke forgribe sig mod Berten eller hans Folk. Naar Nogle bleve indlagte hos Enker eller andre fattige Folk, som ikke vel formaaede at give dem efter deres Billie og Begjering, da skulde de ikke strax bestaa dem og tvinge dem til at give sig Saameget, de begjerede; men de skulde give dem, „for hver Nat regnendes, $\frac{1}{2}$ gammel Daler om Ugen.“ Dersom nogle af Bøsseskytterne og Baadsmændene gif i Byen til Driks paa Penge, da skulde de søge deres Herberger om Aftenen, „naar Stormkloffen gaaer og Bagten sættes.“ Den af dem, der fandtes paa Gaden om Natten, efterat Stormkloffen havde ringet og Bagten var sat, og der raabte, skreeg og buldrede, ham skulde Bagten have Fuldmagt at sætte i Byens Fængsel og Hægte. De maatte ikke heller om Nattetide sidde og drikke og sole, men skulde søge deres Senge om Aftenen, naar Stormkloffen havde ringet, og Berten og hans Folk søgte deres Senge. Ef-

tersom naar nogen af Bøsseskytterne eller Raadsmændene vilde hjælpe sin Bert Noget at arbejde, de andre af disse da ikke vilde lide det, men samlede sig sammen, slog Band paa ham og drog ham ved Neeb og Tong gjennem Naen; da vil Kongen have samme „Straf og Vilkaar“ affkaffet, saa at det skulde staae enhver af dem frit for at arbejde hos sin Bert eller en anden Borger og ikke derfor nogen Straf at skulle lide. Da de ofte huggedes, sloges og lemlæstede hverandre i Huse og paa Gader, saa skulde dette være dem strængeligen forbudt. Dersom de gjorde imod disse Artikler, skulde Borgemestere og Raadsmænd have Fuldmagt fængsligen at indsætte dem, stille dem for Retten og straffe dem efter deres Brode. Borgerne skulde endelig ogsaa tilholdes, at de skikkede sig tilbørligen imod Bøsseskytterne og Raadsmændene. Dat. Koldinghuus d. 9. Jan. (1. c.)

S. N. kongl. Befaling til (Lænsmanden) Corsfys Wiffert: at eftersom det er fornødent, at Jørgen Marsvins Huus i Odense afbrydes for den Pladses Skyld, Kongen har udviiist og vil have ryddelig, paa hvilken Hyltingen skal skee, og Kongen derom har tilskrevet Jørgen Marsvin, men denne endnu ikke har erklæret sig, og Tiden fast forløber; da vil han, at C. Wiffert skal lade give J. Marsvins Foged paa hans Gaard i Fyen (o: Hollufgaard) Bud herom og siden lade Bygningen paa hans Huus i Odense vurdere og derefter afbryde og føre til Odensegaard. Kongen vil sely vel forenes derom med Jørgen Marsvin, naar denne kommer til ham. Odense d. 24 Febr. (1. c.)

S. N. kongl. Befaling til Corsfys Wiffert: at eftersom denne havde faaet Bested fra Kongen om at indkjøbe

Viin til de Fruer, der skulde „drage“ (d: betræffe) i Odense, og han nu gav tilskjende, at Borgerne der i Byen holdt hver Amme Viin for 20 Daler; saa er Kongen tilfreds, at han lader annamme en Amme eller 2 af hvad Viin, Kongen havde liggende i sin egen Viinkjelder (paa Odensegaard) m. m. Hvad dernæst Logementter i Odense til Hertugerne af Slesvig-Holsteen er angaaende, da lader Kongen sig vel behage, at Hertug Hans den Ældre indfores til Karen Kottes, Hertug Adolphy til Hans Mules og Hertug Hans den Yngre til Ole Bagers ¹⁾. Koldinghuus d. 31 Marts (l. e.)

S. N. kongl. Befaling til Corf. Wiffert: at eftersom Kongen havde tilskrevet Mouris Podebusk om, at denne vilde laane ham sin Gaard (paa S. Albani Kirkegaard) i Odense i den Forsamling, som der skulde stee, at Kongen der kunde holde Kjøkken (”med et Kammer, 2 eller 3, hvor Vi kan indsætte i Forbaring, hvis Behov gjøres”), og han havde forklaret sig at ville indrømme dem til dette Brug; da, efterdi der ikke skulde være noget beqvemmeligt Kjøkken, men det maatte opsættes af Brædder, vil Kongen, at han strax opsætter et Kjøkken der i Gaarden af „Deler“ (d: Fjælle). Resten af Brevet handler om Havre til Kongens egne Heste, der skulde fores ud til Dalum Kloster, samt de Fremmedes Heste og om Rostokker Bl. Koldinghuus d. 6 April (l. e.)

S. N. kongl. Befaling til (Rigsmarsk) Peder Gyldenstjerne: at han lader indføre i efterskrevne Gaarde i

---

1) Dette var altsaa formodentlig de 3 rigeste af Byens Borgere, som omtales i D. Bagers efterfølgende Levnet under 1566 som dem, der vare skrevne høiest i Skat.

Odense hvilke Fremmede eller Landsaatter, han godt synes, nemlig i Berner Svales (til Bisbo) Arvingers Gaard, Frands Urnes (til Hindemac) Gaard, Jens Baads (til Tidseholt) Gaard, Gabriel Skinkels (til Søholm) Gaard, Fru Kirstens, Niels Henrichsens (Gyldenstjerne til Jvernæs), Gaard, Knud Mikkelsens (til Skinnerup) Gaard og Johan Bukholts (til Klingstrup) Gaard, anseendes, at disse ikke „sely“ vare forskrevne til Odense, og at han derhos tilskriver disse, at Kongen er Saadant af dem begjerende. Dat. Koldinghuus d. 17 April (l. e.).

S. N. kongl. Skrivelse til Lænsmanden Corfitz Wiffert: at efter som Kongen nu lader indrette en Vandkunst (Vandledning) i Odense, saa vil han, at C. Wiffert strax lader forhøre med (o: ved) Vandkunstneren, hvad Tommer der gjøres Behov til en Ram og til 3 Poster, og at han siden lader hugge og fælde Træerne til samme Ram og Poster og forte Tommer til Odense fremføre. Dat. Koldinghuus d. 21 Juni (l. e.)

S. N. kongl. Skrivelse af 5 Aug.: at Oluf Bager atter maa faae den Plads paa S. Albani Kirkegaard, han nogle Aar for Forkæningen havde (see 1562), imod derpaa at opføre Kjøbstædbygning (see Mere derom i D. Bagers Lehn).

S. N. kongl. nærmere Bestemmelse med Hensyn til den Forskaanelse for Wgt og Arbeide, der, med Hensyn til deres Bestilling, var Sandemændene saavel i Næsbyhoveds og Odensegaards Læn som i Bispenberg Birk, forsaavidt de laae og tjente til Odensegaard, bevilget. Dat. Odensegaard d. 30 Oct. (Canc. Reg. ved R. N.).

S. N. kongl. Skrivelse til (den nye Lænsmand i

Odense) Breide Ranzau: at Kongen har bevilget at lade gjøre et Seierværk til S. Knuds Kirke i Odense „saa godt som paa en 40 Daler;“ han vil derfor, at B. Ranzau lader bekoste for^{te} Seierværk og lader det indskrive i sit Regnskab. Dat. Skanderborg d. 4 Nov. (1. c.).

S. A. kongl. Ordre til Laurids Brokkenhuus (til Brangstrup og Egeskov og den Tid tillige Lænsmand paa Nyborg Slot) angaaende almindelig Monstring over Afdelen i Fyen, Langeland og Taasing, som Kongen vilde holde i Odense d. 30 Jan. 1581. Dat. Havreballegaard d. 26 Nov. (1. c.).

1581 kongl. Befaling til menige Kirkebærger ved alle Landskirkerne i Fyen og paa Langeland: at efterdi han kommer i Forfaring, at S. Knuds Kirke i Odense skal være meget bygfalden baade paa Muur og Tag, og det storligen vil være fornødent, at den i Tide hjælpes; og han formærker, at Landskirkerne i Fyen ere temmeligen ved godt Forraad og vel bygte: da har han for godt anseet, at alle Landskirkerne i Fyen og paa Langeland skulde komme S. Knuds Kirke i Odense til Hjælp med Halvparten af al deres Kirketiende og Indkomst i dette Aar; hvilken Hjælp Kongen har forordnet Breide Ranzau, Embedsmand paa „vor Gaard i Odense,“ at skulle lade annamme og siden til S. Knuds Kirkes Bygning og Behov efter Superintendentens og Borgemestres og Raadmænds Raad og gode Tykke aleneste at skulle lade forvende. Kongen befaler derfor Kirkebærgerne, at de lade levere til Br. Ranzau Halvparten af Kirkerne Indkomst ic. Dat. Frederiksborg d. 28 Sept. (1. c.).

S. A. kongl. Befaling til Borgemestere, Raadmænd og menige Borgere i Odense: at eftersom Kongen for=

farer, at Ingen eller ganske Faa have rettet sig efter hans Brev om øde Pladser og Byggesteder i Odense eller foretaget sig at bygge paa saadanne, saa at derfor endnu mange gode bekvæmlige Pladser udtil Gaden og Torvet findes ubygte og øde, saa at deraf ingen Rettighed kommer til Kronen eller Byen, og hvad kongelig eller Byens Tynge, som paa kommer, falder Borgerne des besværligere; saa vil Kongen have Alle, som have øde Pladser og Byggesteder i Odense, befalet, at de rette sig efter, inden den Tid „voit Brev“ formelder, at sætte god Kjøbstædbygning med Tegltag og i andre Maader paa de øde Byggesteder og synderlig paa de Steder, som ere udtil Torvet og imod Allgaden. Dat. Kronborg d. 15 Dec. (l. e.).

1582 kongl. Befaling til (Lænsmanden paa Odense segaard) Erik Lykke og Bispen, Mester Niels Jespersen: at de med det Første lade nederbryde det gamle Capel Norden S. Knuds Kirke i Odense; og hvis Steen og anden Deel, som brugeligt derpaa findes, at de det lade forvende til S. Knuds Kirkes Bygnings Behov. Dat. Kjøbenhavn d. 15 Juni (l. e.).

S. N. kongl. Befaling til Hans Mule, Borger i Odense: at eftersom Kongen har ladet Eiler Brokkenhuus til Sondergaard fængsligen indsætte for hans skjændige, forargelige Levnet, han har levet i med Margrethe Rankau, Otte Emmiksens Efterlevereske (altsaa den 1579 afdøde Nugaardske Lænsmands Enke), og anden hans Mishandling (=: Misgjerning); og han nu forfarer, at der i Byen skal gaae almindeligt Rygte og Ord om, hvorledes han skal have beliggat sin egen Søster, avlet Barn med hende og omfremmet det, og samme sin Sø-

ster og sin Moder (Fru Mette Friis) derefter med Forgift taget af Dage; og efterdi det nu er ham tilkjendegivet, at Hans Mule Noget om hans Leilighed skal være vitterligt, og han sig og anden hans Bedrift tilførn ham skal have foreholdt: da befaler Kongen ham alvorligen skriftligen at lade ham (o: sig) vide, hvad der om Eiler Brokkenhuses Mishandling og Bedrift er ham vitterligt. Dat. Wamtrup d. 28 Oct. (l. e., jfr. E. Brod 1, 31-32.) ¹⁾. Denne Eiler Clausen Brokkenhuus, som skrev sig til Nørskov og Søndergaard, var gift med Mouritz Emiksens Datter, Thale af Jerstrup, som var Jacob Breides Enke; og hans Moder, Mette eller Marlene Friis, døde allerede 1561.

1583 var Morten Brod til Barlosegaard endnu Landsdommer i Fyen og underskriver da et Magekifte mellem sine Svigerinder, hvoraf den ene, nemlig Karine Skougaard, overdrager al sin Anpart i Sanderunggaard til den anden, nemlig Margrete Skougaard (Klevenfelds Saml. ved R. R.) ²⁾.

---

1) Dr. Paludan Müller erindrer sig flere Gange i Obense Raadstuearchiv at have læst et Vidnes (formodentlig ovennævnte Hans Mules) Udsagn i Anledning af det Forhør, Magistraten paa kongl. Befaling havde optaget angaaende bemeldte E. Brokkenhuses Misgjerninger, men har ved det paa min Anmodning foretagne Eftersyn ikke paany været saa heldig at kunne gjenfinde samme.

2) Ovenstaaende Bidrag henhøre samtligen til det foregaaende Hefte og burde altsaa der have været indførte; men jeg modtog dem ikke fra Kjøbenhavn, forinden det Hefte, hvortil de henhorte, allerede var trykt, og nødsages altsaa til at meddele dem her, som en Indledning til det Følgende.

1584 kongl. Befaling til Kirkebærgerne ved alle Landskirker i Fyen og paa Langeland: at eftersom Kongen nogen Tid forleden (see 1581) havde for godt anseet, at alle Landskirker i Fyen og paa Langeland skulde komme S. Knuds Klosters Kirke i Odense til Hjælp til dens Bygning med Halvparten af al samme Kirkers Tiende og Indkomst paa et Mars Tid; og han nu forfarer „samme Kirkes Bygning endnu ikke at være fuldkommen, men er udi halvt Arbejde bleven bestaaende og uden videre Hjælp ikke kan forfærdiges (∴ gjøres færdig):“ da, efterdi samme Landskirker ikke desmindre skulde være ved temmelig god Forraad og Bygning, og paa det forte S. Knuds Klosters Kirke maa igjen med det Første blive bygget og „forfærdiget,“ har han for godt anseet, at alle forte Landskirker skulde endnu komme S. Knuds Klosters Kirke til Hjælp med Tredieparten af al deres Tiende og Indkomst, hvilken Hjælp Kongen har forordnet Erik Tykke, Embedsmand paa „vor Gaard udi Odense,“ at skulde lade annamme og til S. Knuds Kirkes Bygning og Behov efter Superintendentens, Borgemeesters og Raadmænds Raad og gode Tykke aleneste at skulde lade forvende og ikke til nogen anden Brug. Dat. Havreballegaard d. 8 Jan. (1. c.).

S. N. gjør Kongen vitterligt: at „Ds elskelige“ Niels Bagger, Borger udi vor Kjøbstad Odense, har givet tilkjende, hvorledes der hos en Part af Afdelen i Riget tilstaaer (∴ tilkommer) ham adskillig Gjæld, og han ikke kan komme til sin Betaling; men dog Nogle af dem tilbyde at ville sætte ham af deres Arvegods til Underpant; men dertil havde han ikke turdet understaae sig ifølge efter den Artikel i Necessen, at usfri Mand maa ikke kjø-

be frit Jordegods. Kongen bevilger derfor, at det (Necessens Forbud uagtet) maa være ham frit for at an-
 namme Gods i brugeligt Pant af Adelen, som er ham
 skyldig ic. Dat. Havreballegaard d. 10 Jan. (1. c.).

S. M. kongl. Befaling til (Lænsmanden) Erik Lykke:
 at efter som det til Kongens Son, Hertug Christians,
 Hylдинг i Odense er fornødent at gjøre en „Pallads“
 paa det Sted, hvor den Pallads var anrettet, da Her-
 tugerne af Slesvig-Holsteen toge Slesvig til Løn; saa
 vil Kongen, at E. Lykke skal lade gjøre samme Pallads,
 og Christoffer Walkendorph, Rentemester, skulde forskaffe
 saameget Klæde, som behøvedes dertil. Dat. Skander-
 borg d. 30 Jan. (1. c.).

S. M. kongl. Befaling til (Rentemester) Christoffer
 Walkendorph om at forskaffe saameget rødt Klæde, som
 behøves til at „betage“ (s: bedække eller overtrække) de
 Palladser med i Odense o. s. v., hvor Hertug Chri-
 stians Hylдинг skal stee. Dat. 1. & d. ut supra (D.
 S. L. Pag. 271).

S. M. kongl. Skrivelse af 20 Marts til Jomfruerne
 Magdalene og Margrethe Emikesdatter (til Grofstebjerg):
 at han vel havde tilstaaet dem at beholde de 12 Gaar-
 de i Wisfenberg Birk, som Lænsmanden paa Odense-
 gaard, Erik Lykke, havde formeent ikke til Birket at hen-
 høre; men da de nu tiltale Bønderne, fordi de havde
 svaret Lænsmanden i Odense Oldengjeld og Skovhugst,
 saa befaler han dem at lade sliig Forfolgning fare, hvis
 han ikke ved Retten skal lade undersøge, om disse Gaar-
 de ogsaa lovligen tilkom dem (Rugaard 2, 1 Pag. 46).

S. M. kongl. Skrivelse til Bispen i Fyen: at Kon-
 gen er kommen i Forsaring om, hvorledes Hr. Hans

Stage, Sognepræst til S. Hans Sogn i Odense, skal sidstforleden Paaske-dag til Hoimesse i S. Hans Kirke have forsomt at consecrere Alterens Sacramente og ikke oplæst Sacramentets Ord; og endog Kongen vel var forarsaget for sliig forargelig Forsømmelse og Uagtsomhed alvorligen at straffe ham: saa dog, efterdi han forfarer, at Hr. Hans Stage skal ellers være en siin, lærd og retsindig Mand ic., da har han den høieste Ret mod ham ladet falde og denne Gang tilgivet ham hans Forseelse, saa at han maa blive ved sit Kald; dog at han først skal aabenbarligen (o: offentlig) forbede (o: gjøre Afbigt) den Christen-Menighed, hvad Forargelse han dem med sin Forseelse kan have gjort ic. Dat. Skanderborg d. 16 Mai (F. Reg. ved R. N.). Om denne Mand, som tilsidst druknede sig selv, see forresten Mere i Bloch 1 Pag. 819, som dog ikke har kjendt hans ovenomtalte Forseelse.

S. A. d. 27 Juni blev Kong Chr. 4, medens han endnu var Prinds eller Hertug, hyldet paa S. Albani Kirkegaard o: Byens nuværende store Torv; ved hvilken Leilighed Palladset, som det hedder, med rødt Skæde var „betaget“ (o: betrukket). (N. D. N. 1 Pag. 101, jfr. D. S. T. Pag. 271). See Mere herom i Resens Fred. 2 Kronike Pag. 340 og Schlegel Chr. 4. 1 Pag. 60=61. 1).

S. A. kongl. Befaling, hvorved han gjør bitterligt:

---

1) Til denne Seitsid drog Kongen, Dronningen og de kongl. Børn d. 24 Juni fra Hindsøgaard til Rugaard, hvor de overnattede hos Landsmanden Axel Brahe, og antom herfra d. 25 Juni til Odense (Rugaard 2, 1 Pag. 37).

at efterføm S. Knuds Klosters Kirke i Odense har været meget bygfalden (d: brostfældig), og ikke til samme Kirke er nogen Rente eller Forraad, dermed den kunde blive hjulpen og bygget; og han derfor har for godt anseet, at der af alle Landskirker i Fyen og paa Langeland er kommet den til Hjælp med nogen Anpart af deres aarlige Indkomst, med hvilken Hjælp den „nu er kommen til temmelig Bygning;“ men efterdi den „dog dermed ikke aldeles kan blive forfærdiget til sin rette Hævd og Bygning:“ da har han for godt anseet, at alle Landskirker i Laaland og Falster, som selv ikke ere vedtørstige, skulle komme S. Knuds Klosters Kirke til Hjælp med Halvparten af deres Rente og Indkomst i dette Aar. Kongen byder derfor Kirkebærgerne til Landskirkerne i Laaland og Falster, hver at give Halvparten af sin Kirkerente til S. Knuds Klosters Kirke i dette Aar og den til Erik Lykke, Embedsmand paa „vor Gaard“ udi Odense, eller hans Fuldmægtig lade levere. Og efterdi det kunde være dem besværligt at lade fremsføre samme Hjælp og Rente i Korn, da maae de istedetfor Korn give Peng, hver Tonde Rug og Byg beregnet 1 Daler, og hver Tonde Havre en (halv?) Daler. Dat. Nyborg d. 1 Juli (Act. publ. ved K. N.)

S. M. kongl. Befaling til (Lænsmanden) Erik Lykke: at da han havde ladet give Kongen tilkjende, at det Qvindfolk og hendes Broder, som havde anrettet og gjort det Slagsmaal for Capitelsretten i Odense og derfor vare domte til tilbørlig Straf, deres Forældre og Venner ikke byde Mere til Udsøning end 20 Daler; da, „efterdi det er en meget ringe og foragtelig Bød for saadan grov og utilbørlig Gjerning,“ vil Kongen hellere, at de skulle lide deres tilbørlige Straf; og endog deres

Mishandling vel burde paa deres Liv og Hals at straffes, saa dog, efterdi den, som blev slagen af forte Dvindfolk, er ved Livet, vil Kongen have dem benaadede paa Livet, og vil, at E. Lykke lader Dvindfolket hudstryge til Ragen og siden fare sin Vej, og hendes Broder, som har været med i Raad og Daad, forskikke til Kjøbenhavn, at han der bliver indsat i Lænker. Dat. Fredesborgs d. 8 Aug. (F. Reg. ved K. N.).

S. N. kongelig Ordre til Magistraten i Odense om at forhjælpe Embedsmanden paa Gladsaxe, Hans Speigel, til Rette i Anledning af noget Gods og Regnskab, for hvilket han havde tilgode hos afgangne Byfoged i Odense, Hans Holdsen (Canc. Reg.).

S. N. Ditto til Ditto om at skaffe Superintendent Niels Jespersen Ret mod en af hans Medarbejdere, Peder Kellebrekker, som havde modsat sig, at de forseglede Regnskabsbøger i Bispens Svigermoders (Raadmand Hans Dinesens Enke, Karen Klausdatters) Stervbo ikke maatte aabnes (l. c.).

S. N. Ditto til Ditto om at domme den (ovenomtalte) Dvinde, som, efterat den Sag, hun havde indstræynet en Karl til Capitlet for, var gaaet hende imod, lumskelig har hugget Karlen med en Kniv i Rettens Bærrelse, saa at han faldt maallos til Jorden (l. c.).

S. N. Ditto til Ditto om at forhjælpe Henrik Koep af Hamborg til, hvad han hos Byens Borgere har tilgode (l. c.).

S. N. Ditto til Ditto om at forhjælpe Peder Møgen Ugle af Kjerteminde til den Kry, ham paa hans Hustrues Vegne i Odense er tilfalden (l. c.).

S. N. Ditto til Ditto: at ingen Varenhyttere (d: Dagdrivere) eller Lediggangere, som følge med Høffet, skulle have Vogne eller fri Befordring (l. c.).

S. A. erholdt den bekjendte Oluf Bager (som her kaldes Raadmand, hvad han ikke kaldtes 1564) et kongeligt Laasebrev paa sine vidtloftige Eiendomme. Og dette mærkelige Laasebrev, som er astrykt i Almeennytt. Saml. B. 17 Pag. 4-12 og i det Følgende nærmere skal omtales, er derhos et gyldigt Beviis, at nu den Tid var kommen, at en Odense Borger kunde eie ligesaa mange private Eiendomme i og omkring ved Byen, som dets fornemste Kloster i sin meest gyldne Periode vel neppe eiede Mage til; jfr. 1548.

S. A. skriver Præsten til Graabrødre, Mag. Sorgen Simonsen, til Biskoppen: det begyndte Herrens Niis (nemlig Pesten) holder fast ved og meest i dette Sogn, at mig længes flux efter en god Medtjener; thi her ere afdøde, siden J reiste af Landet, 44 Personer, og ligge endnu mange flere Syge. Gud hjælpe os! og var det hellig fornødent en almindelig Bededag maatte udskrives med det Første; thi over (o: foruden) det, at denne Pestilens allesteds udi Landsbyerne optændes, er den ogsaa gængse udi Alsens, Middelfart og Bogense (Gl. Saml. 1, 2, 16). Denne Pest omtales forresten hverken hos Helyaderus eller hos Nesen.

S. A. skal det ogsaa først have været, at Borggreven af Dohna døde af Pest i Nyborg (Mummes S. Knud Pag. 131), jfr. 1574, nemlig d. 4 Juli ifølge Kong Frederik den 2dens egen Antegnelse i hans Calendar for dette Aar og denne Dag, der lyder usiagtigt med hans Orthographi saaledes: „samme dach døde her criffstower fan dunnus y nuebor“ (R. N.) ¹⁾.

---

1) En anden Borggrev Dohna af samme Fornavn (nemlig Chri-

S. N. døde Adelsmanden Jørgen Rotte, som var Borgemeester i Odense, ifølge hans Viigtavle i S. Knuds Kirke, efterat Mæret forud hans Hustru, Kirsten Pedersdatter, var død og ligeledes der i Kirken begravet (Birch. S. Knud Nr. 45).

S. N. døde Raadmand Hans Dinesens Enke, Karen Klausdatter, og blev ligeledes i S. Knud begravet (A. c. Nr. 49).

1585 kongl. Skrivelse til Magistraten i Odense, hvorved Odense By tilstaaes Frihed paa egen Bekostning at have en fri Adelsvei gjennem Bispehoffen og ned paa det nye Markedsted og Torv, som Byen er forundt (Canc. Reg.); eller udførligere saaledes: at efter som i Odense nu var forordnet et nyt „Markets Sted“ og Torv, hvor Markeshandel imellem Borgerne sammefteds og omkringboende Bønder kunde holdes; da har Kongen, paa det at der maatte være en rigtig Adelsvei til samme Marked, for godt anseet, at Borgerne i Odense maae lade lægge og gjøre en ny Adelsvei Sonden Byen og igjennem Bispehoffen og saa over Bispeholmen og ind paa forte ny Marked; dog skulde de være forpligtede til at lade lægge og gjøre en god Steenbro ind til Byen og (en) god stærkt Fjællebro over Aaen, saa at den veifarende Mand uden Fare eller Forhindring kunde søge samme Vei. Dat. Nossbeck d. 1 Marts (F. Reg. ved R. N.).

S. N. gjør Kongen ved sit Brev, dat. Nossbeck d. 4

---

støffer v. Dohna, jfr. Mumme Pag. 132) omkom derimod uslykkeligt paa en Vaad med alle dem, som vare inden Verde (Wiel. L. T. 1725 Pag. 611); men Hærdstallet angives ikke.

Juni, vitterligt: at efterføm disse Brevvisere, „vore og Kronens Tjenere“ udi Odensegaards Læn, Niels Olsen i Anderup, Christen Nielsen i Næsby, Rasmus Andersen, Peder Knudsen, Lauritz Nielsen, Lauritz Olsen og Michel Nielsen i Næsby, Claus Pedersen i Næsbyhoveds Mølle og Peder Christensen i Klueff, have ladet give tilkjende, hvorledes de nogen Tid siden forleden (See 1581) af Os Eftelige Breide Mankau til Mankauholm, vor Mand og Naad, den Tid han havde vor Gaard i Odense i Befaling, have fæstet paa Livstid en vor og Kronens Jord og Eiendom, som kaldes Sørsloff Mark, som tilforn er brugt til Næsbyhoveds Ladegaard, og hver deraf for sin Part at skulle give 14 Skpr. Havre, altfaa ialt 6 Ortug og 6 Skpr. Havre; hvorhos de underdanigst ere begjerende, at Vi derpaa ville give dem vort Brev og Forsikkring, hvilket herved skeer, dog med det Villkaar, at naar Nogen af dem dør, da skal det staae vor Lænsmand frit for den Anpart, som derved til Kronen hjemfalder, igjen til Andre at bortfæste; ligesom vi ogsaa ville have Os forbeholdet, hvis Vi blive til Sinds selv at bruge fornævnte Jord, da ubehindret at tage den tilbage imod at gjengive det Stedsmaal, derpaa udgivet er (ved Stiftsbefalingsmand, Hr. Kammerh. v. Bardenfleths, Bevaagenhed fra Stiftsarchivet meddeelt).

S. A. kongl. Befaling til (Lænsmanden) Axel Brahe: at efterdi Kongen kommer i Forsaring, hvorledes Hans Mule, Borger i Odense, skal lade sig høre imod Mogens Henriksen, Borgemeister sammesteds, ham at true og undsige; da vil han, at A. Brahe strax skal enten tage sliig nviagtig Loven, Pligt og Borgen for Hans Mule, at han Mogens Henriksen aldeles skal blive ubevaret,

eller og Hans Mule „beskrifte“ (s: fængsle) i god Forvaring paa „vor Gaard“ i Odense, indtil han saadan Forpligt og Loven noiagtigen og noksom vil og kan gjøre. Dat. Bordingborg d. 9 Septbr. (1. e.).

S. N. gjør Kongen vitterligt: at saasom han har havt Tiltale til Hans Mule, Borger i Odense, for at han sig mod Lænsmanden paa vor Gaard udi Odense og Borgemestere og Raadmænd sammesteds, „som udi vort Sted forordnet Dyrighed,“ har skiftet overhørig og modvillig; da, endog han vel var forarsaget Saadant imod ham alvorligen at betænke, har han alligevel „af den Gunst og Raade, med hvilken Vi ellers have været for^{te} Hans Mule bevaagen,“ efterdi (han) denne sin Forseelse har underdanigst ladet hos Kongen forbede og affone, naadigst efterladt og tilgivet ham al den Tiltale, han for samme Sag kunde have til ham ic. Dat. Antvorskov d. 24 Oct. (1. e.).

S. N. kongl. Skrivelse til (Lænsmanden) Axel Brahe: at da denne havde ladet give tilkjende, hvad „vore forordnede Raad“ og gode Mænd om den Sag og Tiltale, Kongen havde til Hans Mule, Borger i Odense, havde forfaret, demt og for Rette affagt; saa, endog Kongen vel var forarsaget efter samme Dom „vor“ høieste Ret imod ham at søge og at lade udføre, har han dog eftergivet Hans Mule al samme Sag og Tiltale med den Besked, at han skal give til ham 500 Daler, afbede sine Borgemestere og Raadmænd den Modvillighed, han har bevist dem, og forpligte sig til at stille og holde sig herefter, som en lydlig, hørsom og tilbørlig Borger og Undersaat bør at gjøre. Dat. 1. & d. ut supra (F. Tegn. ved R. N.).

S. N. kongl. Ordre til Magistraten om at overvære Skiftet mellem (Raadmand) Hans Deynesens og Willum Kellebreffers Arvinger (Canc. Reg.).

S. N. holdtes der Synode i Odense, om hvis Forhandlinger see Pont. 3 Pag. 501, Bloch 1 Pag. 45, Gl. Saml. 2, 2, 147.

S. N. blev Hr. Peder Michelsen Finde Rector i Odense (Bloch 1 Pag. 342=43).

S. N. var Axel Brahe til Elvedgaard, som sagt, Lænsmand i Odense og altsaa Stiftamtmand (Rugaard 2, 1 Pag. 38) o: den i Stiftsstadens fungerende Lænsmand, hvis Myndighed siden 1582 ikke blot udstrakte sig til den verdslige, men ogsaa til den geistlige Jurisdiction (ibid. Pag. 37).

S. N. byggede Oluf Bager den ved S. Knuds Kirke beliggende, forrige Kammeraad Holms, senere Overtærrer Brohms (nu nedbrudte), Gaard; thi over sammes Port faaes i Bjelken saavel hans som Hustru Magrethes Navn og Bomærker og derhos følgende Vers:

Gud Fader, Søn och hellig Aand
 frie disse Huse fra Waade och Brand
 och unde os her saa at byge och hoe,
 at wi maate faa teind ewig Roe,
 hannom til Ære och os ale til Gaffn
 i same hellig Trefoldigheds Naavn.

1585 1).

---

1) Dog vil det i D. Bagers Levnet, som slutter dette Hefte, nærmere blive oplyst, at Inscriptionens Aarstal egentlig ber læses 1581, og det saameget mere, som han ved den kongl. Overdragelse af den Plads, hvorpaa Bygningen stod, allerede 1580 blev forpligtet til som snarest at opreise Kjøbstædbygning paa samme.

1586 d. 6 Novbr. udstedte Kongen fra sin Gaard i Odense følgende Brev: Vi Fred. 2 ic. hilse Eder, Anders Pedersen og unge Peder Hansen i Fremmelø, evindeligen med Gud og vor Raade, bede Vi Eder og strængelig byde, at I rette Eder strax herefter at svare Os Elskelig Mogens Hendrichsen (Nosenvinge), Borgemeester her udi vor Kjøbstad Odense, givendes og gjørendes hannem og ingen Anden paa Vores Vegne Eders aarlig Landgilde, Gjesteri, Sagesald, Egt, Arbeid og al anden Rente og Rettighed, som I pleie og pligtige ere at gjøre og give, og I af Arilds Tid gjort og givet have til Os og Kronen; til saalænge Vi anderledes derom tilstgende vorde. Han (nemlig den nye Husbond) skal igjen holde Eder ved Lov, Skjel og Ret og Ingen af Eder tilstede at forurettes imod Loven udi nogen Maade ¹⁾; thi lader det ingenlunde ic. Dat. 1. & d. ut supra (Birch.).

S. N. kongl. Befaling til Borgemeestere og Raadsmænd i Odense: at efter som de paa deres egne og Byens Vegne havde forskrevet sig at skulle give og fornøie Kongen 1000 Daler for den Vandkunst at indlede der i Byen, og samme Vandkunst nu er der indført; da vil Kongen, at de ere fortænkte med det Første at forskaffe og fornøie ham for^{te} 1000 Daler. Dat. Kolding d. 20 Novbr. (F. Tegn. ved K. N.).

---

1) Ligesom saaledes det Foregaaende viser, at Landgilde og Hovning aldeles ikke var ubestemt eller vilkaarlig, saaledes indeholde de sidste Udtryk det rette og oprindelige Begreb af at være Borneb eller at være i en anden Mand's Varn og under en Nægtigers Beskyttelse.

S. A. kongl. Ordre til Magistraten at forhjælpe Bernt Møller af Hamborg til det, han hos Byens Borgere har tilgode (Canc. Reg.).

S. A. gjør Lauridz Paaske, Byfoged i Odense, Jacob Henriksen og Hans Nielsen, Raadmænd, bitterligt: at d. 21 Febr. 1586 var paa Thinget stiftet Poul Nielsen, Raadmand i Odense, som paa andre Interessenters Begne rakte Haand til Jørgen Nielsen, Hospitalsmester i Odense, paa (sin Svogers) Mag. Niels Jespersen, Superintendents, Begne og tog Skjøde paa Eiendom efter sal. Anne Nielsdatter, sal. Anders Christensen Guldsmeds Efterleverste, som var Hans Henriksens (en af Interessenternes) Farmoder og Johanne Gregersdatters Mormoder (vide de his i Bisp Niels Jespersens Historie). Eiendommen bestod i Huse, Jord og Eiendom, som for^{te} Anne Nielsdatter iboede og afdøde, liggende i Odense allernæst Osten op til Raadhuset og Vester op (til) Mester Niels Jespersens egen Gaard med (3: ved) det gamle Byens Stræde, (som) Sonden for samme Gaarde liggendes ere (3: er), og strækker sig af Vester fra Raadhuus Steger(=set) og udi Osten til S. Albani Stræde tager (fat eller har sin Begyndelse), som for^{te} Anders Christensen og Anne, hans Hustru, for^{te} af Odense By til deres Gaard, de iboede 2c. 2c. Derpaa fik Mag. Niels Jespersen fuldkomment Skjøde 2c. (Dipl. mag. ved R. A.).

S. A. Synode i Odense, om hvis Forhandlinger see Pont. 3 Pag. 506, Bloch 1 Pag. 46, Gl. Saml. 2, 2, 148.

S. A. blev Hr. Jørgen Pedersen Capellan ved Graabrodre (Bloch 1 Pag. 709, jfr. 707).

S. N. mageskiftede Mogens Henrichsen til Hospitalet nogle Ager med deres Eng og Toerslet udenfor Odense (Hoff. F. 5 Pag. 179).

S. N. Thingsvidne paa, at Peder Andersen i Borre se havde laant af Hospitalet 1 Pd. Byg og 3 gode Daler og derfor pantsat en sin Ager i Østermark, hvori kan saaes 8 Skpr. Korn, imod at indfri den inden 20 Aar (Hoff. F. 5 Pag. 181). Var dette nu, som rimeligt, et Pant til Brugelighed, hvis frie Afbenyttelse af Creditor traadte i Renternes Sted, da var Afbenyttelsen af en Ed. Land vistnok en klækkelig Erstatning for den aarlige Rente af circa 7 Daler.

S. N. byggede den foromtalte Oluf Bager den nuværende (1811) Amtstuegaard paa Hjornet af Nørregade og Hans Jensens Stræde (see Mere derom i Oluf Bagers ved nærværende Hestes Slutning tilsoiede Levnet).

Denne Oluf Bager skal desuden have bygget hele Længden fra dette Hus af og indtil det store Apothek (altsaa ogsaa, som sagt, det saakaldte Jordan) paa Korsgaden og ifølge Sagnet have brugt alle disse Baaninger til Stalde, hvor han staldforede og fedede sine Stude, med hvilke han drev en betydelig Handel paa Holland (Saa at det altsaa ikke var Adelen alene, der af Biskop Beldenaſ lærte at drive denne Handel paa en indirecte eller umiddelbar Maade; ligesom vi ogsaa heri have Grunden til hans uhyre Rigdomme). Imidlertid vil jeg dog hellere troe, at han havde sine Stalde i Staalstrædet, som deraf synes at have Navn, end ifølge Sagnet langs Nørregade, Tisketov og Korsgaden.

S. N. skjædede Anders Nielsen til Dines Nielsen no-

gen Eiendomsjord og nogle Huse udenfor S. Jørgen (Hoff. F. 5 Pag. 181).

S. A. blev Nasmus Suiter i S. Hans Kirke begravet (Birch.).

1587 kongl. Dvittering for 1000 gamle Daler, som Borgereskabet i Odense har indbetalt for den Vandkunst (=: Vandledning), som der i Byen paa kongl. Bekostning var gjort (Canc. Reg.).

S. A. Synode i Odense, om hvis Forhandlinger see Pont. 3 Pag. 509, Bloch 1 Pag. 47, Gl. Saml. 2, 2, 148.

S. A. d. 22 Novbr. døde Biskoppen, Mag. Niels Jespersen (Nesen Pag. 352, Bloch 1 Pag. 33), og blev begravet i S. Knuds Kirkes lille Mandsgang ligeudfor den tredje Pille; men hans Liigsteen, hvis Inscription læses i Marm. Dan. 1 Pag. 216, blev ved Reparationen 1750 sq. omhugget.

S. A. blev Mag. Jacob Madsen Weyle i den Afdødes Sted til Biskop i Odense befordret (Bloch 1 Pag. 50, 52), men først dertil i Febr. 1588 ordineret (l. e. Pag. 54).

S. A. besluttede Lænsmanden, Axel Brahe, paa Oden-segaard, som siden 1584 havde været Enkemand, at gifte sig paany (Nugaard 2, 1 Pag. 38, jfr. Pag. 37-38).

S. A. skjenede Erik Bille til Svholm, i Anledning af at have dræbt sin Mosterson, Jørgen Rud til Enggaard, en Deel Gods i Jylland til Hospitalet i Odense (Hoff. F. 5 Pag. 177, 6 Pag. 288-90, Nugaard 2, 1 Pag. 47-48).

S. A. saabelsom 99 var Mogens Henriksen Rosenvinge Borgemeester i Odense (Birch.).

S. A. d. 30 Jan. døde Fru Ide Dresselberg, Poul Skinkels, i hendes Gaard i Odense (Ald. Mag. Pag. 99); og man har endnu Præsten, Mag. Jørgen Simonsens, Trosteskift ved Benner's Død, tilskrevet Morten Schinkel til Østrup og hans Søstre ved deres Moder, Ide Andersdatters, Død (Bloch 1 Pag. 275). Om disse 6 Søstre, som fra 1601 til 1639 boede i Odense, see Mere i Vor Frue Sognehistorie under Aaret 1639.

S. A. blev Guldsmed Henrik Gribens Kone, Johanne, i S. Hans Kirke begravet; 1589 satte han en Liggskrift over hende, og 1602 døde han selv og blev ved hendes Side begravet (Birch.).

S. A. den 30 April stod Johan Nuds Bryllup i Odense med Jomfru Ane Hardenberg (Ald. Mag. Pag. 119).

1588 kongl. Rescript til Undersaatterne i Fyen, at være Mag. Jacob Madsen, som nu var kaldet til Superintendent der i Stiftet, „bistændige“ (d: hjælpsomme) paa hans Embeds Begne. Dat. Haderslevhuus den 2 Februar (D. S. L. Pag. 274).

S. A. kongl. Befaling til Mag. Hans Laugesen, Superintendent i Ribe, at begiye sig til Odense for der at indvie Mag. Jacob Madsen til Superintendent i Fyens Stift. Dat. l. & d. ut supra (l. c.); hvilket ogsaa skete s. A. den 25 Febr. (Bloch 1 Pag. 54).

S. A. kongl. Ordre til Magistraten, at forhjælpe Jacob Hansen af Odense til det, han ved sin Kones Arveparts utilborlige Forvaltning har tabt (Canc. Reg.).

S. A. Ditto til Ditto om at forhjælpe den kongl. Instrumentist, Thomas Waritt, til de 21 Daler, han har tilgode hos Peder Koch Gall af Odense (l. c.).

S. A. Ditto til Ditto om at forhjælpe Petrus Pauli til de Penge, han hos Diderik Fyring har tilgode (I. c.).

S. A. Ditto til Ditto om Forbud paa saltet Drethjods Udførsel (I. c.).

S. A. Monsterherrerne, Erik Hardenbergs og Absalon Gjoes, Ordre til Magistraten: at de Borgere, som sidde for hele Gaarde og ikke have fuld Rustning med Harnisk og lange Bærger, skulde sig dermed til næste Monstring staffere; og de, som ere taxerede for Hageskytter, skulde dertil forskaffe sig Stormhuer; og de, som ikke ere taxerede for fuld Rustning eller lange Nør, skulde sig Hellebarder eller Fjærspyd forskaffe; dog skal det være forbudet at laane den Rustning, dertil behøves, og Magistraten skal engang om Aaret ved Huussøgning forfare, om Enhver har sin befalede Rustning (I. c.).

S. A. Kom Kongen den 2 Søndag i Faste syg til Odense, laa der over den Dag og lod holde Prædiken for sig og de medfølgende Herrer paa Stuen (Nesen Pag. 353. A. S. Bedel siger i sin Liigprædiken, at han kom fra Hindsøgaard til Odense om Løverdagen den 2 Marts og drog derfra om Mandagen den 4 Marts til Nyborg), og døde derefter paa Antvorskov Skjærtorsdag eller den 4 April (Pag. 357).

S. A. og s. D., nemlig den 4 April, begyndte den nye Bisp, Mag. Jacob Madsen Weyle, sin Bisfitatsreise med Vigerslev Kirke i Skoubyherred (Bloch 1 Pag. 55, Nugaard 2, 1 Pag. 48-49) og var i dette og næstfølgende Aaringer især utrættelig i at bortrydde de endnu, efter at 52 Aar allerede siden Reformatio= nen vare forløbne, hist og her i Landsbykirkerne tilba=

geblevne catholske Altre og Helgenbilleder, fordi de be-
styrkede Folket i dets endnu ikke fuldkommen udryddede
papistiske Dvertro og Bildfarelser (A. c. Pag. 56 sq.).

S. A. blev Adelen taxeret i Odense (Mscr. i R. B.
Bibl.).

S. A. skjæder Magistraten til Absalon Gjøe af Kjel-
strup en Byens Jord mellem Vindegade og Byens
Grav til Bebyggelse og et Fortog mellem hans Huus
og Hospitalsmuren til Færjel over Byens Grav; dog
med Forbehold, at han forresten Intet videre sig besat-
ter hyerken med Byens „Grav eller Bold“ (Des. B.).
Hvoraf man saaledes seer, at Byen endnu den Tid for
en Deel maa have været befæstet, jfr. 1499 & 1593.

S. A. skjenkede Jomfru Magdalene Emmiksdatter
100 Rdl. til Odense Skole og 100 Rdl. til Byens
Fattige (Hoff. F. 5 Pag. 58, 82=83, Bloch 1 Pag.
575, Nugaard 2, 1 Pag. 49=50), ligeledes Fru Ellen
Marssin (men ubist naar) til Skolen 500 Rdl. (Bloch
1 Pag. 575).

S. A. var Hans Nielsen Rector ved Odense Skole
(Bloch 1 Pag. 343).

S. A. var Axel Brahe til Elved Lænsmand over
Næsbyhoveds eller Odensegaards Læn (Hoff. F. 5 Pag.
83) og bortforpagtede Næsbyhoveds Frugt- og Humle-
hauge til Slotsmølleren (B. R. 1 Pag. 50).

S. A. var Sigvard Petri, som døde 1599, Byens
Borgemester (Birch.).

S. A. Mandtalsregister over Odense Byes Borgere
med Hensyn til Monstring (Danske Saml. i Geh.
Arch.).

S. A. døde den 1559 afdøde Biskop J. J. Sadoz

lins Enke, Elsebe, og blev i Graabrødrekirke begravet (D. Mag. 5 Pag. 194).

S. A. fødtes der et Barn i Odense aldeles uden Arme og Been (N. S. Bedels Chronologi bag hans Liigprædiken over Fred. 2, hvor det anføres som henbørende til den christne Kirke og geistlige Stat), og hvorom han i Liigprædikenen selv siger, at det blev født i Faste og døbt den Søndag, da Kongen formedelst Sygdom laa over i Odense, altsaa den 3 Marts, og at det skulde paaminde os om, at meste Parten af Menestene leve hen udi syndig Jdræt, som om de havde hverken Arme eller Been til at gjøre Godt med eller til at vandre paa Guds Beie.

S. Marstal med Kong Chr. 4des Navneziffer findes anbragt over Altertavlen i S. Knuds Kirke (Num. Pag. 108, jfr. Atl. 6 Pag. 593, hvor der dog ved en Trykfeil staaer 1584).

1589 Kong Chr. 4des Skrivelse til (Lænsmanden) Axel Brahe: at Jacob Madsen, Superintendent i Fyens Stift, havde ladet give tilkjende, hvorledes 12 Skolepersoner, blandt hvilke Capellanen og Sogndegnen til S. Hans (som dog siden vare blevne anderledes forførgede) vare medberegneede, skulde altid have haft Underholdning af „vor Gaard“ i Odense, for at de have holdt Chorsang i S. Hans Kirke; og endog at den Fundats, Kong Fred. 2 havde udgivet paa 35 Personers Underholdning i Hospitalet, medførte, at de Personer, som havde Koft eller Penge for Chorsang i S. Hans eller Vor Frue Kirker, skulde have hvis Koftpenge eller Andet, som de til den Dag havde, af Lænsmanden paa „vor Gaard“ i Odense og Rigens Cantz-

ler, skulde alligevel samme Underholdning i nogle fremfarne Lænsmands Tid, saabelsom i Axel Brahes Tid, være dem forkortet. Kongen vil derfor, at Axel Brahe forfarer al Leiligheden, og at han, dersom ingen anden Forordning derom er gjort, lader saamange Skolepensioner, som Fundatsen formelder tilførn at have haft Underholdning der af Gaarden og ikke ere anderledes forseeete, herefter bekomme Underholdning eller Kostpenge. Dat. Kjøbenh. den 16 Juni (F. Tegn. ved K. N.).

S. A. forbedrede Kongen Skolens Privilegier i Odense (Atl. 6 Pag. 603); maastee dog derved blot det Foransførte forstaaes.

S. A. den 1 Decbr. lader Kongen ved Lænsmanden Oluf Bager kræve for en Gjeld af 4000 Daler, han i Rentekammeret var skyldig. (See Mere derom i D. Bagers Levnet ved Slutningen af nærværende Hefte).

S. A. var der Synode i Odense, om hvis Forhandlinger see Pont. 3 Pag. 512.

S. A. fortsætter Bispen sine Visitatser og paa samme Udryddelsen af de catholske Altre i Landsbykirkerne (Bloch 1 Pag. 57=58. Rugaard 2, 1 Pag. 51). Om hans Prædiken ved denne og forrige Mars Visitats see Bloch 1. c. Pag. 67.

S. A. den 9 August copulerede han Landsdommer Morten Brock til Barløsegaards Datter med Erik Mogenssen (Normand), Landsdommer paa Laaland, i Barløse Kirke (Bloch 1 Pag. 63).

S. A. den 5 Octbr. holdt han Ligeprædiken over Jomfru Birthe Bille i Brendstrup Kirke (1. c.).

S. A. foranstaltede han en Bøn fra Prædikestolen

for Fruken (3: Prindsesse) Annas Reise til Skotland (Bloch 1 Pag. 66-67).

S. A. begjærede Capellanen ved S. Albani, Hr. Jørgen Pedersen, af de regjerende Herrer at faae Hundstrup Kongetiende (l. c. Pag. 274).

S. A. blev Hr. Simon Jørgensen residerende Capellan ved S. Albani Kirke (l. c. Pag. 711) i den foromtalted Sted, som paa samme Tid blev forflyttet.

S. A. var Hr. Peder Nielsen residerende Capellan ved S. Hans (l. c. Pag. 843).

S. A. blev Vor Frue Kirkes Syvfløkke støbt, hvorpaa læstes: Dum trahor, audite! voco vos ad gaudia vitæ. An. 1589 Mathias Benninck me fecit (Birch.).

S. A. Thingsvidne: at Rasmus Knudsen i Borreese havde laant af Hospitalet i Odense 6 Daler og deris mod pantsat 4 Skaar Eng med Vilskaar, at dersom samme ikke blev indfriet udi 16 Aar, da at tilhøre Hospitalet til evig Eiendom (Hoff. F. 5 Pag. 181).

S. A. den 6 April stod Frederik Dvighøys Bryllup i Odense med Jomfru Pernille Rud (Nd. Mag. Pag. 113).

S. A. den 22 Juni stod Axel Brahes (den Odense Lænsmands, jfr. Rugaard 2, 1 Pag. 38) og Præben Gyldenstjernes Bryllup i Odense med Jomfru Mette og Jomfru Kirsten Hardenberg (Mscr. i K. B. Bibl.).

1590 kongl. Befaling til Magistraten i Odense om Brød og Mjød, som til Prindsesse Elisabeths Bryllup i Rolding af Byen forlanges (Canc. Reg.). ¹⁾

---

1) Schlegels Chr. 4. 1 Pag. 116-17 siger derimod, at Prind-

S. A. fortsatte Bispens sin Bisitatz og sin Udrydelse af de catholske Altre i Landsbykirkerne (Bloch 1 Pag. 57, 58, 59).

S. A. den 14 April holdt han Liigprædiken over Fru Birthe Daa, Erik Hardenbergs, i Svendborg (l. c. Pag. 63), og den 24 Octbr. over Steen Bilde i Brenderup Kirke (l. c.).

S. A. blev Skolens Rector, Hr. Hans Nielsen, Sognepræst ved S. Hans i den afdøde Hr. Hans Stages Sted, som drukkede sig selv i sin Brønd den 7 Juli (Bloch 1 Pag. 343, 820); og det var saaledes ikke Hr. Hans Stage, men Hr. Hans Nielsen, der 1601 holdt den besynderlige Prædiken, som omtales ibid. Pag. 819.

S. A. blev den residerende Capellan ved Bor Frue, Hr. Mads Jensen, som s. A. havde succederet den til N. Næraa forflyttede Hr. Christen Andersen, stævnet af Lænsmanden, Hr. Axel Brahe, for en Forseelse og maatte bøde 50 Allen Vadmel til fattige Skoledisciple (Bloch 1 Pag. 786).

S. A. den 30 August blev Lænsmanden Axel Brahes Datter, Mette, født paa Odensegaard, og s. A. den 29 Decbr. fik han Kongebrev: at Borgerne i Middelfart vel en Tidlang havde svaret til „vor Gaard“ i

---

føse Elisabeths Bryllup med Hertug Henrich Julius til Brunsvig stod paa Kronborg ved Paaskestid, og at Kongen og Dronningen ved Vindskestid fulgte dem tilbage paa Hjemreisen, den Første dog blot til Hamborg, men den Sidste lige til Wolfenbüttel.

Odense, men at de nu herefter skulde svare og blive ved „vort Slot“ Hinds-gavl, eftersom de tilforn af Arilds Tid gjort have (Rugaard 2, 1 Pag. 38).

S. A. skjenkede formodentlig Jomfru Mette Urne Altertablen i Graabroedrekirke; thi paa samme stod Marstallet 1590 samt tvende Vaabner, som af Bircherod ere kobberstukne, med Underskrift: Jomfru Mette Urne Erichsdatters Fædrene og Modrene, samt Moders Fædrene og Modrene Vaaben (Birch.).

S. A. Mageskiftebrev paa noget Jord og Eng til Odense Hospital fra Peder Pedersen i Borreese (Hoff. F. 5 Pag. 181).

S. A. blev Hr. Christen Pedersen Rector i Odense (Bloch 1 Pag. 345).

S. A. opbyggede Magdalene Hamsfort de saakaldte Doctors Boder i Odense, som hendes Mand, Dr. Thener, havde legeret (Atl. 3 Pag. 454, N. D. Mag. 6 Pag. 217).

S. A. blev Børgeren Brun Rensing, som var født i Dorsten, i S. Hans Kirke begravet og siden hos ham hans Enke, Ane Olvesdatter, under en Steen med 2 udhugne Figurer paa (Birch.).

S. A. den 31 August førte de sal. Birgitte Nonnows Liig fra Lykkesholm, hvor hun var død den 2 August, til Odense (Mscr. i R. B. Bibl.).

S. A. den 25 August blev Margrethe Urne, Niels Bilde's, i Ottense forloft med en Datter, kaldet Margrete (l. c.).

1591 fortsatte Bispen sin Visitats og sin Udryddelse af catholske Altre i Landsbykirkerne (Bloch 1 Pag. 57).

S. A. den 17 Mai holdt han Liigprædiken over Landsdommer Morten Brock i Barlose og over Birthe Banner i Hundstrup Kirke (l. c. Pag. 63). Den Første af disse døde anden Paaske dag eller den 5 April paa sin Gaard i Barlose (l. c.) og var gift med Anne Skougaard, en Søster til den bekjendte, i S. Knuds Kirke begravne, Margrethe Skougaard til Sanderumgaard (Mummes S. Knud Pag. 115).

S. A. blev det efter lang Strid bestemt, at Sognepræsten for Graabrodre, Mag. Simonsen, skulde give Capellanen 25 Daler, fordi han for Masum Sogn, som nu var Læsemester confereret, havde faaet den halve Skamby Tiende igjen at lønne Capellanen med (l. c. Pag. 274).

S. A. blev Mag. Hans Henrikfen Bang Rector ved Skolen i Odense (l. c. Pag. 346).

S. A. oprettede Lænsmanden paa Odenfegaard, Axel Brahe, sit Monument i Veslinge Kirke, og s. A. den 18 August blev hans Datter, Birgitte, født paa S. Hans Kloster i Odense (Mugaard 2, 1 Pag. 39).

S. A. døde Borgeren Lauritz Knudsen af Odense, „som blev dødelig stunget i sin hoire Side“ og i S. Knuds Kirke begravet; han var gift med Marine Baggisdatter fra Ribe (Birch.), og hans Liigsteen, som laa ved Consistorii Dør, blev ved Kirkereparationen 1750 omhugget og omfleben.

S. A. blev S. Knuds Kirkes Prædikestol bekostet af Eiler Brokkenhuus til Rækkebølle, sin Moders Søster, Frue Karen Bølle til Hellerup, som ligger der nedsfor begravet, til en christelig og ærlig Afmindelse (Birch.).

S. N. blev Magdalene, Hans Feddersen Bartskjærs Hustru, i S. Hans begravet og 1592 han selv (l. c.).

S. N. læses paa Uhrværket i Graabroderkirke:

Vor Maal og Tiid — til Gudeligheds Id
hafver Gud beskicket os here.

Döden er vis — men Timen uvis —
thi maa vi altid rede vere.

Hver Klocceslag — din Döds oc Domsdag

Dig nærmer oc nærmer mon blifve;

thi vaag oc bed — i Bodfærdighed,

Christ da Dig Himmerig vil gifve.

1591.

S. N. Thingsvidne paa et Mageskifte, hvorved Mogens Henriksen, Borgemeester i Odense, vederlægger Hospitalet nogle Agre, Enge og Jøerslette, udlagte paa Odense Mark (Hoff. F. 5 Pag. 181).

1592 forbød Kong Chr. 4 Magistraten i Odense at straffe Disciplene uden i Drabsfager eller andre grove Laster (Birch.); eller udførligere saaledes: Kong Chr. 4 gjør bitterligt: at han er kommen i Forfaring, hvorledes at, dersom de Personer, der gaae til Skole i Odense, sig med Noget „foruvilliger“ eller i andre Maader forgribe sig, Borgemeestere, Raadmænd og Byfoged sammesteds skulle understaae sig at lade samme Personer paagribe og i Byens Fængsel indsatte og forvare, endog Sligt skal være imod gammel Brug og Skolens Frihed, og uanseet, at Skolemesteren er „overbødig“ slike Forseelser tilbørligen i Skolen at ville straffe. Kongen vil derfor herefter saaledes have det holdet, at naar nogen Degn eller Yebling, som ganger til Skole i Odense, i nogen Maade forseer sig, Borge-

mestere, Raadmænd og Bysfoged da Tretten befattede sig med samme Personer, men give Skolemesteren Sligt tilkjende, og denne da skal være pligtig at straffe den Skyldige med Riis og i andre Maader, efter som Broden er til; dog hermed undtaget Manddrab og andre grove Laster og Synd, da Skolemesteren med Superintendenten skulde overgive dem, som deri fandtes skyldige, til Borgmestere, Raadmænd og Bysfogden, hvilke da skulde lade dem indsætte i Byens Hægte og siden straffe. Kongen vil dernæst ikke lade tage nogen Straf af forte Degne eller Pøblinge for 40 Marks Sager; men disse skulde dog være forpligtede at bøde imod (3: til) Byen for forte 40 Marks Sager. Dat. Kjøbh. den 5 Decbr. (F. Reg. ved R. N.).

S. N. reiste Eufchertuginden af Slesvig-Holsteen med et stort Folge igjennem Odense og med ikke mindre end 114 Heste (D. Mag. 5 Pag. 126); jfr. Schlegel Chr. 4. 1 Pag. 154-55.

S. N. holdt Bispen Liigprædiken over Fru Karen Nonnow i Egense Kirke (Bloch 1 Pag. 63).

S. N. blev den residerende Capellan ved Bor Frue, Hr. Mads Jensen, suspenderet, fordi han i sin Prædiken i Masum havde forseet sig imod sin Dyrighed; men Kongen tilgav ham hans Forseelse (l. c. Pag. 786-88).

S. N. blev Læsemesteren i Odense, Hr. Hans Lange, Sognepræst i Horne (l. c. Pag. 279).

S. N. blev Mag. Niels Hammer Rector i Odense (l. c. Pag. 351).

S. N. tiltalte Lænsmanden, Axel Brahe, i Odense Præsten i Allerup for usømmeligt Forhold og Tale ved

et Bryllup hos Lauritz Straale (Mugaard 2, 1 Pag. 39).

S. A. døde Oluf Bagers Son, Erik Olvesen, 24 Aar gammel og blev i Graabrødrekirke begravet (Birch. Graabrødre Nr. 40).

S. A. døde Willum Hansen, en Son af Raadmand Hans Dinesen, og blev i S. Knuds Kirke begravet (Birch.).

S. A. den 9 Jan. stod Jomfru Mette Urne Eriksdatters Bryllup i Odense med en af Absalon Gjøes Karle (Ud. Mag. Pag. 96), nemlig Hans Strangenette, som tilligemed hende i Graabrødrekirke ligger begravet, jfr. 1598.

S. A. den 6 August stod Otto Christoffer Rosenfrandses Bryllup i Odense med Gisel Hodebusk (Mscr. i R. B. Bibl.).

1593 kongl. Ordre til Magistraten: at efter som Byens Skomagere have givet tilkjende, at deres Skraa og Laugsret „i Grebens Feide“ dem af Tjenden skal være „forrykt“ og frakommen, da skulle de gjenne se de Artikler, de nu paany have opsat, og erklære, hvorvidt samme kunne passe med Byens og Borgernes Leilighed (Canc. Reg.); eller udførligere saaledes: Chr. 4 til Borgemestere og Raadmænd i Odense: at efter som menige Skomagere ibid. havde ladet give tilkjende, hvorledes deres Skraa og Laugsret i Grebens Feide var dem forrykt af Tjenderne og frakommen, dem til stor Skade og Afbræk i deres Laugsret; og de havde nu ladet forfatte nogle Artikler udi en Skraa, hvilken de begjerede Confirmation og Stadfæstelse paa: saa vil derfor Kongen, at Borgemestere og Raadmænd gjen-

nemsee forte Artikler og inden tilkommende Herredage tilskrive Regjeringsraaderne derom deres Betænkning. Dat. Kjobh. den 16 Mai (F. Teg. ved R. N.).

S. A. kongl. Ordre til Magistraten om Forbud paa Landprang og Forkjøb paa Landsbyerne (Canc. Reg.); eller udførligere saaledes: Chr. 4 gjør bitterligt: at eftersom menige Kjøbmænd i Kjøbmandslauget i Odense havde givet tilljende, at der paa deres Næring og Bjæring imod deres gamle Skraaer, Privilegier og Friheder skete dem megen Forsang med stor Handel og Forprang, „som paa Landsbyerne deromkring af nogle formuendes Præster, Fogder, Skrivere, Hebersvende og Andre bruges,“ hvilke sammesteds brugte Kjøbmandsnæring og holdt Salt, Staal og anden Slags Varer fal; da forordner han, at herefter omkring Odense intet Landkjøb maatte bruges paa Landsbyerne til noget Forprang med Korn, Salt, Staal og andre Slags Varer videre end i Necessen var tilladt. Dat. Kjobh. den 16 Juni (F. Reg. ved R. N.).

S. A. Ditto til Ditto om at forhjælpe Prof. Niels Krage i Kjøbenhavn til den Gjæld, som Marcus Kottes Born ere hans Hustru og hendes Born skyldige (Canc. Reg.). Prof. Niels Krage havde nemlig, efter 1588 at have skilt sig ved sin første Kone, paany giftet sig med Else Mule, Mag. Iver Berthelsens Enke, der var en Datter af Hans Mule til Nislesgaard (Grams Fortale til Krags Chr. 3 Pag. 9), som var gift med Mette Kotte, der igjen var en Datter af Raadmand Marcus Kotte og Mette Friis (Birch.).

S. A. Ditto til Ditto om at afsjøre Striden mellem Christoffer Bang af Odense og hans Medarvinger i

Aaledning af det Gøds, som findes efter afgangne Karine Kotte (l. c.). Denne Christoffer Oluffen Bang, som var født 1511, var Skriver paa det kongl. Slot Emsborg (Om Kloster i Jylland?) og fik 1561 Livsbrev paa et Vicariedom i S. Knuds Kirke i Odense, som Hans Bang i Bogense forhen havde, ligesom 1568 Bestalling paa at være Stifts skriver, hvilket han endnu var 1576 og 1578 (see D. Bagers Leynet), og døde først $\frac{1}{2}$ 1599 (Geneal. Bang); var gift med Kirsten Clausdatter, som døde $\frac{2}{3}$ 1624, og ligge Begge i Graabrødrekirke begravne (Giesf. 3 Pag. 154), jfr. 1597.

S. A. Ditto til Ditto om at forhjælpe Prof. Niels Krage i Kjøbenhavn til de Penge, afgangne Christen Mules og Marcus Mules Børn vare afgangne Mester Iver Berthelsens Børn skyldige (l. c.).

S. A. fortsatte Bispren sin Visittats og sin Udryddelse af catholske Altre i Landsbykirkerne (Bloch 1 Pag. 58).

S. A. den 11 Novbr. holdt han Liigprædiken over Jacob Ulfeld i Bindinge Kirke (l. c. Pag. 63).

S. A. blev hans Datter, Marie, gift med Dr. med. Eskild Christensen i Odense, som tillige var Vicarius i Roskilde (l. c. Pag. 65).

S. A. blev Mag. Jacob Jacobsen Wolf Læsemester i Odense (l. c. Pag. 282).

S. A. var Peder Rider eller Richter Rector ved Odense Skole (ibid. Pag. 349).

S. A. mistede S. Knuds Kirke Konquetenden af Landerup og Bederslæs Sogne, som i nogle Aar havde

været henlagte til dens Bedligholdelse (Mumme S. Knud Pag. 14=15).

S. N. blev Lænsmanden i Odense, Axel Brahes, Søn, Tyge, født paa Odense Kloster (Rugaard 2, 1 Pag. 39). Endelig har man

f. N. i Braunii Theatrum urbium eller en anden lignende Collection en Delineatio civitatis Othoniæ impensis Henrici Rantzowii o: en paa Statholder H. Rantzows Beføstning kobberstukken Grundtegning eller rettere et Fugleperspectiv af Odense By, der giver en overordentlig tydelig Forestilling om Byens daværende Beskaffenhed, ¹⁾ og ved hvis Betragtning især følgende Ting falde i Diet:

Korsgaden kaldes *via publica* (o: All- eller Adelsgaden), og et Stykke mellem den og Skjolden (thi det var oprindeligiis kun den Plads, der dannedes af de 4 sammenstødende Gader, der har Navn af Korsgade), nemlig Pladsen mellem Torvestræde og Paaskestræde, kaldes derimod *Sildeboerne* og var forresten den Tid ikke bredere end den øvrige Korsgade, saa at den alt-

---

1) Som jeg vel allerede flere Gange har høvt i Hænde, og det saavel i Kjøbenhavn som 1811 i Odense, da saavel Landdommer Baden som Boghandler Iversen den Tid besadde et Exempl. af samme, hvoraaf det sidste nu tilhører Byen og pryder dens Raadstueaal; men som jeg dog atter i Aar har høvt den Glæde paany at kunne afbenytte, da Byens Magistrat har været saa liberal, efter min derom indgivne Ansøgning, paa et Par Dages Tid at tilstede mig samme; for hvilken gunstige Tilladelse jeg herved aflægger min forbindligste Taksigelse.

faa maa have faaet sin nuværende triangulære Form ved den sydlige Hunsræffes Indrykning.

Lat Vesten for Skjolden, eller som det her kaldes Skjoldet (formodentlig af det isl. Skoltr 2: Spids, Tryne eller Snabel, hvorved Dvergade og Nedergade ere adskilte (skildr), eller som danner Skjellet mellem begge), er anbragt en 4-kantet Figur, der formodentlig skal betegne en Cisterne og altsaa maaskee henhører til Fred. 2dens forhen omtalte Vandkunst eller Vandledning, der kostede Byen 1000 gamle Daler.

Paa den nordlige Side af Dvergade i Nordvest for Skjolden findes en 3-Etages Gaard, som muligviis kan have været Levning af den saakaldte Gjertruds Kirke, der dog ifølge det Efterfølgende synes at have ligget mere umiddelbart mod Fisketorvet til, nemlig paa sammes østlige Side. Dog skal jeg i mine Bidrag til Ole Bagers Levnet under 1584 omtale et Sagn, der synes at godtgjøre, at Fisketorbets østlige Side i ældre Dage ingenlunde havde den samme Direction eller Udstrækning som nu, men at samme først af bemeldte O. Bager paa Torbets Bekostning eller indimod Torvet til synes at være udvidet ved en heel Række Bygninger, saavel paa Fisketorbets østlige som paa Korsgadens nordlige Side.

Paa Fisketorvet, der saavel kaldes forum piscatorium som justitiarium, var der omtrent i sammes Midte og ligendfor Enden af Staalstrædet (altsaa 1811 mellem Scheimeraadinde Scheels og Marskandiserens, men nu mellem Mathows og Rjebmand Nasmusens Gaarde), dog noget mere mod Norden, anbragt eller opreist en Billedstøtte af en Kriger med

draget Sværd (altsaa Byens Vartegn eller den saakaldte Nolandstotte), der formodentlig tillige brugtes som Nag, hvoraf saaledes dette Torv ogsaa den Tid kaldtes forum justitiarium, ligesom det i den paa Grundtegnings Bagside anbragte tydske Forklaring over samme ogsaa hedder, at det var et Torv, „darauf man Gericht hält und Fische verkauft.“ Noget mere mod Nordost er ligeledes anbragt en Tjirkant, som indeslutter et Par pæleformige Figurer eller maaskee snarere Vandpøster og altsaa ogsaa hidrøre fra Fred. 2dens ovenomtalte Vandledning. Endelig hedder det endnu om dette Torv: Zu desjen Seite ist gegen den Aufgang vor Zeiten eine Kirch zu S. Gertrud gestanden, so dieser Zeit gar eingefallen ist. Det kommer nu an paa, om denne Kirke skal søges umiddelbart paa Torvets østlige Side, hvor ingen udmærkede Bygninger, Ruiner eller aabne Pladser paa Grundtegningen ere anmærkede, eller den, som ovenfor omtalt, skal søges noget længere ned imod Dvergade til. Ligesom man næsten ogsaa kunde fristes til at betvivle denne Kirkes Existens og snarere ansee det Hele blot for et Gildeshuus eller andet deslige (jfr. 1343, 1454, 1485, 1499 og især 1560), dersom dens Kirkegaard ikke udtrykkeligt 1584 iblandt Oluf Bagers Eiendomme opregnedes, og dersom den ikke paa nærværende Grundtegning med udtrykkelig Ord kaldtes en Kirke. Naar Atl. 3 Pag. 441 forresten siger, at dette Kloster eiede det adelige Gods Gjertrudsholm, da maa det formodentlig være en Forverling med en af Naen omflydt Eng, der ligeledes bærer Navn af Gjertrudsholmen.

Norregade overføres 2 Gange af Byens Bæk og kaldes via publica, borealis s. regia; det Sidste forme-

dentlig, fordi den førte saavel til Næsbyhoved som til den senere Kongsgaard eller nuværende Slot i det gamle S. Hans Kloster.

Veien udenfor Nørreport (o: Jordbroen) fører over en Bæk (paa Dronningbroen), som gaaer fra Næsbyhoveds Sø ud i Stranden; men lidt før man kommer over samme laa langt henne paa hoire Haand i (Ladegaards) Skoven villa curiæ regiæ o: Slotsladegaarden (nu Marienlund). Naar man derimod var kommet over Bækken, laa paa Venstre Curia regia eller Næsbyhoveds Slot, om hvilket det hedder: *Castrum munitissimum, nunc desolatum*. Dets Levinger bestode den Tid af Mure, Gable og 2 Taarne, hvoraf det ene havde et spidst og det andet et fladt Tag.

Om Cluset hedder det: *locus, ad quem ob religionem magnus olim populi confluxus fuit*.

Om S. Hans Kloster hedder det: *ubi nunc, defunctis fratribus, curia regia*, hvilket Sidste i Beskrivelsen bagpaa oversættes ved: *Königliches Rathhaus* istedetfor Kongsgaard eller Slot.

S. Hans Kirke har Spiir; og længere mod Nord og paa Venstre eller i Vesten for Nørregade, dog udenfor Porten, ligger S. Hans Ladegaard (nuværende Nalshkegaard).

Bindegade kaldes *platea obliqua* eller den krumme Gade (*die gewundene Straße*).

Graabroedrekirke har Spiir, og om Klostret siges: *hodie schola trivialis*, hvilket Udgiveren dog siden noiere forklarer, saa at man seer, at han derved mener Communitetet (hvor Skolens Disciple og Lærere bespistes); og siger os derhos tillige, at der ogsaa er

fængeligt Hospital, og at der tillige holdtes placitum generale eller Landsthing. Endelig er der før den nordre Ende af lille Graabroðrestræde anbragt en Port, som altsaa fra Vestergade førte ind paa Graabroðre Kirkegaard.

Vestergade, som omtrent ligeoverfor Hospitalet og altsaa paa sin sydlige Side har en fremfor de andre høist udmærket Gaard, der vender sin takkede Gavl imod Gaden, har imod Vesten 2 Porte, den indre ved Enden af Claregaden (omtrent ved Magelos eller Milos) og den ydre noget før man kommer til Piledammen (altsaa omtrent ved Justitsraad Boiesens).

Holstierthor kaldes en Tværvei, som omtrent gaar ud fra Midten af det nuværende Hølsedaarestræde og løber derpaa mod Vesten mellem Hangerne, hvor formentlig den Tid Porten var, igjennem hvilken Veien til Holsteen førte.

Den nuværende Cathedralsskole, som kaldes Schola trivialis, havde den Tid en betydelig Hauge mod Sydvest.

Fru Trampes (af Bisp Beldenak i sin Tid opbygte Gaard) var den Tid Myropolium eller Apothek.

Maadhuset (prætorium) var allerede da paa sin nuværende Plads; og før den vestlige Gavl af samme var paa det saakaldte forum Flaackhaffn anbragt en firkantet Indretning, der indeslutter et Par pæleformige Figurer, og som maaskee, ligesom den paa Høstetorvet, skal forestille Vandposter og Vandkummer eller Vandbassin og saaledes ogsaa ligesom denne hidrørte fra den af Kong Fred. 2 foranstaltede Vandledning.

Abelens Gaard (senere Landsthing, nuværende Borgerstole) havde et Taarn i det sydvestlige Hjørne.

Paa det store Torv, som kaldes forum regium sive novum, stod endnu Stillsadset fra Jorlæningen 1580 og vendte Trappen 3: Forstiden mod S. Knud.

Templum S. Albani, quod præ vetustate corruit, har intet Taarn og ligger, som det synes, hvor nuværende Rectorbolig er. Derimod synes Kammerraad Holms (senere Overlærer Brohms) Gaard endnu den Tid ikke at have været bygt, da der er saa langt et Rum ledigt fra S. Knuds Kirke. Cancellieraad Lindseds (eller Dr. Ruges) Gaard synes at have været der; men Søren Mortensens og Kammerherre Winds maae den Tid have været een (nemlig den saakaldte Hodebustes Gaard).

Om Bispegaarden (der i Beskrivelsen kaldes det biskopelige Pallat) 3: den gamle Bispegaard eller nuværende Frosenkloster (thi nuværende Bispegaard kaldes endnu den Tid paa Chartet Coenobium D. Clarae) hedder det: curia episcopalis hic erat, quæ totam hanc plagam, a civibus nunc ædificatam, antea complexa est. Fremdeles hedder det ogsaa, at paa det store Torv stod „tilførn“ et Spital eller Pilgerhuus, som kaldtes det elænde Huus; men dets Beliggenhed angives ikke nærmere.

Nonnebjerget udenfor Munkemølle Port havde endnu sin fulde Ring af Forstæandsninger, hvorigjennem der blot fra Ost og Vest var en Juddjorsel.

Provstegaarden laa ikke tæt ved Overgade; men man gik igjennem en Bygning paa Overgades sydlige Side, og da laa den bagved samme ned imod Maent

til, omtrent hvor det nuværende militære Sygehus ligger; og det hedder derom i Beskrivelsen: Frue Kirkes Provst og Patron er den kongl. Rantsler, som her paa Stedet har „seinen Sitz und Rathhausf.“

Sortebrødrene, som kaldes coemiterium urbis publicum, laa nede ved Byens Bæk omtrent ligesom Mellemstrædet, hvor nu (1811) den Række af Huse, hvor Nebslugerne boe, ophører; og det hedder derom i Beskrivelsen: Dominicanerklosters Kirke er nu, da Brødrene løb bort, nedreven og de andre Klosters Bygninger fordeelte imellem Adelen.

S. Jørgen laa udenfor den gamle Østervport, der stod ved Hjentedam, og kort før man kommer til den første Gade paa venstre Haand (eller Skræppestrædet), altsaa tæt nedefor Provstegaarden, men paa den modsatte Side, nemlig ved Hjente Mølledam samt Byens Bæk, og derhos indenfor nærværende Huses Række og altsaa i de nuværende Hauger; og det hedder derom i Beskrivelsen: S. Georgs Kirke, hvorved et Spital er nu øde og forladt.

Endelig slutter Beskrivelsen med at sige os, at Olo-nium har sit Navn af Odin og ingenlunde af Keiser Otto; at den er (hviist mærkværdigt!) mit Mauren und Pasterien rings herum wohl verwahret (jfr. 1588); at paa det store Tors saavel Kong Fred. 2 som Chr. 4 blev hyllet, og at man d. 22 Jan. 1582 i S. Knuds Kirke fandt „ein Kupfern Grab mit Gold überzogen und mit Chrystalstein ganz herwisch und auf das zierlichste geschmückt“ (altsaa S. Knuds Helgenkrin).

S. A. udsteder Borgemeister og Raad sit Skjode til Magdalene (Hamsfort), fl. Dr. Hieronymi Thenners,

paa et Jordsmon og en Jordskyld i Odense (Hoff. F. 1 Pag. 181); man seer altsaa heraf, at Dr. Thenner, hvis Dødsaar er tvivlsomt (N. D. Mag. 6 Pag. 217), allerede 1593 var død.

S. A. blev Jomfr. Susanne Brokkenhuus Markbor Ville tilfagt, og hentede han Svar derpaa i S. Knuds Kirke i Odense (N. D. Mag. Pag. 97), hvorpaa de næste Aar havde Bryllup (vide infra).

1594 gjør Chr. 4 vitteligt: at eftersom Jens Piilegaard, Borger i Odense, havde ladet give tilkjende, hvorledes han efter Loven havde forfulgt og fredløs gjort Hans Pedersen i Snarup, Son af Peder Hansen i Egeskov, fordi han havde dræbt og ihjelslaaet en hans Slægtning, Hans Hansen; og Hans Pedersen modvilligen opholdt sig i Riget imod Jens Piilegaards og en Part hans Slægtingers Villie og Tilladelse: da byder Kongen herved „vore“ Fogder, Embedsmænd ic., at dersom Hans Pedersen i denne Sag ikke har noget Dpreisnings- eller Leidebrev, de da ere Jens Piilegaard behjælpelige med at paagribe ham ic. Dat. Kjøbh. d. 26 Marts. Overskrift: „Stiollingsbrev“ over En ved Navn Hans Pedersen i Snarup (F. Reg. ved R. N.).

S. A. kongl. Ordre til Magistraten om at forhjælpe Johan Buchholt til de 150 Rdl., han hos Mads Jørgensen af Odense har tilgode for islandske Varer (Canc. Reg.).

S. A. d. 16 Febr. holdt Bispfen Piigprædiken over Sophie Rosencrantz, Brede Rankhaus, i Haagerup Kirke (Bloch 1 Pag. 63). S. A. d. 8 Aug. Ditto over Otto Emicksen til Steensgaard i Svanninge Kirke. Denne Mand blev dræbt paa sin Seng med en Dre efter hans

Frues Tilskyndelse, som hed Dorothea Jessen (læs: Hesten), og hans Mordere bleve siden stulede (l. c.).

S. N. d. 11 Oct. copulerede Bispen paa Nattebolle Marqvard Bille og Susanne Brokkenhuus (l. c. Pag. 64.).

S. N. blev Hr. Jens Nielsen Bang residierende Capellan ved S. Albani Kirke (l. c. Pag. 713).

S. N. blev Cancellieraad Hempels grundmurede Baghuus, som nu bærer hans astronomiske Observatorium (det saakaldte Graabrodrelille), opbyggt, og paa en Steen ud imod Graabrodre Kirkegaard til seer man endnu det Langiste og Bryskiste Vaaben og derunder: „1594 haver Erlig oc Velbyrdig Fru Karen Bryske, Sal. Iver Langis til Slomstrup, ladet bygge dete Hus;“ i hvis Parterre eller underste Etage ogsaa et steenlagt Gulv tiltrækker sig Opmærksomheden ved den kunstige Maade, hvorpaa det som i et Slags Mosaik er indlagt; ligesom ogsaa Husets Gable have et aldeles gammeldags og gothisk Præg.

S. N. var Urel Brahe til Elvedgaard endnu Befalingsmand paa Kongens Gaard i Odense (Aлтstykke. Pag. 173, jfr. Mugaard 2, 1 Pag. 39).

S. N. omtales Vindegaden i et Brev med sit nuværende Navn, men kaldes derimod Bindelgaden i et andet af 1626 (Reg. Voss.).

S. N. døde Margrethe, Herman Waales Enke, og ligger i S. Knuds Kirke tilligemed sin Datter, som døde 1612, begravet (Birch.).

S. N. døde ogsaa et af Dirik Fyrings og Else Hansdatters Børn og blev ligeledes i S. Knuds Kirke begravet (l. c.).

1595 gjør Chr. 4 bitterligt: at eftersom Mogens Henriksen, Borgemeester i Odense, havde givet tilkjende, hvorledes Christopher Guldsmed i Kjerteminde, som for mange Aar siden var død, havde været forlænnet med nogle Vicarie- og Alterjorder i Odense, hvoraf aarliggen gaves til Jordskyld ved (3: omtrent eller henved) 20 Mk. og 1 Orte Byg, som endnu stod tilbage uopkrævet, hvilken Jordskyld han var begjerende at maatte bevilges ham til hans Søn, Henrik Mogensen, til Hjælp at studere med; da under og tillader Kongen, at Henrik Mogensen herefter aarliggen maa til Hjælp at continue sine Studia med lade oppebære for^{te} 20 Mk. og 1 Orte Byg Jordskyld af fornævnte Vicarie- og Kirkejorder, saavel hvad der endnu staaer tilbage uopkrævet, som hvad der herefter af samme Jorder aarliggen udgives til Jordskyld. Dat. Kjøbh. d. 2 Aug. (F. Reg. ved K. N.).

S. N. gjør Chr. 4 bitterligt: at eftersom Lauritz Paasche, fordum Bysfoged i Odense, har ladet berette, hvorledes han nogen Tid siden er bleven „feldt“ for en Dom, han havde dømt og affagt imellem Mester Jens, Sognepræst paa Dalums Kloster, og Peder Hansen, Borger i Odense, om et Plankeværk og en Brønd; og han nu havde optinget og tilfredsstillet Sagvolde- ren, som for samme Sag havde ladet ham forfølge: da under og giver han (nemlig Kongen) Laur. Paasche hans „Mandheldt“ og Fred igjen for samme Sag, „saa han herefter, som tilforn, maa gaae og staae udi Loug og Tong og følge Laug og Gildeshuus med gilde Mænd og gjæve og være og blive fri, fællig og sikker og ei

være Mand desværre for den Sag." Dat. I. & d. ut supra (l. c.).

S. N. kongl. Ordre til Magistraten om af Byen at udgjøre en forstandig Bartsfjær med en Bartsfjærliste og anden Deel, som han bruger, og forskikke ham til Kjøbenhavn at bruges paa Orlogsskibene (Canc. Reg.).

S. N. Synode i Odense, om hvis Forhandlinger see Pont. 3 Pag. 527.

S. N. holdt Bisppeen Liigprædiken over Margarete Hvide i Ulbølle Kirke og den 20 Mai over Anders Holck i Svendborg, hvor der ved denne Leilighed var en stor Forsamling (Blodh 1 Pag. 64).

S. N. var Christoffer Balkendorf Lænsmand paa Odensegaard (Birch.).

S. N. døde et af Dirik Fyrings og Else Hansdatters Børn og blev i S. Knuds Kirke begravet (Birch.).

S. N. den 29 Januar blev Jomfru Berithe Brokshuus tilfagt Jacob Ulfeld i Odense (Ud. Mag. Pag. 99).

S. N. den 19 April eller Paaskeaften stak Peder Norbye sin Karl død i Odense (l. c. Pag. 117). Schlegel siger derimod, Chr. 4. 1 Pag. 194, at Karlen eller Tjeneren sov, da P. Norbye stød ham og derpaa (da han formodentlig ikke døde af Skuddet) med mange Stik stak ham til døde; ligesom han ogsaa selv paa samme Mars Herredag i Kjøbenhavn for dette Mord blev dømt fra Livet. Formodentlig var det altsaa Peder Slussen Norbye, som allerede 1555 eiede Urupgaard i Nynkeby Sogn i Fyen, var gift med Dortha Bendirdatter Rosenkrantz og efterlod sig 5 Børn (Hoff. D. Ud. 3 Pag. 301 Tab. og Atl. 6 Pag. 571).

1596 kongl. Skrivelse til Lænsmændene Christopher Walkendorph, Erik Hardenberg, Laurids Brokkenhuus og Hans Johansen: at menige Borgere og Indbyggere i Odense havde givet tilkjende, hvorledes dem paa deres Handel og Vandel, saa og Næring og Bjæring skulde stee stor Skade og Afbræk, idet at nogle fremmede, udlændiske Kjøbmænd havde begivet sig i en ulovlig Handel ved Alintor (maaſkee Nørreby Havn eller Alinte Strand i Skamherred; jfr. Nugaard S. 2 Pag. 58), der brugt Forprang og Landkjøb og opkjøbt Korn og andre Slags Varer og derimod solgt og afhændet adskillige Slags Kjøbmandsvarer, saasom Humle, Salt, Hør, Hamp, Stangjern m. m. Kongen forfarer ogsaa, at sliq Forprang og Landkjøb bruges paa andre Steder og i andre ulovlige Havne under Fyen, og beder derfor ovenansorte Læns mænd om, at de i deres Læn, hvor der ere Havne, med Flid lade forfare og udsørge, hvo der har brugt samme ulovlige Landkjøb og Forprang med Adelen (jfr. 1598) eller Andre, og derefter erklære sig derom imod Regjeringsraaderne. Dat. Kolding den 24 Februar (F. Tegn. ved R. R.).

S. A. Kongebrev af 12 Juni til Fru Margrethe Rosenkrantz, Hans Johansens (Lindenovs) Enke, til Dregaard: at da en Badstjær fra Odense efter Hans Johansens flittige Skrivelse og Begjering var kommen til ham i hans Sygdom og havde efter hans inderlige Bøn og Formaning anvendt sin Kunst for at hjælpe ham, men Hans Johansen dog var død under hans Hænder, hvorfor hun havde ladet ham fængseligen indsatte og vilde ikke lade ham komme løs, uagtet han tilbød at stille noliagtig Borgen for at blive tilstede til

Retten's Uddrag: saa befales hun herved at lade ham komme ud mod Borgen og siden med Retten tilbørligen udføre mod ham, hvad Tiltale hun til ham kunde have (Rugaard 2, 1 Pag. 62-63).

S. A. kongl. Skrivelse til Diderik Guldsmed (o: Diderik Fiuren) om at skulle gjøre 4 saadanne „Bøfler“, som vare paa Dronning Annas og Fyrstinde Elisabeths Brudevogne; desligeste ogsaa saadanne Vaabner efter den Manering, som de (paa Brudevognene) vare; samt at skulle tilskrive Regjeringsraaderne, hvormeget Guld og Sølv han dertil behøver. Dat. Kjøbenhavn den 30 Juli (1. e.). Da man saaledes seer, at ovennævnte Bøfler i Grunden vare Vaabenskjolde, saa formoder jeg, at det muligvis turde være en forvansket Skrivemaade istedetfor det franske Bouelier o: et Skjold. I alle Tilfælde kan Odense By ansee det for en Ære, at det nu var kommet saavidt, at Kongen selv maatte bestille Guldsmedarbejde hos dens Juvelerer.

S. A. gjør Chr. 4 bitterligt: at eftersom Cornelius von Hamsfort (den yngre), boende i Odense, har laadet berette, hvorledes han er til Sinds sig at ville forandre og i Ægteskab begive med en Pige udenlands, „som i tredie Led er ham beslægtet,“ begjerende, at Kongen vil tillade, at han samme Ægteskab maa indgaae; saa, uagtet dette Ægteskab synes at være „imod vor Ordinants,“ tillader og bevilger han dog, at Cornelius von Hamsfort maa samme udlændiske Pige, som han „udenlands“ har begjeret til sin Hustru, tilægge tage. Dat. Kjøbenhavn den 18 Septbr. (F. Reg. ved K. A.).

S. A. kongl. Ordre til Magistraten om at udlevere

et Skjodebrev paa en Gaard i Assens, som Morten Nielsen havde skjodet til Frank Urne (til Hindemae), og i hvis paalydende Sum Enkedronningen, af hvis Tjeneste Morten Nielsen var borttrømt, og Sander Meel nu søge deres Tilgodehavende hos ham betalt (Canc. Reg.).

S. A. Ditto til Ditto: at Odense skulde svare 1250 Rdl. til den Kongen af Rigsraadet, saavel af Kjøbstæderne som af Landet, bevilgede Kroningskat (I. c.).

S. A. Ditto til Ditto: at da Veiene omkring Odense og især Steenbroerne ere meget usærdige (d: ubefarbare eller hvorpaa ikke kan fares), saavel som Gaderne, saa befales de herved at istandsætte samme (I. c.).

S. A. Ditto til Ditto: at da forskjellige af de fremmede Fyrster og Herrer, som han venter til Kjøbenhavn, ville reise igjennem Odense og der tage Natteleie, skulde de sørge for godt Logi og Opvartning for dem (I. c.).

S. A. Ditto til Ditto om at sende en Kof og en Postleibager over til hans forestaaende Kroning (I. c.).

S. A. Ditto til Ditto om at Bogførerne ikke maae indføre danske Boger, som ere trykte udenlands (I. c.); en Foranstaltning, hvorved Kongen altsaa vilde ophjælpe de indenlandske Bogtrykkerier.

S. A. blev Lænsmanden paa Odensegaard, Axel Brahe, Rigsraad og Lænsmand paa Helsingborg (Nutsgaard 2, 1 Pag. 39-40).

S. A. var Christoffer Valkenderf Embedsmand paa Odensegaard og fik da den 29 Juni Befaling fra Kongen om at modtage i Kjerteminde 20 Ahner Wiin, som Kongen forsendte til Odensegaard til Brug ved de

fremmede Herrer's Gjennemreise, han hidind til Riget forventer (N. D. Mag. 1 Pag. 177). Ligesom han ogsaa s. A. den 10 Juni fik kongl. Ordre: at da Lunde Herredsthing i Arel Brages Tid var flyttet fra sit forrige Sted ved Otterup K. (o: Kro) til en Uffide i Herredet, saa blev efter Begjering af en Deel af de Vedkommende anordnet, at det igjen skulde henlægges til Otterup Kro og By (F. Tegn. ved R. N.). ¹⁾

S. A. Bispens Brev af 29 Januar til Præsten, Hr. Bendix Hansen, i Svindinge: at han skulde undervise sin Menighed i de Stykker, som høre til Troen og Sacramenterne, efter som Folket kjerte sig mere om Ceremonierne end om Ordet (Gl. S. 1, 2, 28); hvilket sidste Forkjærlighed, som en Levning af Catholicismen, Bispens ved denne Leilighed synes at ville advare Præsten for endmere at nære.

S. A. anklagede Hans Johansen Lindenov's Enke

¹⁾ Man seer saaledes af det Ovenstaaende, at Rentemester C. Walchendorf, endnu efterat han 1596 var bleven Rigshofmester, med Odensgaard var forlænet; ja! hvad mere er, han skal endogsaa, da han døde 1601, ifølge Birch. Nr. 17 i Odense Vor Frue (kjendt Rothe 2 Pag. 741 siger: i Kjøbenhavn's Vor Frue) Kirke ligge begravet, og det under en Liigsteen, hvorpaa han blot kaldes **Regni Consiliarius & Quæstor** (da han derimod paa den Kjøbenhavn'ske hos Rothe Pag. 742 kaldes **Aulæ magister**); ligesom han ogsaa skal have eiet en Gaard paa Nedergade i Odense, hvorfra det Sagn saaledes er opstaaet, at den kongl. Skatmester skulde have boet paa Nedergade ved Siden af den Gaard, som siden tilhørte Landdommer Baden; hvilket Sagn dog ogsaa med Hensyn paa Mag. Anders Glob lod sig forklare.

paa Dreagaard Sognepræsten i Dre hos Bispen for Trolddom (Nugaard 2, 1 Pag. 63-65).

S. N. blev Christian Friis til Borreby, som kongl. Rantsler, Lænsmand paa S. Knud og var det til 1616 (Birch.).

S. N. blev den nuværende latinske Skoles Bygning, — paa de Forandringer og Udvidelser nær, den ved senere Reparationer og især ved den af 1760 har modtaget, — fra Grunden af i sin nuværende Form opført og indrettet (Birch.).

S. N. blev Greverne af Hoyas og Tocklenburgs Monument i S. Knuds Kirke (see 1535) fornyet; hvilket er saameget mere mærkverdigt, som Familien Tocklenburg allerede var uddød 1582 og Familien Hoya 1583 (Mummes S. Knud Pag. 242).

S. N. d. 1 April (Md. Mag. Pag. 111) blev Jørgen Hartvigsen til Munkegaard i Vor Frue Kirke begravet under en Liigsteen, som Bircherød har kobberstufken, med hans og hans Frues (Ane Bendixdatter Schsted af Melvedgaard) Billeder og Ahnevaabner samt den Inscription, som i Marm. Dan. 1 Pag. 221 findes indført.

S. N. d. 26 Sept. stod Erik Bildes Bryllup i Odense med Jomfr. Mette Banner (Mser. i R. B. Bibl.).

S. N. var Gabriel Knudsen endnu Landsdommer i Fyen (F. Tegn. ved R. N.).

1597 var Christoffer Walchendorf endnu d. 23 Januar Lænsmand paa Odensegaard; thi da fik han som Stiftslænsmand fra Koldinghuus kongelig Befaling om adskillige Nestantsfer fra Fyens Stift og deriblandt ogsaa Ordre om at tilholde Bysfogden i Odense, Niels

Jacobsen, at aflægge sit Regnskab, hvormed han refterer fra 1595 (N. D. Mag. 1 Pag. 179). Kort efter, det vil sige til Philippi & Jacobi eller 1 Mai, maa C. Walchendorf derimod være bleven afløst i denne sin Forlæning af Knud Rud til Sandholt (hvis Leynet see Rugaard 2, 1 Pag. 82 sq.); thi endnu

S. A. udgik der Kongebrev til Lænsmanden Knud Rud i Odense: at Hr. Hans Nielsen, Sognepræst til S. Hans i Odense, havde klaget over, at Knud Rud, imod Chr. 3 og Fred. 2 Breve desangaaende, havde negtet og forholdt ham den Pension og Løn, han skulde have af Lænsmanden paa Odensegaard, og havde foregivet, at han efter sit Forlæningsbrevs Lydelse skulde have al Klosters Indkomst og derfor meente ham Intet pligtig at være; „da kommer det Os meget selsomt fore, at Du Dig Sligt vil understaae og vore Breve anderledes hedentyde, end som de udi dennem selver formelder og indeholder.“ Dat. Frederiksborg d. 11 Juli (F. Teg. ved R. N.).

S. A. kongl. Ordre til Magistraten om at forlitte den Trætte mellem Karine Kottes Arvinger, hvis Svigerfæder, Christoffer Bang, paaستااer, at hun ved sin Død sad inde med hans Kones Fædrears (Canc. Reg.); jfr. 1593.

S. A. blev Degnen i Særsløf anklaget hos Bispen for Trolddom (Rugaard 2, 1 Pag. 68, 69).

S. A. døde Sognepræsten ved Vor Frue, Mag. Berthel Lang (Bloch 1 Pag. 341), og blev i Vor Frue Kirke begravet under en Liggsteen, af hvis latinske Vers man lærer, at han var født i Jylland, havde paa 3die Mar været Rector i Odense og i 25 Mar Sognepræst ved denne Menighed, var næsten 60 Mar gammel; og

at hans Hustru, Mette Jacobsdatter, som hviler ved hans Side, 1602 afgik ved Døden (Birch.).

S. A. blev Mag. Niels Glad Sognepræst ved Bor Frue i Anledning af det ovenomtalte Dødsfald (Bloch 1 Pag. 738), og i hans Tid maa Kirkens Stormklokke være omstøbt; thi der læses paa samme: Sum renovata M. Nicolao Læto Pastore &c. samt Arild Hvidfeldts Baaben og Navn, der som Rigskantsler tillige var Provst i Odense og, som saadan, Kirkens Patron.

S. A. blev Mag. Hans Pedersen Glandorf Rector ved Odense Skole (Bloch 1 Pag. 349).

S. A. var endnu Christoffer Walchendorf, som sagt, i Jan. (D. Mag. 1 Pag. 179), men i Juli derimod Knud Rud (vide supra) Lænsmand paa Odensegaard.

S. A. døde Pigen Margrethe Clausdatter 17 Aar gl. og blev i S. Knuds Kirke begravet (Birch.) i den brede Gang ved de lange Mandstole ved den tredie Pille under en med meget Blomster- og Lovværk udhugget Steen, som ved Kirkereparationen 1750 sq. blev omhugget og jebnet.

S. A. døde Poul Nielsen Mule og blev i S. Knuds Kirke begravet (Birch.).

S. A. blev S. Knuds Kirkes Stormklokke støbt; thi paa samme læses:

Hellig Trefoldigheds Klokke hedder jeg,
 Jens Hansen i Søby støbte mig;
 saa støbte han mig i Jesu Navn
 til en Stormklokke Odense By til Ære og Gavn.

An. 1597. G. S. O. Mester Jacob M. (3): Jacob

Madsen) Bisp i Tjen, og derunder S. P. 1) C. S. paa den ene og M. H. 2) G. H. paa den anden Side (Birch.).

S. A. d. 8 April fik Breide Rangau Evar paa Jomfr. Karen Gjøe i Odense (Ald. Mag. Pag. 114).

S. A. d. 9 Oct. stod Steen Bildes Bryllup i Odense med Jomfr. Nigborg Lindenov (Miser. i R. B. Bibl.).

S. A. har man under 19 Oct. en Regning paa Diamanter for 14,409 Rdl., som var udstedt af Diderik Juiven, der allerede 1588 var bosat i Odense som kongel. Juveleer og havde giftet sig med den 1587 afdøde Bisp Niels Jespersens Enke, Else Hansdatter, og med hende drev en saare udbredt Handel med Diamanter, Guld, Perler og Juveler paa fremmede Lande, hvormed, som det synes, især Konen befattede sig, og den hun derfor vistnok ogsaa fortsatte, saavel som Enke som efter paany 1605 at have giftet sig med Dr. Jens Mule, der havde nedsat sig i Odense som practiserende Læge, hvor hun selv først døde 1623; saa at det altsaa ikke er usandsynligt, at denne saaledes i Odense etablerede Juvelhandel kan have floreret i en Række af over 30 Aar, nemlig fra 1588 til 1623 (see Mere om denne Handel ved Slutningen af Ole Baggers i det Følgende meddeelte Læxnet).

1598 d. 25 April holdt Bissen Liigprædiken over

1) S. P. bemærker formodentlig: Borgemeister Sivert Pedersen.

2) M. H. bemærker formodentlig: Borgemeister Mogens Henriksen Rosenvinge. De andre Begstaver betegne vel Raadmand eller Kirkeværger.

Magdalene Emicksdatter i Brenderup Kirke og den 28 April over Fru Birthe Trolle, Henrik Gyldenstjernes til Jvernæs, i Husby Kirke; hvilken Sidste døde i Barselseng, uagtet hun engang havde født Tvillinger og en anden Gang Trillinger (Bloch 1 Pag. 64).

S. A. blev Hr. Lauritz Oluffsen residierende Capellan ved S. Albani (l. c. Pag. 714).

S. A. blev Graabrødrekirkens Lovklokke støbt, hvorpaa læstes: *voco vos in templum, ut discatis una moriendum. Mathias Benninck me fezit Lubecke. An. 1598 (Birch.).*

S. A. blev Hr. Hans Straugenette i Graabrødrekirke strax nedensfor Choret begravet. Han var født i Lieske i Preussen, var gift med Mette Urne Eriksdatter af Hindemac (see 1592), som døde 1607, og havde med hende en Datter ved Navn Karen. Han blev d. 9 Sept. oppasset af sine Bønder, som han kom hjem fra Landsthing, hvor han havde vundet en Sag imod dem, og ved Nasum med Høleer af dem ihjelhugget, hvorfor Morderne siden bleve parterede og lagde paa Steiler (jfr. Atl. 3 Pag. 449). Ligstenen, som forestilte ham og Kone med deres lille Datter og Begges Ahner, er kobberstücken af Bircherød og tegnet af Abildgaard.

S. A. døde Borgemeister Sivert Pedersens Hustru, Maren Olvesdatter (Bager), og blev i S. Anuds Kirke begravet (Birch.).

S. A. den 7 Mai stod Breide Nantzaus Bryllup i Odense med Gomfr. Karen Gjøe (Mscr. i K. B. Bibl.), jfr. 1597.

S. A. lod Magistraten i Odense deres Udkomst paa Ellemose Na oplæse paa Lunde Herredsthing for Mor-

ten Skinkel til Estrupgaard, med hvilken Adelsmand Byen den Gang havde vidtloftige Stridigheder om sin Havn og om Udskibning i ulovlige Havne (Aktstykk. Pag. 73), jfr. 1596.

1599 holdt Bispen Liigtale over Christen Hardenberg i Nynkeby Kirke (Blech 1 Pag. 64).

S. A. døde Hans Norbye til Ugersløfgaard og blev i S. Knuds Kirke begravet, tilligemed sin Moder, Fru Ane Oldeland til Kvølykkegaard, som døde 1607, og hvis Datter, Jomfr. Margrethe Norbye, lod deres Liigsteen bekoste (Birch.).

S. A. døde Borgemester Sivert Pedersen og blev i S. Knuds Kirke hos sin 1598 afdøde Kone, Maren Ulvesdatter (Bager), begravet (l. c.).

S. A. blev Stifts skriver og Vicarius i Odense, Christoffer Bang, i Graabrødrekirkens Chor begravet, hvor ogsaa hans 1624 afdøde Kone, Kirsten Clausdatter, hviler (Birch., jfr. Gl. S. 1, 2, 22). Stenen forestilte dem Begge og ham i en kort Kappe, jfr. 1593.

S. A. d. 14 Juli døde Helvig Hardenberg, Erik Rosenfrandses (til Arrestkov ic.), i Odense i Nykort Knudsens (Seeblad) Huus (Mser. i N. B. Bibl.).

S. A. d. 22 Oct. blev Gese Brokkenhuus (maaskee Erik Bildes Esterleveriske, som døde s. A. 10 Sept. paa Korsør Slot) begravet i Vor Frue Kirke i Odense (l. c.).

S. A. var Hans Mule til Nislesgaard (som døde 1602) Borgemester i Odense (D. Mag. 2 Pag. 358). Med ham var tillige den foromtalte Mogens Henrikfjen Rosenvinge (som ham see Mumme Pag. 127-28) Borgemester. De kom engang i Trætte sammen, og den

En truede den Anden med at gjøre ham til en Skjelm; men den Sagtmodigste af dem bad tilsidst den Anden at erindre sig, at den Ene af dem havde Sonner og den Anden Døtre, og at de ventelig engang med Tiden kunde blive Svogre; hvilket ikke alene dæmpede Trætten, men ogsaa siden gik i Opfyldelse, da den Enes 2 Sonner fik den Andens 2 Døtre, og det tredie Par var forlovet, men Fæstemøen døde (Birch.). (Hans Mules Son, Jørgen Hansen Mule, blev rigtig gift med Barbara Mogensdatter Rosenvinge, og den anden Son, Claus Hansen Mule, gift med hendes Søster, Birgitte (Giesf. 2 Pag. 139, Mumme Pag. 128, 229).

S. N. et Brev til den foromtalte Borgemeester i Odense, Hans Mule til Nislesgaard's, Hustru, Fru Mette Kotte, fra Tyge Brahes ældste Datter, Magdalene Brahe, som da med sine Forældre opholdt sig i Bøhmen (D. Mag. 2 Pag. 358-60).

S. N. i Aug. var endnu Gabriel Knudsen Landsdommer i Tjen. ved R. N.).

S. N. blev uden Tvivl Kjobmand (senere Borgemeester) Otto Knudsen (Seeblad) i Odense gift med sin første Kone, Birgitte Lauridsdatter, paa den i Nugaard 2, 1 Pag. 85 fortalte Maade: at Ludvig Munk, hvem han tjente, nemlig engang traf ham i Sovestuen hos sin Fru, den berømte Ellen Marsvin, og at Fruen vel hjalp baade ham og sig selv ud af denne Forlegenhed ved at foregive, at han var kommen ind til hende, for at begjere en af hendes Piger tilægte; men at Følgen blev, at Ludvig Munk samtykkede med Fornoielse i Ægteskabet, og at Otto Seeblad „gauske imod sin Tanke“ maatte tage bemeldte Pige tilægte. Forresten for-

tælles der om hende (hvad som ikke er et ubigtigt Bidrag til Overtroens Historie), at hun engang var „Førgangskvinde“ (d: gif for Borde) ved et Bryllup paa Odense Raadhuus, hvor hun tabte et Guldarmbaand af sin Haand og kunde siden ingensteds finde det, ihvorvel hun, der Folkene vare nedgangne, lod baade under Borde og Bænke flittigen lede efter det. Men som hun gjorde sig den faste Tanke, at nogen Anden maatte have fundet og beholdt det, saa greb hun til den daarlige Resolution og lod et Par Dage derefter hente til sig en gemeen Kvinde, som var i Ord for at vide noget Mere end sit Fader vor. Samme Kvinde førte hun hemmelig med sig op paa et Kammer i Huset og med gode Ord samt Førværings Tilfagn bragte hende saa vidt, at hun skulde vise hende sit Armbaand igjen. Den gamle Her hentede saa en Spand Vand op paa Kammeret, og der Døren var iluft, paa det Ingen skulde komme ind til dem, gif hun hen og brugte med tvende Knive, samt andet Mere, adskilligt Kogleri og Mumlen over Vandet. Omfæder vinkede hun ad Birgitte Lauridsdatter og bad hende see ned i Spanden, som da ogsaa stete; og da saae hun en anden Kvindes (som var en af de fornemstes i Byen) livagtige Ansigt at præsenteres i Vandet. Derpaa sagde Kjørlingen: „Nu seer I, „hvem den Sandstyldige er, som har fundet og fordulgt „Eders Guldarmbaand. Paa førstkommende Søndag skal „et andet stort Bryllup holdes her i Byen; vil I nu „saaledes have det, da skal jeg sikkerlig bringe det der- „til, at den samme Kone skal i sit Sind hverken finde „Nijt eller No, førend hun paa bemeldte Dag fremstil- „ler sig midt i Brudestøben i S. Knuds Kirke og i M-

„les Paafyn lægger Armbaandet fra sig paa Alteret, „naar hun gaaer op med de Andre til Offers. Og „forend dette skeer, vil jeg slet ingen Betaling have af „Eder for denne min Umag.“ „Nei,“ svarede Birgitte Lauridsdatter, „efterdi hun er en fornemme Qvinde og min gode Ven, saa forlanger jeg ikke, at saadan aabenbare Bestømmelse skal hende overgaae; mager det ikkun saaledes, at jeg i Stilhed kan faae Mit igjen, saa har jeg nok.“ „Det skal skee,“ sagde den Anden og gik bort. Næstfølgende Dag kom den Qvinde, hvis Ansigt var hende viist i Bandet, ind til Birgitte, saasom for at aflægge en Besøgelse hos hende, og efter nogen Omsvøb spurgte hende ad, om hun ei endnu havde fundet sit Armbaand igjen. Der nu den Anden klogeligen svarede: nei, tog Qvinden det med smilende Gebærder op af sin Lomme sigende: „Glæder Eder da nu, her har I det; jeg fandt det paa Gulvet, der det var faldet fra Eder, og har gjemt det hos mig indtil nu, aleneste for at gjøre Eder nogen Stund bange og lære Jer bedre at passe paa Eders Lov en anden Tid; thi I kan dog vel tænke, at det ingenlunde var mit Alvor at beholde det.“ Den Anden holdt gode Miner og lod sig ei Andet mærke, end at hun tog Alting op i en god Mening. Alt dette vidste nu hendes Mand, velbemeldte Otto Knudsen, ikke det Ringeste af at sige, forend hun selv nogle Uger derefter (saasom de fleste Qvindfolk kunne ikke længe tie) udi Fortrolighed aabenbarede det Altsammen for ham, ligesom det var tilgaaet. Der han Saa-dant horte, blev han meget altereret og saare fortørnet derover og sagde til sin Hustru: „Jeg vilde langt hellere, at dette Armbaand var blevet borte med Alle,

Djævelen i Bøld, end at J skulde paa saadan daarligh Maade have søgt Djævelen og hans Lemmer paa Haanden, for at faae det igjen; og jeg frygter storlig, at vi og vores Huus vil med Straf undgjelde denne Eders Gjerning." Dette skete ligesaa; thi inden at Maret gif omkring, tog han ved store og mærkelige Søskader en og anden Gang saamegen Forliis paa sin Formue, som hannem ellers ikke nogen Tid, hverken for eller siden, vederfores. Armbaandet kunde være 70 Rdl. værd; men den Skade, som han saaledes fik paa sine Skiberums og Varers Forulykkelse i Søen, æstimerede han for 70 Gange saameget, nemlig omtrent for 4900 Rdl., hvorudover han siden lod Hustruen ved hendes daglig Brød dette høre: „Der see vi Frugten af vores Visen igjen; beviste Fanden Eder den Gang efter Eders Indbilding nogen Gavn og Velgjerning, da haver han taget skjellig Vederlag derfor.“ (Bircherøds Dagbog 1 Pag. 109=11).

Saaledes slutte vi hermed vore Bidrag ¹⁾ til Odense Bys Historie i det 16 Aarhundrede. Vi have allerede paa mangfoldige Steder i det Foregaaende, som ogsaa, hvad den sidste Periode er angaaende, under 1580, 93,

---

¹⁾ Jeg siger med Flid: „vi“ og „vores,“ fordi Prof. Petersen, med Hensyn til Perioden for 1540, og Cand. Kall Rasmussen, med Hensyn til Perioden fra 1540, i Grunden have større Deel deri, end jeg selv; og min Fortjeneste indskrænker sig saaledes egentlig til, at disse Bidrag uden mig vel neppe være blevene samlede og langt mindre trykte og saaledes ved Trykken gjorte tilgængelige for Alle.

94 ic. søgt at give et saa tydeligt Begreb om Byens daværende Bessaffenhed med Hensyn til dens Gader og Bygninger, som det uden Kobbertavler ¹⁾ var os muligt. Og for nu ogsaa at omtale Borgernes Flor i bemeldte Periode, da kan sammes ved Reformationens Indførelse tiltagende Handel og Velstand vel neppe bedre under eet Synspunkt og i et eneste Billede sammensattes, end ved til Slutning at meddele en Skizze af Byens daværende Raadmand og fornemste Handelsmand, Oluf Bagers, høist mærkværdige Levnet; et Arbeide, jeg saameget hellere paatager mig, som det ikke alene kaster nyt Lys over en vigtig Periode i Odense Byes Historie, men som det vel ogsaa i andre Henseender turde lønne Umagen noget nøiere at betragte den Mands Skjebne, om hvem Biskop Jens Bircherød allerede i sin Tid kunde sige: at dersom Kongegunst (*regius favor*), en hødret Post i Staten, Indflydelse og Anseelse (*conspicua dignitas*), Rigdom og Overflod (*divitiarum congeries*), en talrig og hødret Afkom (*honorata posteritas*) fortjente at kaldes Lykke i Verden, da var tilvisse Oluf Bager en lykkelig Mand.

1521 (Handts Fred. 2 og D. Bager 1837 Pag. 5, 13) eller rettere (da han 1602 ved sin Død kun var 80 Aar gammel) 1522 (Birch. i hans Odense) var han født. Men naar Bircherød siger, at hans Forældre vare Bønder-

---

¹⁾ Hvilke her maatte anses for saameget mere unødvendige, som man har Prospectet af Odense store Torv 1580 i Resens Fred. 2 Kronike og Fugleperspectivet af Odense By 1593 paa Odense Raadstuesal samt i Braunii *Theatrum urbium* og andre lignende Samlinger.

folk i Davinde, da kan jeg ikke vide, om dette ikke skulde være en Forverling med Hans Tausen ¹⁾; thi vist er det, at Oluf Bagers Forældre maade have været velhavende Borgerfolk i Odense, da det allerede hedder om dem 1584, at de havde eiet den Gaard i Overgade, han nu selv beboede (Allmeenn. Saml. 17 Pag. 4), samt at hans Moder tillige havde eiet den saakaldte Amtstuegaard paa Norregade (l. e. Pag. 6), ja! endogsaa havt en Hauge ved Bjørnslykken i Pant af Byen (l. e. Pag. 9). Ja! hvad mere er: Jacob Bircherod gjør ham endogsaa selv (paa flere Steder i Optegnelserne om sin Familie) til en Adelsmand og siger blandt Andet et Sted om hans Familie, at den Første af den Familie, hvorfra Biskop Bagger nedstammede, blev nobiliteret, fordi han i Norge frelst Kongen fra en Bjørn, som han kastede en Tønde over, hvorudover deres Baa-ben ogsaa blev en Bjørn, der stiger op af en Tønde. Men han synes virkelig her at forverle ham med en anden Familie af samme Tilnavn (s. Ex. Adelslexiconnets Bagge Nr. 12, der ogsaa fører en Bjørn, skjøndt paa en anden Maade). Thi at Oluf Bager i det Mindste selv ingen Adelsmand var, sees saavel deraf, at han aldrig kaldes ærlig og velbyrdig og heller ikke førte noget Baa-ben, men blot et Bomærke (Handl. Pag. 4), nemlig et opadvendende Anker, dette Skibsfartens og Handelsens og derfor ogsaa Haabets Symbol, som ogsaa deraf, at

---

1) Som virkelig var sedt paa Grændsen af Davinde Segn, og hvis Fader, Tage, Bønderne sloge ihjel, fordi han smedde Jern af Tervejerd (det saakaldte Myrjern), og Bønderne troede, at det gik til med Guldens Kunst.

han, som det Følgende vil lære, saavel 1571 som 1584 henregnes blandt de saakaldte ufrie (o: uadelige) Folk. Thi Bircherød skulde dog vel aldrig have forverlet Manden med Konen, hvilken Sidste virkelig var Adel og førte en halv Bjørn i sit Vaaben; en Forverling, der muligviis derfra kunde hidrøre, at en af hans Sønner, f. Ex. Bisshop Baggers Stamfader, kunde være bleven nobiliteteret med Moderens Vaaben.

Det fortjener forresten at anmærkes, at i alle Epitaphierne skrives hans Fornavn ikke Oluf men Olve (og hans Sønner og Dottre Olvesen og Olvesdatter); ligeledes skrives hans Tilmavn sammesteds stedse Bager og ingensinde Bagger, saa at det altsaa vel kan være muligt, at hans Fader, som Sagnet gaaer, kunde have været Hvedebrødsbager i Odense og deraf Tilmavnet være opkommet (jfr. 1565); endstjøndt jeg ikke finder nogen Niels Bager i Odense paa hine Tider omtalt, og endstjøndt Oluf Bager selv fra Begyndelsen af blot kaldtes Oluf Nielsen og først senere hen (jfr. 1569) synes at have optaget Bagernavnet.

Om hans Opdragelse vide vi Intet, uden hvad vi kunne slutte os til, nemlig at han, efter, som Barn, at have oplevet Greveseidens Nædsler, 1536 (eller s. A. hans Kone blev født, jfr. Handt Pag. 4) tilligemed sine Forældre gik over til den evangeliske Tro eller fra Catholik blev Lutheraner.

At han forresten i sine yngre Aar har opoffret sig til Handelen, slutter man ligeledes af hans Forældres forventede Velstand og hans egen senere Næringsvei. Men om han har dannet sig dertil paa Udenlandsreiser eller hjemme, vide vi i Grunden ikke, med mindre man vilde

slutte sig til det Første af den Omstændighed, at han selv formodentlig netop i en lignende Anledning sendte en af sine Sønner til Hamborg, en anden til Kjøge og en tredie og fjerde til Bergen. Da vi saaledes vide Saalidet om hans egen Opdragelse for Handelsfaget, turde det maaskee ikke være oversflodigt at anføre et Par Ex. paa, hvorledes hans Samtidige i denne Henseende forholdt sig. Raadmand Knud Jørgensen Seeblad i Odense sattes saaledes først af Forældrene til en tydsk Skoleholder i Flensborg, siden til en fornem Kjøbmand i Lybek for at øves i Regning, (Tydsk) Skrivning og Bogholderi, gjorde siden adskillige Reiser og Seiladser paa de fornemste Steder ved Østersøen og satte sig derpaa 1544 ned i sin Fødeby Odense for at handle; giftede sig derpaa og blev omsider Raadmand (Birch.). Borgemeester Otto Knudsen Seeblad, den Foregaaendes Søn, født 1575, blev først sat i Skolen; men da han ikke inclinerede til Bogen (hvilken Declination i de første Decennier efter Reformationens Indførelse var noget høist Allmindeligt i Borgerstanden), blev han skicket til en Kjøbmand i Hamborg for at undervises in scientiis civilibus (d: som sagt, Regning, Skrivning og Bogholderi); reiste derpaa til Holland og derefter til Christiania i Norge, hvor han blev Skriver hos Lænsmanden (jfr. Nugaard 2, 1 Pag. 85), satte sig 1598 ned i Odense, giftede sig, blev Raadmand og omsider Borgemeester (l. c.). Ligeledes blev endelig Borgemeester Hans Friis i Ribe (født 1587) i sit 15 Aar af sin Fader bragt til Hamborg og var der for at lære at skrive (Tydsk) og at regne (d: føre Bogholderi) i 1½ Aar, hvorfor Faderen i Klost og Logi maatte betale 26

Daler i Penge og i Foræring 1 Td. Smør, 2 Fleskebøster og Fisk for 1½ Daler. Derpaa kom han til Kjøbenhavn i Være, hvor han tjente 7 Aar, saavel i Krambod som andensheds, saavel indenbyes som udenbyes, kaldtes derpaa hjem at bestyre sin Faders Handel, overtog siden Handelen for egen Regning, blev Raadmand og omfider Borgemeester (Alders Skildring af Ribe 1 Pag. 86).

1550, altsaa i sit 28 Aar, havde Oluf Bager allerede etableret sig i Odense og boede allerede da i den saakaldte Amtstuegaard paa Nørregade (som han 1584 kalder sin Modrenegaard ¹⁾), hvilket vi lære af en kongl. Skrivelse, hvorved Kong Chr. 3 gjør vittterligt: at Laurs Skriver, Borger i Odense, har berettet og bevilist for ham, hvorledes at der skal være en Gaard der i Byen, som han nu selv iboer, mellem „Oluf Baggers“ og Anne Nemsuiders (jfr. 1584) Gaarde, og at samme Gaard ligger til et Vicaridom i Middelfart, og at Hans Bang, Borger i Bogenfse, har samme Gaard i Forkæning; og beklager Laurs Skriver sig, at han har boet i samme Gaard i 20 Aar og bygt og forbedret den, og Hans Bang har ikke i fortid Aar bygt Noget paa samme Gaard; og dersom Laurs ikke havde holdt den ved Magt, da

---

1) Hvorimod han kalder Nisfens Gaard, eller Nr. 6 paa Overgade, sin Fædrenegaard. Og Marsagen til at han nedfattede sig i hiin og ikke i denne maa altsaa søges i, at hans Forældre enten levede endnu, eller at den var mere forfalden eller mindre godt med Hensyn til Handelen indrettet. Og er det derhos ikke usandsynligt, at han kan have bestyret sin Moders Handel som Enke i adskillige Aar, før han selv etablerede sig som Kjøbmand i Byen.

havde samme Gaard været øde. Kongen under og tillader derfor, at Lauritz Skriver og hans Hustru, Marine, maae og skulle have, nyde og beholde (den) i deres Livstid, dog saa, at de aarligen til gode Røde skulle give deraf til Huusleie 6 Mk. danske Penninge og bygge og forbedre samme Gaard og holde den ved Hævd og Kjøbsstædbygning. Og naar Lauritz Skriver og hans Hustru, Marine, ere døde, da skal samme Gaard, Huus og Bygning lægges til en anden Gudstjeneste. Dat. Nyborg d. 10 Dec. (Canc. Reg. ved K. N.). D. Bager var altsaa den Tid bosiddende Borger eller Kjøbmand i Odense; og hvad der den Tid forstodes ved dansk Handel, eller hvad der den Tid udgjorde vore Udførsels- og Indførselsartikler, derom meddeles fuldstændig Underretning i Adj. Adlers Skildring af Ribe 1 Pag. 58-83; ligesom man ogsaa sammesteds Pag. 83-84 erfarer, med hvor hoist ubetydelig en Capital Datidens Kjøbmænd kunde etablere en Tid efter anden betydelig Handel (nemlig 352 Daler, hvoraf endda de 69 kun vare Eiendom og de øvrige derimod paa flere forskellige Steder laante, deels i Penge og deels i Penges Værdi eller Varer); samt Pag. 84-85, hvor samvittighedsfulde de vare i, hvert Aar ved Hjælp af deres Handelsbøger at opgjøre deres Status, beregne deres Udgjeld og Indgjeld, deres Varer, Gods og Kassebeholdning, for saaledes at beregne, hvor stor deres Over- eller Underbalance i det forløbne Aar havde været.

1551 maa D. Bager dernæst have giftet sig; thi Jens Bircherod omtaler hans 30-aarige Ægteskab, og Jacob Bircherod siger os (i sin Odense Beskr.), at hans Hustru hed Margrethe Clausdatter, hvis Fader,

Claus Eriksen i Bogense, var en af de Adelsmænd, jeg i min Nugaards Historie (2 Pag. 112=16) saa udførligt har omtalt; hvorfor hendes Baaben ogsaa, ligesom deres, var en halv Bjørn (Handt Pag. 4). Det er derhos høist mærkeligt, at Bircherød paa et andet Sted (nemlig i Optegnelserne om sin Familie) uden videre kalder hende Margrethe Mule; thi var dette hendes virkelige Tilnavn, da var derved ogsaa Tilnavnet, det hidtil savnede Tilnavn for de Bogense Adelsmænd, fundet. Men Mulerne forte jo Ulve og ingen Bjørne i Skjoldet, og ingen af de Bogense Adelsmænd findes desuden paa Mulerens Slægttafle. Hvad forresten Borgernes daværende Familieliv og især deres Gildeslaug, som udgjorde Datidens Klubber eller sluttede Selskaber, er angaaende, da have vi dertil et ypperligt Bidrag i den forømtalte Knud Jørgensen Seeblads Antegnelser: 1544, eller samme Aar han havde nedsat sig, giftede han sig den 12 Oct. med Maren eller Marine Mule, Borgemeester Michel Mules Datter, og Brylluppet stod paa Odense Raadhuus. 1545, Torsdagen før Mikkelsdag, døde hans Kone i Barselseng og blev, som den Tid Skik og Brug var, Dagen efter begravet. S. A. kom han i Kjøbmands- eller Helligtrefoldigheds (i min Afskrift af Bircherøds Odense staaer ved en Feiltagelse Karinae) Gildet i Odense, og var hans Fader ved denne Leilighed god (o: Borgen) for ham. 1546 gav han 1 Mk. Penge og 1 Mk. Vor (til Tgang) i Gildet, og Gildesbrødrene gjorde ham samme Tid til deres Pænsmand. 1548 gav han 1 Mk. Penge til Knudsgildet, hvori han formodentlig Aaret førud indtraadte. 1550, Søndagen før Marice Lichtmesse (o: Kyndelmis-

se), holdt han Fæstensol i Flensborg med sin anden Hustru, Karine Richterødatter, ved hvilken Leilighed han havde et Folge did af 28 Heste, som alle vare „ridende Svende“; og Reisen frem og tilbage kostede ham 51 Daler, hvortil hans Fader forærede ham 15 Daler og 25 Mk. danske; hvorpaa han holdt sit Bryllup i Odense s. A. d. 27 Juli, eller Søndagen efter S. Jacob Apostels Dag, og avlede i de følgende Aaringer ikke mindre end 16 Børn med bemeldte sin Hustru. 1552 kom bemeldte hans anden Kone nu ogsaa i Gildet; og den Dag blev han Kjønnets (o: Samfundets) Aldermand. 1553 gav han paa hendes Vegne (som Igang til Gildet) 1 Mk. Penge og 1 Mk. Bør. S. A. gav han paa Gildets Vegne „for Kosten at gjøre“ for sig og sin Hustru 8 Daler efter Borgemesters og Raads, Aldermands og menige Gildesbrødres Begjering til et Huses Bygning til Hjælp af deres Gilde, og skulde hans Hustru og han dermed være qvit for at gjøre (Kosten). 1554 gav han endelig endnu paa hendes Vegne 1 Mk. Penge til Gildet (Birch. Odense; jfr. Gl. S. 1, 1, 36-37).

1553 blev D. Bagers ældste Søn, Niels Olvesen eller Oluffen, født, som synes tilligemed Døttrene at være bleven hjemme hos Faderen og at have forestaaet hans Handel, ligesom han ogsaa tilsidst efter ham blev Raadmand i Odense (Hancé Pag. 21). Han var ifølge hans Epitaph (Nr. 31) i St. Knud, hvor han kaldes Erlige, vise og fornemme Mand, Niels Bager, fordem Raadmand i Odense, i sin Tid, nemlig 1576, bleven gift med Maren Knudsdatter Seeblad; havde 1584 (see infra) en Deel Penge tilgode hos Landets

Aldel og 1602 en Gaard i Odensegaard's Læn i Forlæning af Kongen (Echl. Saml. 1, 1, 45). Hans ene Datter, Karen, blev gift med Johan Borchardsen († 1600), hvis Son optog Moderens Tilnavn og var den berømte M. Ole Bagger, Prof. Theol. i Lund, hvis Son atter var Hans Bagger, Biskop i Sjælland, fra hvem den bekjendte rige og velgjørende Frederik Bagger til Juulskov igjen skal nedstamme (Hancé Pag. 21. N. Pag. 105). Desuden havde Niels Bager endnu 3 Døttre og 1 Son, Niels, hvilken Sidste opsløg sin Bøllig i Stockholm (Birch. Notæ til S. Ruud Nr. 31).

1554 blev D. Bagers anden Son, Claus, født, som blev Borgemeester i Kjøge og var bekjendt af sin Lærdom (Hancé Pag. 22. N. Pag. 106); ligesom det ogsaa var ham, der 1604 afhændede Tøllerlund fra Familien.

1556 gjør Chr. 3 bitterligt: at han under og tilsteder, at Oluf Nielsen, Borger i Odense, maa fange til „Magelang“ et Huus og Jord i Odense, som Lauritz Skriver sidst iboede og horer til et Vicarie i Medelfar, som Hans Bang, Borger i Børgense, med forlænet er (og som laa næst op til D. Bagers egen Gaard eller Amtshuegaarden; see 1550); dog saa at han skal igjen udlægge andensheds Fyldest til Magelang for forte Jord og Huus, efter som Jørgen Skinkel, Embedsmand paa „vor Gaard“ i Odense, og Hans Bang kunde kjende derpaa. Dat. Kjøbh. den 25 April (Canc. Reg. ved R. N.).

1558 blev hans første Datter, Maren († 1598), født (Hancé Pag. 23) og senere gift med Borgemeester Sivert Pederfen, som døde 1599 (see S. Ruud Nr. 42).

S. A. gjør Chr. 3 bitterligt: at efterdi Oluf Nielsen, Borger i Odense, har berettet for ham, hvorledes at han nogen Tid siden forleden efter „vor Tilladelse“ har fanget til Magelaug en Jord, liggende i Odense næst op til Frandz Brigsens Huus, hvilken Jord Oluf Nielsen har bygt og nu selv paaboer (det vil vel sige, at han har forenet den derpaa opførte Bygning med sin egen ved Siden af samme beliggende Gaard); og laa samme Jord til et Vicarie udi Medelsar Kirke, som Hans Bang med forlænet er (see 1550 og 56), og strækker sig udi Bredelsen 5 Alne 3 Qvarkeer oven og ned, og udi Længden 88 Alne og 1 Qvarkeer, „med fyenske Alne maalt;“ og Oluf Nielsen for Ds beviste, at han derimod havde udlagt til forte Vicarie en hans Gaard og Grund i Bogense, liggende paa Torvet, som Kirstine Dannebergs paaboer (og som han formodentlig havde faaet i Medgift med sin Kone): da under og tillader Kongen, at forte Magelaug maa og skal ved Magt blive. Dat. Odense d. 12 Juli (Canc. Reg. ved R. N.).

1559 blev hans anden Datter, Else, født (Hanc. Pag. 23), som blev gift med den unge Hans Friis i Odense (Birch., jfr. 1582).

1560 skulde han selv være bleven Raadmand (Hanc. Pag. 6, 13) og skulde da, som saadan, have udbetalt Byens Skatter og derfor modtaget kongl. Qvittering. Men det er aldeles urigtigt; thi 1564 kaldes han endnu kun Borger (Almeem. Saml. 17 Pag. 12), 1567 kaldes han endnu ikke Raadmand (Hanc. Pag. 11), og 1569 kaldes han netop i bemeldte Qvittering, som ikke er af

1560, men af 1569, endnu kun Borger (Aktstykk. Pag 81). 1)

1561 er hans 3die Datter, Anna, født, som kun blev 1 Aar gammel (Hank Pag. 23) og altsaa døde 1562.

1562 havde han overladt Kongen en Grund paa S. Albani Kirkegaard og fik i den Anledning Bentebrev paa Magdalene Michels Hauge (Næsbyhoveds Slotshauge?). Kong Fred. 2 gjør nemlig s. A. vitterligt: at Oluf Nielsen, Borger i Odense, har opladt til Kongen og Kronen en hans Jord og Grund i Odense, Sonden paa S. Albani Kirkegaard, Vesten op til den Gaard, Kongen kjøbte af Peder Bild, liggende og strækker sig i Vester til Kirkegaardsmuren. Dog skulde Oluf Nielsen maatte lade nedtage og afføre det Huus, han paa forte Jord bygt havde. Kongen under og tillader derimod, at naar Magdalene Mikfels (o: Magdalene Drage, Mikkel Alfeleis Enke) i Odense er død og afgangen, maa Oluf Nielsen strax fange en Kongens og Kronens Hauge, Norden udenfor Odense op til Næsbyhoveds Sø liggende, som Magdalene Mikfels nu udi Være haver, og have, nyde, bruge og beholde den i sin Livstid, imod at han aarliggen skulde give deraf til Kongen og Kronen

---

1) Hvorhos jeg dog maa bemærke, at man enten den Tid ikke var meget taktfast i Titulaturen, eller ogsaa ansaae Titlen af Borger for ligesaa god som Titlen af Raadmand; thi efterat han virkelig 1569 var bleven Raadmand, kaldes han endnu i adskillige kongl. Breve af 1571, 72, 73 og 75 kun Borger, skjendt han i andre fra samme Periode ogsaa kaldes Raadmand i Odense.

1 7/8 Korn. Dat. Esrom d. 30 April (Canc. Reg. ved R. N.).

1563 blev hans 4de Datter, Pisketh († 1638), født (Hanc Pag. 23), som blev gift med Raadmand Richard Knudsen (Seeblad) i Odense (Hanc Pag. 21), der døde 1625 (Birch. Graabrodre Nr. 44), og som han 1600 kalder sin kjæreste Datter (Hanc Pag. 23, 27). Den Tid havde han allerede flere Skibe i Søen; thi

1564 om Sommeren lider han i den svenske Krig Skade paa 3 Skibe, som han havde udlaaent til Kongen uden Fragt, og hvoraf det ene endog saa forgik, saa at han anslog sin Skade til 1000 Gyllden. I hvilken Anledning Kongen i et Brev af s. A. d. 13 Dec. (som er indført i Almeenn. Saml. 17 Pag. 12 og hos R. Pag. 101 sq.) skjænker ham som Skadeserstatning den ovenomtalte Hauge, som Magdalene Michels (3: Borgemester Michel Pedersen Alkeis Enke, Magdalene Drage) nu i Børge haver (altsaa den Kone, der 1540 saa fordeelagtigt omtales hos R. Pag. 88, og som altsaa dog ikke, som det i Genealogierne hedder, var død 1560), og desforuden Tollelund (Hanc Pag. 5, 10); en Eiendom, Jversen (i Almeenn. Saml. I. c.) anslaaer til 10000 Rdl. og Hanc (Pag. 10) til 10000 Specier; men derfor er det jo ingenlunde beviist, at det i hine Dage var mere værd, end han modtog det for. Værre er derimod den Bestyldning, man 1606 gjorde ham, at han havde forhvervet sig denne Eiendom ved vrang Beretning; og at ikke han, men andre Kronens Undersaatter, havde lidt den Skade, han havde erhvervet sig saadan Benaadning for (Almeenn. Saml. 18 Pag. 402). Men denne Paastand gjordes først 4 Mar efter hans

Død; Anklagen blev aldrig beviist, og Arvingerne beholdt deres Net ubeskaaret. Den kongl. Skrivelse lyder forresten som følger: „Vi Fred. 2 ic. gjøre alle bitterligt: at esterdi thenne Breffviser, Oluff Nielsen, Borger udi vor Kiøpsted Dthense, haffuer udi thenne forgangne Sommer lidet stor Skade paa thre hans Skibe, och en aff thenom forgick, och the andre thou hand lant^h (3: laante) og sin Anpart (i) uden Fracht; hvilcken Skade, som koster hannom ved it Tusind Gylden och mere, effther som hand for og bedlagit haffuer: tha haffue vi aff vor synnerlig Gunst och naade, saa och, paa thett for^{te} D. Nielsen maa fange nogen Oprensning for hans lidne Skade, undt och tilladt, at for^{te} D. Nielsen maa effther Magdalena Michels Død och affgangh bekomme en vor och Kronens Haffue nordenn uden for Dthense op thill Nesbyhoid for.. (læs: Forthe) liggendis, och for^{te} Magdalena Michels nu udi Vere haffuer ¹⁾. Samledis (3: ligeledes) maa han och fange thenn vor och Kronens Jord och Eiendom, kaldit Toldehund, liggendis nordenn nest op thill for^{te} Haffue; och strecker sig samme Eiendom udi Lengden nor paa offuer Broenn och op thill thenn Bei, som lober thill thenn gamle Skov, och Bredelsen tuert offuer thill then Gierde for Slotz Abildgaard; hvilcke for^{te} begge Eiendomme udi Lengdenn och Bredenn, som the nu begrebenn och foresundenn er, for^{te} D. Nielsen och hans Arffuinge mue haffue, nyde, bruge och beholle quitt och fritt udenn Affgiftt for „Arffuelig Eiendom.“ Thii for=

---

1) Altsaa var hun endnu den Tid levende, siendt Birch. laber hende dee 1560.

viude vii alle, chuo the helst ere eller vere kunne, serdelis vore Fogider, Embihmend och alle andre forte D. Nielsen och hans Arffuinge her imod paa forte Hassue och Jord Toldelund eller nogen theres Rente och rette Tilliggelse, effther som forer staaer, at hindre eller udi nogen Maade Forsang at giøre under vor Hyllist och Raade. Giffuit paa vort Slott Nyborg thenn 13 Dag Dec. under vort Signet." Det kan forresten vel være muligt, at det især var D. Bager om at giøre at erhverve sig denne Eiendom, saa nærved Byen beliggende, fordi han, som det i Almeenn. Saml. 15 Pag. 405 hedder, der kunde græsse sine Stude om Sommeren, hvilke han om Vinteren holdt paa Stald i Odense og siden forte til Kjøbenhavn (eller vel snarest til Udlandet) og dermed drev en stor og vidtloftig Handel.

1565 blev hans 3die Søn, Jens, født, der døde ung og ugift i Hamborg, og som paa sin Liigsteen kaldes Jens Becher, ligesom hans Fader Adolph Becher (Hancf Pag. 22, N. Pag. 106, Birch. Graabrødre Nr. 40. Nota). Hvoraf man saaledes maaskee tør slutte, at det den Tid maa have været en bekjendt Sag, at Familienavnet havde sin Oprindelse fra, at dens Stamfader havde været Bager. Gravskriften i S. Jacobs Kirke i Hamborg lyder nemlig saaledes: An. Christi 1582 den 17 Dach Aprilis is Jenss Becker, Herrn Adolphs Beckerss Radtman tho Odense in Finen Soene, uth disen Levende gescheden (Anckelmanni Inscriptiones urbis Hamburgensis 4to Pag. 69 ved R. N.).

1566 gjør Kong Fred. 2 bitterligt: at efterdi Oluf Nielsen, Borger i Odense, har berettet, hvorledes „at naar Vi begjere nogen Hjelp af vore Undersaatter,

Kjøbstæds mænd, da lægges han udi Skatten dobbelt saa høit som nogen anden hans Medborger, der haver hans Formue (d: ligesaa stor Formue som han), for den Marsag, at han skal drive en stor Handel; hvilken Handel dog en Part kommer Os til Gavn og Fordeel: da, „paa det for^{te} Oluf Nielsen ikke skal have nogen Skade for vor Skyld“, under og tillader han, at D. Nielsen „ikke skal give Mere udi Skatter eller videre besværes med nogen Byens Tynge end lige ved den Tredie, som næst efter de to bedst Formuende der udi for^{te} vor Kjøbstæd Odense skatter.“ Dat. Kjøbh. den 3 Mai (Canc. Reg. ved R. N.). Hvorhos det er interessant at erfare, at den Eine af de To, der skattede og skyldede høiere end D. Bager, var Aldelsmanden Hans Mule til Nislesgaard, som 1599 var Borgemeester og døde 1602, eller samme Navn som D. Bager; thi 1568 gjor Kong. Fred. 2 vitterligt: at efterdi Hans Mule, Borger i Odense, har berettet, hvorledes „at naar vi lade vore Breve udgaae om Skat eller anden Hjælp til Borgemeestere, Raadmænd og menige Borgere i Odense, besværes han over hans Tynge og lægges fast høiere udi Skatten end nogen Anden der udi Byen;“ da under og tillader han, at naar han herefter lader Breve udskrive om nogen Skat eller Hjælp af Odense, da skal for^{te} Hans Mule give og gjøre næst den Nigeste udi Byen og derover ikke besværes. Dat. Hafniae den 1 Marts (I. c.).

S. A. Kong Fred. 2dens Skrivelse til Oluf Pedersen, Tolder i Ribe: at da Kongen er Oluf Nielsen, Borger i Odense, 7367 Daler skyldig, hvorpaa han har givet denne sit Brev, saa vil Kongen, at Oluf Peder-

sen af Tolden skal betale og fornoie Oluf Nielsen til Hamburg Vor Frue Dag i Faste førte Penninge i gangbare Dalere og igjen indløse Kongens Brev. Dat. Kjøbenhavn den 17 August (Canc. Reg. ved K. N.).

1567 blev hans 4de Son, Oluf, født, der reiste udenlands, studerede 1599 i Padua (Gl. Saml. 2, 3, 7), blev Magister, giftede sig med Barbara Pedersdatter og døde som Vicarius i Odense 1616 (Handl. Pag. 22, N. Pag. 106, Gl. Saml. 1, 2, 19) og blev i S. Knuds Kirke begravet under det for hiin Tidsalder usædvanlig smukke Epitaph:

Luna velut fratri propius conjuncta periisse

Stultis videtur funditus,

Qvæ tamen admoti spectat qva lumina Solis

Longe refulget clarior;

Sic periisse pii vulgo qvi morte putantur,

Absit periisse dixeris;

Ipsa qvi potius Christo propiore potiti,

Qvod qvæsierunt obtinent.

Ad Lectorem:

Principium in tereti qværis qvicunqve figura,

principium invenies hic, ubi finis erit;

Sic Christum Lector quisqvis veneraris amore,

qvæ vitam hora tibi finiet, incipiet.

(Birch. S. Knud Nr. 64).

S. N. gjør Kong Fred. 2 vitterligt: at han er yldig Oluf Nielsen, Borger i Odense, 7967 Daler for Floiel, Damast og andet Silketoi, sammeledes for Mast, Sayen, Makier, ¹⁾ Sardug, Lerret, ullen Skiorther,

¹⁾ Mastei eller Macheir var et Slags blommet uldent Toi med skruede Blomster (Vid. S. Drdb.).

Klede, Strumpbofer och Skoe, som Rentemesteren, Jochum Beck, „til Krigsfolkets Besolding“ af ham udtaget havde; hvilken Summa Daler Kongen forpligter sig og sine Esterkommere at betale Oluf Nielsen eller hans Arvinger til „første bekvilige Tid,“ enten med rede Penge eller med gode Varer. Dat. Lundegaard den 17 Marts (af Geh. Arch. ved K. N.).

S. N. Kong Fred. 2dens Skrivelse til Oluf Pedersen, Tolder i Ribe: at da Kongen er Oluf Nielsen, Borger i Odense, en Summa Penge skyldig for Klede, Silkevare, Saienn og anden Deel, Kongen har bekommet af ham til Krigsfolket, saa vil Kongen derfor, at Oluf Pedersen betaler ham af Tolden, han i dette Aar har oppebaaret, 5000 gode „uforslagne“ Dalere. Dat. Frederiksborg den 2 April (Canc. Reg. ved K. N.).

S. N. havde D. Bager havt Handelscommissioner for Kongen og ved, som det synes, at staae formeget paa Kongens Parti, paadraget sig en ufordeelagtig Dm-tale blandt sine Medborgere; i hvilken Anledning Kongen under 17 Aug. udstedte følgende Skrivelse fra Kjøbh. til Magistraten i Odense: Vider, (at) vñ elstelig Oluff Nielson haffuer for vñ beclaget, hvorledes at the skal vere nogle hans Metborgere, som himligen met unødige Ord och Esterthale lade hannem begaa; och endog hand er ofverbødig at rethe for sig huer som hannem Uret haffuer at beskylle, kand han ligvel icke vere tilfreds; och veden hand mener sig at ste Uret, I aff thenne hands indlagte Supplicah haffue at forfare, och hand Ether sielff ythermere berette kand: thy bede vii Edher och ville, at I met thet første faller for Edher the Edhers Metborgere, som for^{te} D. Nielson

paa vore Begne haffuer kiøbt och handlit met, och af thennem forhorer, om the for^{te} D. Nielson met Nette noget haffuer at bestyлле, enthen for then Handel, han met thenem paa vore Begne (Dressuet) haffuer, eller for the vore Bress, vi hannem naadigst giffuet haffuer 1), och skulle skatte nest them the beste Borger her udi Byen 2); och hues the tha for Svaar giffuendis vorde, I tha giffue for^{te} D. Nielson beschreffue, som I ville ansvare for Gud och vere bekiendt for os. Ladendis thet ingenlunde. (Handl Pag. 11).

1568 gjør Kong Fred. 2 vitterligt og kjender sig skyldig at være Oluf Nielsen, Borger i Odense, 2826½ Daler for Klæde, Silketoi og andet Gods, „han os forstrakte,“ og Jochum Beck, Rentemester, og Christiern Lange, Cancellisriver, af hannem annammede og fremdeles paa vore Begne udgav til vort Krigsfolk, som udi Laugholm og Halmstadt havde deres Leir An. 1567, „for Dptoget skete“; hvilke Penge han bepligter sig til gode Rede at betale og fornøie Oluf Nielsen inden et Aar efter Brevets Datum med Korn og andre gode Varer. Dat. Kjøbh. d. 11 Jan. (Canc. Reg. ved R. R.).

S. A. blev hans 5te Son, Erik, født, som døde

1) Det skulde dog vel ikke være det ham paa Toldelund ic. meddeelte Brev, der herved meentes?

2) Denne Phrase er usforstaaelig og efter al Sandsynlighed falsk copieret, saa at der maaskee skal læses: „och skulle (i modsat Tilfælde) skatte ham nest the beste Borgere her udi Byen,“ eller ogsaa: „og om han ikke skylder og skatter næst dem (som ere) de bedste Borgere der i Byen; jfr. 1566.

for Faderen, nemlig 1592, og altsaa 24 Aar gammel (Hand Pag. 2. Birch. Graabrodre Nr. 40).

1569 gjør Kongen bitterligt fra Kjøbh. d. 2 Marts, at være Oluf Bager, 1) Borger i Odense, 20,641 Daler skyldig, foruden hvad han tilforn har Kongens Brev paa, og giver derhos sine Toldere Anvisning paa af denne Sum at betale ham de 8000 Daler ic. (See Odense 4 Pag. 145=46). Altsaa var han endnu den Tid ikke Raadmand, men dog saa høit anseet af sine Medborgere, at han overbragte Byens resterende Skat, nemlig 1000 Daler og 3000 ŷ danske, til Kjøbh. og modtog derfor samme Dag den kongl. Rentemesters Dwittering (Altskyff. Pag. 81); i hvilken Dwittering han, ligesaavel som i den foregaaende kongl. Skrivelse, blot kaldes Borger i Odense; men

f. A., og altsaa senere hen paa Aaret (nemlig d. 1 Nov.), kaldes han derimod Raadmand, da han tillige med en anden Raadmand besegler Guldsmed H. Berthelsens Gjenbrev til Prioren i S. Knud paa en Gaard, han af ham havde i Leie (Odense l. c. Pag. 148=49); 2)

1) Dette synes at være det første Steed, hvor Kongen i sine Breve kalder ham Oluf Bager istedetfor Oluf Nielsen; og man kunde saaledes lettelig fristes til den Formodning, at han først havde optaget Bager = Navnet det samme Aar, da han blev Raadmand; hvorimod han ifølge det under 1550 meddeelte Document allerede tidligere af sine Medborgere maa have været kaldet saaledes.

2) Documentets Slutningsord ere nemlig disse: Wennliqhenn thillbedendes meth migh att besfeylle Erllighe Mendtt, Oluff Nielsenn (och) Mickell Hanssen, Raadmendt her udi Otthennösc. Giiffvett udi Otthennösc alle Helgenns Daggh An. Dni. M.D.L.XIX.

ligesom ogsaa Birch. anfører, at der allerede 1569 var en Oluf Nielsen, der var Raadmand i Odense.

1571 kaldes han ligeledes Raadmand, da Magistraten pantsætter en Jord Sonden ved den murede Besterport og ved Siden af den Bysens Jord, som Oluf Bager nu har i Bærge (Odense l. c. Pag. 156).

S. A. blev hans 5te Datter, Ane, født (Handt Pag. 23), som var gift 1) med Borgeren Brun Rensing, der døde 1590; 2) med Herredsfogden i Odenseherred, Christian Rjer, og 3) med Præsten, Hr. Peder, i Højselager (Birch. S. Hans Nr. 19 og Nota).

S. A. den 4 April var paa Retterthinget paa Kjøbenhavn Slot skiftet Hack Ulfstand til Hilleberg og havde i Rette strævet Oluf Bager, Borger i Odense, for nogle Gaarde og Gods i Fyen, som denne nogen Tid siden havde kjøbt fra Jorgen Bryske, som han meente, med Urette. D. Bager berettede, at Jorgen Bryske var ham Penge skyldig, og at han ikke vidste, hvorledes han kunde komme til sin Betaling, hvis han ikke havde bekommet forte Gods, og at han nu var samme Gods qvit o. s. v. Men Dommen blev, at efterdi Necessen formelder, at ingen usri Mand maa købe eller pante noget frit Jordegods, da haver forte Oluf Bager dermed gjort Uret, og samme Kjob ingen Magt at have (af Rigens Dombog ved S. T. Hr. Etatsraad N. Rosenvinge, med Tilføiende, at det af en anden Dom fra samme Aar mellem Bjørn Andersen og Hack Ulfstand erfares, at det var 4 Gaarde i Stoffbye (maastee Staaby i N. Broby Sogn), Oluf Bager havde kjøbt af Jorgen Bryske og siden igjen havde opkøbt til Rantsler Johan Friis).

1572 den 11 Juni var paa Retterthinget paa Kjøbenhavn's Slot skiftet Jørgen Andersen, Borger i Odense, og havde i Rette stævnet Oluf Bager, Borger sammesteds, for en Indførsel og et Pant, denne havde forhærvet i Herman Wallis Gods i Odense imod Gert Rytters Pant og Skjode og imod Chr. Idies og Rigsraadets Dom, som melder samme Gods at være forte Gert Rytter tildømt. Jørgen Clausen, Borger i Børgense, Fuldmyndig paa D. Bagers Begne (hvis Svoger han var), satte i Rette, om Jørgen Andersen ikke først burde at tiltale D. Bager til hans Børne-thing; Jørgen Andersen meente, at Borgemestere og Raad i Odense ikke skulde tage sig over at dømme paa Kong Christians Dom, og vidste derfor ikke rettere, end at den Sag burde indkomme for kongl. Maj. og Danmarks Rigsraad. Men Dommen blev, at Sagen først skulde paadømmes af Borgemestere og Raad udi Odense (af Rigens Dombog ved Etatsraad R. Ros.).

1573 blev hans 6te Søn, Hans, født, som siden bosatte sig i Bergen (Hancé Pag. 22).

S. A. den 25 Mai var paa Retterthinget i Randers skiftet Oluf Bager, Borger i Odense, og havde i Rette stævnet Jørgen Svab til Harritslevgaard (altsaa Sønnen eller Jørgen Svabe den Jngre) for nogle Penge, denne var ham skyldig og havde lovet og tillsagt „til sidstfor-gangue Omflag“ at ville forlægge dennem til Kiel paa hans Begne, hvilket han ikke holdt haver, saa forte Oluf Bager ikke kan bekomme hans Betaling, endog han hannem derom tidt og ofte besøgt haver. Da nu Jørgen mødte paa Jørgen Svabs Begne, saa faldt Dom-

men, at J. Svab skal betale forte D. Bager hvis Gjæld, han hannem kræver, indtil saalænge han igjen stævner og kalder forte Sag (af R. Dombog ved Statsraad R. Ros.).

S. N. tilskrev Oluf Bager Peder Dye følgende Brev: Angaaende den Forskrift, han fik „nu“ af Kongen til Hertugen af Alba om de Penge, som bleve tagne paa „Stavern“, da giver han ham tilkjende, at godt Folk have raadet „os“, ¹⁾ at „vi“ skulle besøge Kongen, at „vi“ kunde bekomme 3 Forskrifter til de 3 Stæder i Friesland, hvor „vore“ Penge bleve tagne: Stavern, Leuwarden og Harling, at de (o: disse) 3 Stæder skulde fordre derom (o: befordre Sagen), hvis dem muligt var, hos Hertugen af Alba og forskaffe, at „vi“ maatte bekomme „vore“ Penge igjen, eller kongl. Majestæt kunde ikke forholde at haandhæve og forsvare sine Undersaatter og forunde „os“ Arrestering paa deres Skiff (o: Skibe), efterdi „vi“ mistede vore Penge i deres Land. Han beder derfor Peder Dye, at han vil dele sit gode Raad med dem, om de skulde fordre disse 3 Forskrifter, eller om de skulde begjere, at Kongen vilde forløve (o: give Forlov eller Tilladelse) Doctor Knopper ²⁾ eller Pas-

---

1) o: Oluf Bager og de, der med ham vare Interessenter i de til Stavern tagne og opbragte Skibe.

2) o: Albert Knopper, en født Nederländer, var Prof. juris i Kjøbenhavn og blev skabt paa en Gesandtskabreise til Nederlandene 1576 (ifølge N. S. Bedels Chronol. bag Fred. 2dens Liigprædiken), men 1577 efter Latus (see Nyer. Forf. Veg. Pag. 313).

lich¹⁾ eller Elias Eisenberg²⁾, at En af dem maatte reise paa „vor“ Bekostning til Hertugen af Alba; „thi hver Mand mener, at en slet (o: simpel) Forskrift, som vi nu have taget til Duce de Alba, det skal ikke dette have paa sig (o: ikke have saameget at betyde som dette); og det er os Alle en stor Spot til (o: foruden) vor store Skade, skulle vi saa slet overgive sliq en stor Sum Penge og ikke mere fordre (o: fordre) derom.“ Han beder desaaarsag P. Dre om at skrive ham hans gode Raad og Mening til i denne Sag, samt om, at han vil skrive Niels Raas til, om at denne vilde være dem behjælpelig hos Kongen. Dat. Odense d. 18 Juni. „Uluf Bager“; med Udskrift til: Peder Dre, „min gunstige Herre og synderlige gode Ven“ (Dipl. Lang. ved R. R.). Og kan man ved denne Leilighed vist ikke undlade at beundre den ligefremme Maade, hvorpaa den Odense Raadmand i denne Skrivelse behandler Rigshofmesteren eller den fornemste Mand næst Kongen i Riget, med hvem han altsaa, som det synes, maa have staaet paa en hoist fortrolig Fod.

Ved samme Tid maa derhos D. Bager ogsaa have begyndt at bortgifte sine Døtre (Noget, der i en da-værende Borgers Liv, saavel med Hensyn til Udstyr som Bryllupsheftidelighed, gjorde væsentlig Epoche); thi før 1575 (see 1582) synes allerede hans „anden“ Datter at være gift, og den „femte“ var allerede Enke

---

1) Caspar Paslik var en pommersk Adelsmand og Fred. Dens tydske Secretair.

2) Elias Eisenberg var Fred. Dens Secretair og Canonicus i Døskild.

1590. Det er imidlertid Skade, at man ikke veed, naar Borgemeester Sivert Pedersen blev gift med den „første“ og Raadmand Richard Knudsen med den „fjerde;“ blot Saameget veed man, at Richard Knudsens Søn, Mag. Knud Richardsen Seebled, var født d. 16 Jan. 1595 (Bloch 1 Pag. 356), hvilket, — forudsat at han var, hvad man af Fornavnet maa slutte, den ældste —, kan give et Slags Formodning om, at D. Bagers 4de Datter først blev gift 1593 eller i sit 30 Aar, fordi Faderens Sager allerede da vare i De-route.

1575 d. 2 Sept. var paa Nætterthinget i Lund skiftet Oluf Nielsen, Borger i Odense, og havde i Nette skævnet alle Sanderum Sognemænd, „for de skulle udlægge og retgjøre hannem vor (D: Kongens) Part af Boghvedetienden af for^{te} Sanderum Sogn, som han ikke haver faaet eller bekommet i disse 3 forgangne Aar, han „vor“ Part af for^{te} Sanderum Sogn naadigst bekommet haver.“ Peder Juel i Hødme og Hans Knudsen i Elmelundt mødte, som Fuldmyndige paa alle Sanderum Sognemænds Begne; men Sagen optoges (D: opsattes) til idag 6 Uger, paa det at de imidlertid kunde sig om samme Boghvedetiende forene og fordrage (af N. Domb. ved Etatsraad. R. Hof.).

S. A. blev D. Bagers 7de Søn, Anders, født, der ligesom den 6te, eller Hans Bager, bosatte sig i Bergen (Handk Pag. 22).

Uf det ved disse Børn Anførte vil man soaledes tildeels erfare, hvilken Opdragelse han gav dem, idet han beholdt den ældste Søn, Niels, tilligemed Dottrene hjemme, hvor han ogsaa synes at have afløst ham selv

Raadmand; de øvrige, paa den nær, der døde i sin Ungdom her hjemme, sendte han ud til fremmede Lande, formodentlig paa Handelsens Begne; og skjøndt han maaskee vel lod flere studere, lod han dog kun een opoffre sig til den geistlige Stand.

1576 blev hans ældste Søn, Niels, gift med Marine, Knud Jørgensen Seeblads Datter, som var født den 22 Octbr. 1552 (Birch. om sin Familie); men naar han derhos allerede da kaldes Raadmand, da er det uden Tvivl en Anticipation; i det Mindste kaldes han endnu 1584 kun Borger i Odense.

S. N. erholder D. Bager, som det synes ved et Magestifte, Ellegaard (i Paarup Sogn) af Kongen (Odense 4 Pag. 177); og er det derhos høist rimeligt, at Hensigten med denne Landeieendoms Erhvervelse netop har været den samme som den med Magdalene Michels Hauge og Tollelund, nemlig for der om Sommeren at græsse sine Stude, hvis Antal formodentlig Aar for Aar maatte tiltage, alt som hans Handel alt mere og mere udvidedes.

S. N. opbygger han, ifølge det paa samme anbragte Aarstal, sin Fædrenegaard, Nr. 6 i' Øvergade (Hand Pag. 7) eller den saakaldte Nissens Gaard. Gadedøren var endnu i min Tid (1811) forsynet med en mægtig Steentrappe med Bænker ved Siderne og det saakaldte Bislag over, Alt tilhobe prydet med gammel-dags Steenzirater. Den rummelige fliselagte Forstue var prydet med uhyre Hjortegevierer over Dørrene; Pragtsalen tilvenstre, hvortil en Fløiddør førte, var 150 Alen i □ og, ligesom Forstuen, 7 Alen høi; de 3 Jag Vinduer mod Gaden vare 4 Alen høie; Bæg-

gene vare panelede i Tavleværk indtil de 3 Fjerdedele af Hoiden og derhos udskaarne i Lovværk; men den øverste Fjerdedeel af Bæggen var derimod udfyldt med bibelske Forestillinger. Loftet var ligeledes mellem de svære beklædte Bjelker udfyldt med Tavleværk, i hvis Fordybninger nedhængende Granatæbler vare anbragte (Jfr. Handt Pag. 8-9).

S. A. lader han, som et Erkjendtlighedsbeviis for de mange Velgjerninger, Gud havde betæet ham, i Graabroderkirke en Mindetavle ophænge. Den forestillede øverst Treenheden (nemlig øverst tilhøire Gud Fader, dybere nede den hellig Aands Due og i Midten Frelseren, som staaer paa en Regnbue, og fra hvis høire Skulder udgaaer en Lilliestængel, men fra den venstre Skulder et Sværd; paa begge hans Sider i Skyerne 3 kvinde lige og 3 mandlige af Engle omgivne Helgene; under dem ile tilhøire de Salige opad mod Frelseren, men tilvenstre de Fordømte nedad fra Dommerens Aafsyn) og derpaa nederst eller i Forgrunden den hele knælende Familie, Faderen med de 7 Sønner paa den ene, og Moderen med de 5 Døttre paa den anden Side (Handt Pag. 21, 26); og nedenunder samme et Bærs, som findes i Birch. Graabrodre No. 11 og hos Nyerup Pag. 108-9, saaledes lydende:

Jeg Olve Bager og min Hustru Margrete
 vii haffve ladet denne tafle opsette
 alle Fromme dermed at lære,
 hvad Velgierninger og stor Ære
 Gud af sin naade os beteede
 med Lifs Nødtøist, Wenner, Helbrede
 og med Lifs Frugt, vore tolf Børn kiere,

som her med os afmalede ere.
 For dine Gafver Gud Fader hold
 skee Dig Lof och Tach tusindfold!
 Dit hellige Naffn os og vor Neste,
 Dine Gafver lad os bruge til beste!
 her saa at lefve os alle giff,
 at vi maa faa det ævige Liff.

1576. 1)

Af Familieeskildberiet lære vi desuden ogsaa Tidsalderens Klædedragt at kjende: Han selv var nemlig ifort sorte Floielsklæder og Kappe, besat med Joerbærk, samt Pibekrave om Halsen og brune krollede Haar; og Sønerne ligeledes. Hans Kone havde fort Kjortel og Modest, samt Hovedet skjult med, hvad man i gamle Dage kaldte Hølk og Snipp, et tæt foldet Forklæde og svær Guldhjæde. Døttrene havde alle bart Hoved med tæt liggende dobbelte Flætninger, røde Haar, hvirode Silkekjoler, samme Couleur Floielsmodester, Forklæder og Guldhjæder (Hancé Pag. 23, 26-27). Blot den allerede afdøde Datter var afbildet i sorte Klæder med Hovedliin og uden Guldhjæde. Ved samme Leilighed lod han tillige sin Familieligsteen, eller en Steen over sin Familiegrav, hvorpaa der var Plads til at anmærke enhver af deres Dødsaar, i Graabroedrekirke med følgende Paaskrift indlægge:

1) De sidste Stropher her uden Tvivl, for at give Mening, læses:

For Dine Gafver, Gud Fader hold!
 skee Lof og Tach tusindfold
 dit hellige Naffn! os og vor Neste
 dine Gafver lad os bruge til beste!
 her saa at lefve os alle giff,
 at vi maa faa det ævige Liff!

Olve Bager i Othense lot lege denne Steen,
thi hand aeter herre at hvile sine Been
och hans kiere hustru och børnertil,
om ten gode Gud tet saa hafve vil.

(Birch. Graabrödre Nr. 40).

S. A., saabelsjom 77, kaldes han endnu hos Birch. Raadmand.

1577 blev hans ældste Son, Nielses, Datter, Karen, født, som siden blev gift med Johan Borchardsen og døde 1661 i en Alder af 80 Aar. Og med hende begyndte saaledes den Periode for D. Bager, hvor han ikke blot saae Børn, men ogsaa Børnebørn, hvis Antal Aar for Aar formeredes, omkring sig.

S. A. byggede han formodentlig den Gaard paa Dvergade, som nu kaldes Loveapotheket; thi Traditionen tilholder ikke blot, at Loveapotheket er bygget af Oluf Bager; „men paa en Bjelke i Væggen indimod den vestlige Nabogaard staar paa 2 Steder Oluf Bagers bekjendte Bomærke (det opvendte Mærke) med Bogstaverne O. B. og Aarstallet 1577.“ Over den Port, som nu fører ind i Gaardspladsen fra Dvergade, var før den østlige Nabogaards (eller Klubbens) Ombygning anbragt en Egeplanke, som endnu opbevares, hvorpaa det samme Bomærke med de samme Bogstaver og Aarstallet 1581 er udskåret og deraf: Oluf Bager. Alt dette beviser vel ikke med Sikkerhed, at Apothekergaarden selv er bygget af Oluf Bager; thi det er ikke vist, at Sidebygningen imod Vest ogsaa i hans Tid horte til denne Gaard; altsaa ikke vist, at hine Bogstaver o. s. v. betegne „dens“ Byggherre; og hvad Planken over Porten angaaer, da er denne Port, som gaaer ind under Klubgaardens øverste Stokværk, der støder tæt op

til Apothekets østlige Gavl, først i senere Tider erhvervet fra Klubben. Forhen havde Apotheket en Port, der gik tværs igjennem selve Bygningen, men som nu er tilmuret og Pladsen benyttet til Bærelser. Klubgaarden selv har nok oprindelig bestaaet af 2 Gaarde; thi deels har den 2 Nr., og deels fandt man ved den gamle Gaards Nedbrydelse Spor af en forhenværende Port henimod den vestlige Ende ikke langt fra Apothekets nuværende Port. Dette synes at antyde, at den gamle Klubgaard oprindelig har strakt sig fra denne tilmurede Port indtil Gaardens østlige Ende, og at der da imellem dens vestlige Gavl og Apothekets østlige har været en tredje Gaard (nemlig Klubbens nuværende vestligste Stykke med Apothekets nuværende Port under), som efter Plankens Indskrift, hvis denne oprindelig har havt samme Plads, maa være bygget af Oluf Bager. Imidlertid have disse Gaarde undergaaet saamange Forandringer, at Ingen nu med Visshed kan vide, hvorledes de i ældre Tider have været adskilte og forbundne. Jeg troer derfor dog, at Foreningen af Mærkerne paa den vestlige Sidebygning, Planken over Porten og Sagnet maae ansees som Indicier, om end ikke som sikkert Beviis paa, at Apotheket er bygget af Oluf Bager (Medd. af Dr. Paludan-Müller).

S. N. faaer han af Kongen Melchior Skrivers Gaard, som laa Norden Adelgaden mod Raadhuset til (Odense 4 Pag. 179).

Men at Kongen desuagtet endnu stod i Gjæld til ham for forstrakte Penge fra 7=Åarskrigen og derfor havde pantsat ham en eller flere Kongetiender, seer man deraf, at han

1578 d. 3 Febr. indgiver Klage til Kongen over Stiftsfriveren i Thyen, Christoffer Bang, for Misligholdelse af den Kornleverance, han paa Kongens Begne skulde yde ham for hans Forstreckninger i then svenske Feide (der altsaa fulde 8 Aar efter Freden endnu ikke vare opgjorte). Det omstrevne Korn havde Stiftsfriveren en Deel Aar (ikke) rigtig leveret; og naar han „saa reyste ind til Kjobenhavn for at forklare syn Regenskaff“, saa fik han fuld Dvitting (med sig fra D. Bager) imod at „were Mand for“, at D. Bager skulde bekomme Alt, hvis som tilbagestod og ikke fremkommen var. Dette havde D. Bager ofte gjort imod mange af Kongens Lønsmænd (hvilket viser, hvor udbredte hans Pengeconnexioner alt den Tid vare), hvilke derefter som ærlige Mænd tilfredsstillede, fuldgjorde „och fornøghede hannem.“ Endelig kom D. Bager efter, at den Sum Korn, ham restede, var voret til en betydelig Mængde, og han skred derfor til at lade Stiftsfriveren opkalde paa Odense Raadstue og tilspørge, om han nogensinde havde gjort „klart Regnskab med ham, hans Hustrue“ eller Noget paa hans Begne. Men da vilde han hverken svare nei eller ja og kunde alene give en løselig Bessked. Desaaarsag ansøger D. Bager nu allerunderdanigst, at denne Rede og Rigtighed maa vorde Stiftsfriveren paalagt gjennem Byens Dvringhed, og at denne maatte hjælpe ham til sin Ret i Henseende til Alt, hvad der var dem imellem, hvorpaa han slutter Brevet saaledes: Gud alsommectigste hand schal Ed. Kongl. Maj. thet rigelighen belonne, och ieg vil althid findis Ed. Kongl. Maj.s villighe, horsame och tro Dienere med Liff och Guodz, ieg dis plichtig er. Thend samme

Herre och Gud hand unde och forlene Ed. R. M. et langt och sundt Liif och et langvaarigt Regimente (Hancé Pag. 12-13). Hvorledes han forresten paa sin Side ogsaa søgte at fremme Kongens Duffer uden Hensyn til sine Collegers modstridende Bestræbelser (ligesom han allerede 1567 havde søgt at fremme dem uden Hensyn til sine Medborgeres Dndomme), har man et Exempel paa i en kongl. Skrivelse af

1579 d. 3 Nov., hvori der handles om at skaffe Plads i Odense til 2000 Heste for den Forsamling, der skulde holdes næste Foraar (jfr. Odense 4 Pag. 193). Thi da havde D. Bager opgivet, at der fandtes Plads til 1400 Heste; men den øvrige Deel af Magistraten vilde kun finde Plads til 1300 (ja! saagar fra Begyndelsen af kun til 800, jfr. Od. l. c. Pag. 194). Og nu befalede da (hvortil D. Bager formodentlig ogsaa havde givet Forslag), at man, for at kunne anbringe de øvrige, skulde „forfare“ Leiligheden i Adelsens Gaarde, hos Superintendenten, Præsterne og i Hospitalet (Hancé Pag. 14).

1580 d. 7 Jan. faaer D. Bager, Raadmand i Odense, kongl. Befaling, „at forreise til Nederlandene udi vor 3: Kongens Bestilling“ (see ovenfor under Odense).

S. A. i Mai holdtes den høitidelige slesvig-holsteenske Lænstagelse i Odense; og da nu et almindeligt Sagn vil, at Kongen engang under sit Ophold i Odense skulde have taget Logi hos D. Bager, saa var dertil vist ingenstunde nogen bedre Grund (da han iøvrigt selv havde sin egen Gaard i Odense, hvorfra han ogsaa udstedte sine fleste Breve) end netop 1580, da Mængden af fornemme Gæster var saastor, at Kongen formo-

dentlig baade maatte indrømme dem Odenfogaard, S. Knuds Kloster og alle andre offentlige Bygninger. Og at det ogsaa virkelig den Tid skete, synes umiskjendeligt af Nisens Kobber over Lærshoitideligheden, hvor den kongl. Procession netop kommer ud fra den gamle Bispegaard, som tilhørte D. Bager (see 1584). Stilladset (das Gerüste) eller, som det kaldtes, Palladset er nemlig opreist saaledes, at de derpaa værende Personer vende Ansigtet mod S. Albani Kirke og Nyggen mod Skomagerstrædet; men man seer tillige paa høire Side i Baggrunden den Abning, som Torvestræde og Adelsstræde danne med hinanden ved deres Indløb til Torvet; og fra den Gaard paa det sydlige Hjørne af Adelsstrædet og Torvet, som netop er den gamle Bispegaard eller nuværende Frøkenkloster, seer man virkelig den kongl. Procession fremkomme. Men er dette nu vist, saa er det ogsaa sandsynligt, at han den Tid hos D. Bager har logeret ¹⁾, hvad enten saa her i denne Gaard eller maaskee snarest i hans 1576 saa pragtfuldt nysopbygte Fædrenegaard paa Dvergade ²⁾. Og der

---

1) Thi vel hedder det s. A. (see Obense ovf.), at Hertug Hans den Yngre skulde logere hos D. Bager, og sammesteds, at Kongen skulde have Værelser hos Mouris Pødebust; men D. Bager havde, som bekjendt, flere end een Gaard i Byen; og de Værelser, Kongen skulde have hos M. Pødebust, bestode blot i et Kjøkken med tilhørende Spiiskammerleiligheder.

2) Og er dette Kongens daværende Ophold hos D. Bager i den senere saakaldte Nisens Gaard maaskee netop Marsagen til, at man fortæller, at der i Gaarden engang i forbums Dage end- ogsaa skal have staaet en Rigsdag.

er det formodentlig da ogsaa skeet, — skjøndt det den Tid var Foraar, nemlig d. 2 Mai (hvor dog Kalkelovensvarme endnu ikke sjelden ved Morgen og Aften er fornøden) —, at D. Bager efter Sagnets almindelige Forlydende (ligesom Anton Jagger 1541 i Augsburg for Keiser Carl den 5te, og maaskee netop for at efterligne denne) skulde have gjort Ild paa Kaminen ¹⁾ med Kancelbark, og da Kongen yttrede sin Forundring over dette kostbare Brændematerial, endvidere skulde have svaret, at han endnu kunde gjøre en kostbarere Ild; hvorpaa han hentedede alle de kongl. Obligationer, han var i Besiddelse af (see 1578), og kastede ogsaa disse paa Ilden; hvorpaa Kongen udbød: Ole! Ole! see Dig for, hvad Enden vil blive! (Jfr. Almeenn. Saml. 15 Pag. 405. Handl. Pag. 5).

Desuagtet vedblev D. Bager endnu at staae i samme Raade som forhen; thi

s. A. den 5 Aug. gjør Kong Fred. 2 vitterligt: at han har undt ic., at Os elskelige Oluf Bager, Raad=

1) Denne ved en Deel gammelbogs Billedhuggerarbeide forzirede Kamin, som var anbragt i Gaardens ovenfor beskrevne Stadsfestues sydøstre Hjørne (Handl. Pag. 8), var vel ogsaa endnu i min Tid (1811) tilbage, men var dog allerede den Tid tildeels forandret, idet Gaarden, efter at have tilhørt D. Bagers Datters Mand, Richard Knudsen Seeblad, var gaaet over til hans Broder, Otto Knudsen Seeblads, Datter, der var gift med Thomas Brodersen Risbriht, som 1636 paany havde la= det samme oppubse og maaskee tildeels forandre, samt paa samme anbragt sit og Kones Baabner tilligemed Aarstallet 1636. Dog var det et almindeligt Sagn, at det var paa denne Kamin, at D. Bager havde offret sin Kancelbark og sine Obligationer til Kongen.

mand udi vor Kjøbsted Odense, maa igjen lade indhegne den Plads og Eiendom udi forte Odense paa S. Albani Kirkegaard imod S. Knuds Kirke, som til den Plads, Palladsen paa stod, var udlagt, saa langt og bredt, som han den selv tilforn udi Bære havt haver ic. (jfr. 1562); dog saa, „at han derpaa skal føre god Kjøbstedsbygning og den siden med Tegltag og udi andre Maader under Hævd og Magt holde, at deraf kan gaae sliig Tynge og Rettighed, som det sig bor. Thi forbyde Vi o.s.v.“ Dat. Slangerup den 5 Aug. (F. Reg. ved R. N.).

Den kongl. Advarsel: Tænk paa, hvad Enden vil blive! synes imidlertid ingenlunde at have været overflødig; thi med hans Kones Død

1581 d. 4 Febr. (Birch. Graabrodre Nr. 11 og 40 og N. Pag. 108) ¹⁾ synes virkelig et sandt Byggeraseri, — der, ihvor velgjørende det end for Byens Haandværkere maatte være, dog ikke Andet kunde end lidt efter lidt at undergrave selv den rigeste Mandes Belsærd, — at have bemestret sig D. Bager.

S. N. hans Kone døde, bygger han saaledes (hvortil ovenstaaende kongl. Skrivelse af 5 Aug. 1580 paa en vis Maade forpligtede ham) den saakaldte Kammerraad

¹⁾ Paa denne hans saaledes afdøde Kones Fromhed fortæller J. Bircheroeb i Antegnelserne om sin Familie Pag. 195 et Exempel, idet han beretter, at da velbyrdige Hans Mule til Nidlesgaard, Oluf Bager „af Adel“ i Odense og en gammel Rosvinge engang vilde „udferske deres Fruers Sind,“ saanedes Rosvinges sin Mand, Bagers Husfru faldt i Graad, men Mules (Wette Kotte) satte Mod i hende og vilde forsvare hende med Liv og Blod (R. N.).

Holms, 1836 nedbrudte, Gaard Nr. 580 paa Torvet (Hancé Pag. 3), over hvis Port i en Egebjelke var indhugget paa den ene Side Oluf Bagers Navn og Bomærke og paa den anden Margrete Oluf Bagers Navn og hendes Baabenskjold, den halve Bjørn, og nedenfor samme følgende Vers:

Gud Fader, Søn och hellig Aand
 frie disse Huse fra Waade och Brand!
 och unde os her saa at byge och boe,
 at wi maate faa teind ewig Roe!
 hannom til Ære och os ale til Gassn
 i same hellig Trefoldigheds Nassn.

1581.

Ogsaa slutter man i Almindelighed deraf, at ogsaa hans Kones Navn og Baaben ere anbragte paa samme, naagtet hun alt døde d. 4 Febr., at Bygningen allerede 1580 maa have taget sin Begyndelse. Inscriptionen er meddeelt hos Hancé Pag. 3; men jeg tør ingenlunde fortie, at D. Bager ogsaa har anbragt sin Kones Navn paa langt senere Bygninger, og at endelig Mars-tallet i den Afskrift, jeg af Inscriptionen besiddet, ikke læses 1581, som hos Hancé, men 1585, hvilket Sidste jeg dog anseer for urigtigt.

S. A. byggede han ligeledes den saakaldte gamle Klub paa Overgade; thi i denne 1840 ombygte Gaard var ogsaa, ifølge Hr. Hofapotheker Dr. Burman Bæders velvillige Meddelelse, mod Gaardsiden til indsat en Steen med D. Bagers Bomærke og Navn og Mars-tallet 1581, som paany igjen i den nye Bygning blev indmuret. Gaarden var før Ombygningen to Etager gammel Bindingsværksbygning; og den prægtige Na-

bogaard, hvor Apotheket er, har ingen anden Indførsel end gennem hiin Gaards Port, fordi, som man mener, begge Steder i sin Tid have havt en og samme Byggherre, nemlig D. Bager. Fra hans Tid kan den gamle Klubs Ciere, ifølge den af Skjederne ved Dr. B. Becker meddeelte Underretning, forfølges lige ned til vore Dage, nemlig:

- 1) Ole Bager med sin Hustru, Margrethe, 1581 (+ 1602).
- 2) Jørgen Hansen Mule og Barbara Mogensdatter Rosensvinge, som 1608 have anbragt deres Baabner og Valgsprog i en Steen ved Siden af D. Bagers ¹⁾.
- 3) Deres Datter, Else Mule, og Raadmand Herman Sahne ²⁾.
- 4) Christopher Balsløv ³⁾.
- 5) Apotheker og Raadmand Jacob Gottfried Becker og Christina Nam, som 1684 have anbragt deres Baabner og Valgsprog i en Bjelke over Porten ⁴⁾.
- 6) Elisabeth Becker og Apotheker Peter v. Westen (1704) ⁵⁾.
- 7) Agent og Apotheker Johan Christopher v. Westen (om ham Giesf. I. c.).
- 8) Justitsraad Bohr og (hans Svigersøn) Hr. Peter v. Westen (om dem Giesf. I. c.).
- 9) Glarmester Junge 1767.

---

1) Han døde 1634 (Mumme Pag. 229, jfr. Giesf. 2 Pag. 139).

2) (Om dem see Giesf. 2 Pag. 139, jfr. Pag. 102).

3) (Om ham see Bloch 1 Pag. 171-72).

4) (Han døde 1685, Bloch 1 Pag. 172).

5) Om dem see Mumme Pag. 274-75. Han døde 1727 (Giesf. 3 Pag. 404 L. 3).

10) Guldsmed Clemmen Petersen 1788.

11) Søren Olsen Moorch.

12) Klubben 1800. Og kan man ved at overflue denne lange Række af Eiere ikke Andet end ønske, at man ogsaa om de andre Byens mærkeligste Bygninger havde lignende Oplysning, da det vilde gjøre Byens ældre Historie i mangfoldige Tilfælde langt forstaaeligere, naar man vidste, hvor enhver af dens betydeligste Mænd i sin Tid havde boet, end nu, hvor vi saa godtsom savne enhver Veiledning i denne Henseende og desaaarsag ogsaa saa jevnlig see os udsatte for ved usikre Gissninger at vildledes. Det har desaaarsag ogsaa ofte forundret mig, at Ingen paatager sig at skrive et Kjøbstædhuses eller en Kjøbstædgaards Historie (hvor til Materialierne i de fleste Tilfælde vel neppe kunne savnes); og det ikke blot med Hensyn til de ydre, men især med Hensyn til de indre Forandringer, den igjennem Aarhundreder har været underkastet, ikke blot med Hensyn til det Ydre og Legemlige, men ogsaa med Hensyn til det Indre og Aandelige eller til den Aand, der til forskjellige Tider har beboet og i forskjellige Perioder besjælet samme; altsaa ikke blot med Hensyn til den ydre Skal, men til den indre Kjerne. En sliq Monographi vilde vistnok have uendelig Interesse, og det ikke blot med Hensyn til vore Kjøbstæders nuværende store og betydelige, men for en stor Deel ogsaa til deres smaa og ubetydelige Bygninger. Den samme Bærel, som man nutildags med Hensyn til „Rummet“ vilde finde ved at undersøge de forskjellige Beboeres Bilkaar, Stillings og Character, der i nærværende Dieblis boede Huus fra Huus den hele Gade igjennem, vilde man

da i Grunden ligeledes ogsaa med Hensyn til „Tiden“ gjenfinde ved blot at forfølge et eneste Huses Eiere fra de tidligste og indtil de sildigste Tider; og Interes- sen vilde endnu blive større, fordi man derved ikke blot fik Leilighed til at skildre den Forskjel, Stand, Alder og Rigdom, men ogsaa den, de forskjellige Tidsaldres Sæ- der, Skikke og Culturgrad frembragte. Det har derfor ofte møret mig at staae stille foran et saadant, — især for et gammeldags udseende, — Hus, og at tænke mig, hvad der „muligviis“ fra Tid til anden kunde have boet eller kunde have tildraget sig derinde; og jeg har stedse endt mine Gisninger med det Dunst, engang ved Lei- lighed at faae at vide, hvo der „virkelig“ havde boet, og hvad der „virkelig“ havde tildraget sig i samme. Dog i Grunden gaaer det desto værre! enhver Historie- grandstjer med Hensyn til den ældre Historie ikke stort bedre end mig med mine Huse; thi ogsaa han staaer jo stedse for en tilluftet Dør eller for en tilkastet Grav og vilde saa gjerne udgrandstje den Gaade, der skjuler sig bag samme; han gjetter og gjetter og faaer vel stund- dom endogsaa Andre til at troe paa sine Gisninger; men Bisheden, den dyrebare Bished, som han i sin Bez- geistring heelt ofte gav sit Liv for at erhverve, den op- naaer han desværre! sjelden eller aldrig for engang, naar „Alt“ skal opklares.

1582 lod D. Bager det saakaldte Jordan paa Korsgaden bygge, der i lang Tid ifølge Sagnet var Byens eneste Viinkjelder ¹⁾, og som derfor ogsaa skal

---

1) Men da den efter kongl. Befaling af 1540 indrettede Raad- stueviinkjelder i alt dette Tidsrum har været lukket?

have sit Navn med Hensyn til de cananitiske Viindruer. Mellem 2 og 3 Etage udvendig mod Gaden sees (som allerede i Dd. 4 Pag. 204 er anført) 3 i Steen udhugne Hoveder; under det midterste en Steen med D. Bagers og hans (mærkelig nok allerede 1581 afdøde) Hustrues Navn og Bomærke samt Årstallet 1582 og derunder:

O Gudt! meg lenges efter teg, men Here oc Gud!
 ieg hobber paa teg; ladt mig aldrig beskemes,
 adt mine Fiender ick skulle gledes over mig!

Psalm. d. 25.

og mellem 1 og 2 Etage atter 3 i Steen udhugne Hoveder. Bærelserne vare indvendig overalt zirede med Inscriptioner og Billedhuggerarbejde; men disse bleve ved en Reparation af Raadmand Bergman for 30 à 40 År siden (NB. før 1811) borttagne, saa der nu blot er et lille Stykke Bræt tilbage i Stalden, hvorpaa blandt Andet læstes: **Der Wein ist Gottes Gabe.** Kjelderne under Huset vare endelig, som en Følge af deres forrige Bestemmelse, store, hvælvede og dybe.

S. A. døde hans Son, Jens Bager, i Hamborg (se 1565).

S. A. hedder det, at Ole Bagers Svager o: Svigersøn, den unge Hans Friis, havde den 1575 afdøde Prior i S. Knud, C. Povelsens, Brev paa en Jord ved Østebæk (Odense 4 Pag. 203). Skal dette nu forståaas saaledes, at han allerede før 1575 var D. Bagers Svager eller Svigersøn og altsaa gift med hans næstældste Datter, Else, saa viser det, at hun allerede var gift før sit 16 År, og vilde saaledes være et Beviis paa, at en saa riig Mand som Ole Bagers Dot-

tre havde en ribende Affætning, hvilket, som sagt, og=
 saa derved bestyrkes, at hans femte Datter (see 1571)
 allerede i sit 19 Aar var Enke.

1583 var D. Bager bestjefstiget med at tage Laug=
 hænd og at forbyrve sig Laasebrev paa sine vidtloftige
 Eiendomme, hvilket efter den Tids Procedure omtrent
 kunde medtage et halvandet Aars Tid, først nemlig
 Opbud til Bything; derpaa

kongl. Stadsfæstelsesbrev; derpaa

1, 2, 3 og 4 Dombrev, hvert paa 7 Uger; derpaa
 almindelig Stævning paa 1 Aar og 6 Uger; og endelig
 almindelig Stævning 6 Ugers Overhørelse (Almeenn.
 Saml. 17 Pag. 10=11).

1584 gjør Kong Fred. 2 bitterligt: at Os elskelige
 Niels Bagger (D. Bagers ældste Son, see 1553), Bor=
 ger udi vor Kjøbsted Odense, har givet tilkjende, hvor=
 ledes han havde en Deel Penge tilgode hos Landets
 Adel og ikke understaaer sig ifølge Necessen at tage de=
 res Arvegods til Underpant; i hvilken Anledning Kon=
 gen dog, Necessens Forbud uagtet, bevilger ham denne
 Tilladelse (see udførligere under Odense supra).

S. N. kaldes D. Bager endnu kun Raadmand og
 tager da (hvilket Hans Pag. 16 urigtigt henfører til
 1618) Laasebrev paa sine Eiendomme, der den Tid vir=
 kelig kunde kaldes umaadelige, da man deraf seer, at
 denne enkelte Borger allerede nu eller 50 Aar efter Re=
 formationen eiede ligesaa Meget om end ikke Mere i
 Odense By, end Byens rigeste Kloster, S. Knud, i de
 catholske Tider havde eiet (jfr. 1548). Det under 28
 Sept. udstedte Laasebrev opregner nemlig hans Eien=
 domme, som følger:

1. Den Gaard, han nu selv iboer ¹⁾, Norden Adelsgaden (hvorved her nødvendigviis maa forståes den gamle Adelsgade, hvoraf nuværende Adelsstræde endnu er en Levning; saa at det altsaa var den 1576 af ny opbygte Gaard Nr. 6 paa Dvergade, der herved meentes; jfr. Hantl Pag. 16), som hans afgangne Fader og Moder før udi boede (altsaa hans Fædrenegaard).

2. De 2 murede Huse der Østen næst hos (altsaa mod Fattiggaarden til) og det Huus og Gaard, som Niels Madsen iboer (formodentlig nuværende Fattiggaard paa Hjornet af Dvergade og Paaskestrædet); som er Altsammen frit Gods undtagen et lille Stykke Jord bagi Gaarden, som skylder aarlig 8 β . dansk til Hospitalet.

3. Den nye murede Huus og Gaard nesten (læs: Besten) sig selv (o: Besten for hans egen Gaard), som tilforn udgjorde 2 Baaninger, og som ogsaa er frit Gods undtagen 5 $\mathcal{L}$, som gaaer af et Stykke Jord til Sognepræsten i Vor Frue. Og strækker Gaarden sig i Vester til gamle Herman Bales Huus, som nu Simon Bardskær iboer, og i Længden (?) til hans eget Portrum undtagen mod Bythinget. (Skjondt dette nu er aldeles uforstaaeligt og formodentlig urigtigt affrevet, saa lod det sig maaskee dog nogenlunde forklare, hvis vi turde antage:

---

1) Formodentlig siden 1576, da han bygte den; thi haade ser, nemlig 1550, og efter, nemlig 1600, boede han i Amtstuegaarden paa Nerregade, hvilken Gaard han dog først 1586 lod ombygge, og hvori han formodentlig ikke er nedflyttet igjen, ser han e. 1593 skjenkede sin Datter, Lisbeth, Gaarden paa Dvergade i Brudgave.

a) at Længden her betegnede Dybden eller Udstrækningen mod Syden;

b) at Portrum ikke var det Samme som Port eller Porthuus, men derimod hvad vi nu kalde Vognport eller Vognremise og altsaa D. Bagers Baggaard; og

c) at Bythinget den Tid var forskjelligt fra Raadhuset og rimeligviis laa paa Fisketorvet eller det 1593 saakaldte forum justiliarium, s. Er. i eller ved Gjestgiver Larsens Gaard. Thi under disse 3 Forudsætninger vilde Meningen være, at Gaarden strakte sig mod Syd i den østre Side eller ind imod ham selv til hans eget Baghuus; men derimod i den vestre Side eller ud imod Bythinget til strakte den sig ikke saavidt imod Sonden).

4. Den Gaard i Nørregade, som strækker sig fra (a: ligeoverfor) hans Porthuus til Frank Mules Hjørnestolpe (a: den Gaard paa hiin Side Gaden eller nu i Gaden, som strækker sig langs Nørregade og til Frank Mule, der 1600 boede paa Nørregade), og som han kjøbte af Jacob Jespersen; fri Eiendom. (Altsaa uden Tvivl Klubben, Apotheket og Jordan, hvilket sidste formodentlig den Tid ogsaa gik ud til Nørregade).

5. Det nye Porthuus Norden næst hos (det foregaaende), som Niels Jensen (af hvem formodentlig N. Jensens Stræde har Navn) nu iboer, og som strækker sig til Hans Mules Huus (der formodentlig ligeledes laa paa Nørregade, hvor i det Mindste hans Fader 1600 havde boet; see infra Nr. 6). Item Hellig Geistes Kirkegaard (a: den aabne Plads langs med Fisketorvets østlige Side, som D. Bager siden lod bebygge, hvorved Fisketorvet og den øverste Ende af Nørregade

først fik sin uuværende Form mod Østen); ligeledes fri Eiendom. (For at forstaae Nr. 4 og 5, maa man vide, at D. Bager, som vi siden skulle see, byggede den hele Række Gaarde ud imod uuværende Fiskefors og Nørregade ligesaa fra Jordan og indtil Amtstuegaarden eller N. Jønsens Stræde, hvilke formodentlig for hans Tid aldeles ikke have eksisteret (men Pladsen derimod for den Tid for største Delen havde været indtaget af Hellig Geist Kirke og samme Kirkegaard), saa at det alt-saa for den Tid (el. for 1584) meget vel kunde hedsede, at Jordan laa ligesaa vel paa Nørregade som paa Øvergade, saasom det den Tid rimeligviis udgjorde Hjørnet af dem begge).

6. Den Gaard i Nørregade, som hans Moder iboede (i: Amtstuegaarden Nr. 404), som strækker sig mellem afgangne Caspar Mules Gaard (som NB. 1600 boede paa Nørregade, men ogsaa havde en Gaard i Øvergade, hvor Frank Brixen for havde boet) og tværs over Bækken til Anders Nemsuunders Gaard; fri Eiendom undtagen 1 Mk. dansk, som gives til Odense By for en Plads langs over Byens Bæk.

7. Den Gaard i Vestergade tvært overfor Raadhuset (see 1577), som Christof Busk boer, mellem Christen Friis og Poul Nielsen; fri Eiendom undtagen 2 Daler, som er Jordskyld til S. Knuds Kloster. (Dette er saaledes maaskee den Gaard paa Vestergade skraas overfor Raadhuset, over hvis Port der skal være en Steen med Inscription, som muligviis turde udvise, at D. Bager ogsaa havde ladet den opbygge) ¹⁾.

¹⁾ Et Sagn, hvis Sandhed Hr. Adjunkt Crones paa min Anmodning ansøgte Undersøgelse dog ingenlunde har stadfæstet.

8. De Gaarde og Baaninger (altsaa flere), som han (1581) har ladet bygge paa S. Albani Kirkegaard (3: det store Torv) næst op til S. Knuds Kirkegaards Muur (altsaa var den saakaldte Kammerraad Holms Gaard mellem Rectorboligen og S. Knud allerede bygget 1584), som er fri Eiendom undtagen 2 Daler aarlig Jordskyld til Byen.

9. S. Knuds Albtdhauge næst op til samme (3: næst op til den foregaaende), som strækker sig i Sønder langs til Laen, som han „kort“ Brev paa haver til evig Eiendom undtagen 1 Daler aarlig Jordskyld til S. Knuds Kloster.

10. Den gamle Bispegaard (3: nuværende Frosen-kloster) næst op til Borgemeister Mogens Henriksens Jord; Alt fri Eiendom. (Denne gamle Bispegaard, som blev ødelagt i Grevens Feide, er formodentlig ved Reformationen tilfalden Kongen og af ham D. Bager tilskjødet).

11. Den Bispeholm (i Laen) dernæst, som er fri Eiendom undtagen 1 Daler Jordskyld til S. Hans Kloster efter „kort“ Brevs Lydelse.

12. 2 Baaninger i Pugestrædet med den store Humlehauge, som strækker sig mellem Arnt Petersens Jord og Hospitalets Hauge, og i Vester til Jens Grydesto- bers Hauge; fri Eiendom undtagen 8 s. danske af et Stykke Jord til Graabrødrekirke og 24 s. af 2 Styk- ker til S. Knuds Kloster.

13. De frie Boder og den Albtdhauge, som stræk- ker sig langs fra Strædet og ned i Sønder til Clarae Klostermuur, som Superintendent, Mester Niels Ze- spersen, i Børge haver (mon Bispens Plan?), og som

han (nemlig D. Bager) kjøbte af Børgemeſter Jørgen Rotti.

14. Det Huus og Gaard Sonden næſt op til den murede (Beſter) Port, ſom Jacob Smeder iboer, og ſom er fri Eiendom.

15. De 2 Baaninger Sonden Udalgaden næſt ved den yderſte nye (altsaa 1580 opførte) Beſterport, næſt op til Jens Grydeſtøbers Jord; fri Eiendom.

16. De gamle Baaninger Norden Udalgaden, ſom ligge mellem Beſterport og Halle Chriſtensens Gaard, ſom han fik af Frands Bager og Peder Jbsens Arvinger; fri Eiendom.

17. Den Gaard Øſten næſt hos (den foregaaende), ſom Valli Chriſtensen iboer, med Hauge, ſom ſtrækker ſig til det Vand mod Piledam og Bjørnslykke; fri Eiendom undtagen 1 Daler aarlig Jordſkyld til Dalum Kloſter.

18. En Hauge og et Jordsmon i Veſtergade mellem Karen, Lauritz Seiersens, og Hans Knivsmed, ſom han fik af Jacob Ulfeld; fri Eiendom.

19. En Hauge paa det Hjørne i Strædet ved Laen, Mellemſtrædet og den Hauge, Meſter Jens Povelsen har af S. Knuds Kloſter; fri Eiendom.

20. En Hauge ved Laen Veſten næſt op til Meſter Jens Povelsens Hauge, ſom Valli Chriſtensen oplod ham, og ſom ſvarer Jordſkyld til S. Knuds Kloſter.

21. Den lange Hauge ved S. Gjertrudsholm mellem Laen og Landeveien, ſom han kjøbte af Byen.

22. Den Hauge paa Heden mellem Jørgen Rotti og Jørgen Skieldy (Scheels?), ſom han bekom af Hermand Mikelsen; og det Stykke Engfang, ſom ligger ved

Gjertrudsholm, og som han efter „kort“ Brev og Begjering fik i Betaling af Byen.

23. En Hauge i det Stræde Norden Bangsbrø, næst op til hans „Søster“, Dorte Sondags, Hauge og Ane Sverdtfeigers, som han har laant sin Søn, Niels Bager; fri Eiendom.

24. En Hauge paa Heden mod Nallykken mellem Mads Paasse og Karen Jøens Hauge, som han har laant Mikkel Pedersen.

25. En Hauge mellem Vindegades Port og Bjørnslykke, som strækker sig fra Porten og Adelsveien ned til Aaen og Vandløbet mod Graabrødreloster; fri Eiendom.

26. En Hauge uden Nørreport næst op til den Hauge, som Eiler Konnows Arvinger have i Børge, og som strækker sig mod Sortebrødrelykke, og som Mads Midts nu i Børge haver; fri Eiendom.

27. To Hauger Norden Bjørnslykke, den ene, som hans sal. Moder havde i Pant af Byen, og den anden, som Maren, Peder Bagers, har i Børge.

28. Den Lykke uden Nørreport, som afgangne Magdalene Michels tilforn havde og strækker sig langs Adelsveien og ned til Næsbyhoveds Sø med sit frie Maløb. Deslige den Skov dernæst hos, som kaldes Tollelund, og som strækker sig nu langs Adelsveien over Dronningbroen til den Bei, som løber til Slottets Humlehauge, og er i sin Brede tværtover ned til den gamle Slotsabildhauge og Gjerdet; fri Eiendom. Og endelig

29. et Huus i den Abildhauge og det Vand, som ligger forved Magdalenes Lykke, som han for nogle Aar siden kjøbte (Almeenn. Saml. 17 Pag. 5=10).

Handf. antager derhos Pag. 20, at det saa ofte fore-

kommende Udtryk: fri Eiendom skulde betegne, at alle disse hans Eiendomme tillige den Tid vare „ubeheftede;“ men det er just ingen Selvfølge; thi fri Eiendom betyder ved denne Leilighed blot, at der ikke hvilede nogen „offentlig“ Hestelse paa samme. Derimod er der et Par andre Udtryk i Laasebrevet, der fuldkomment stadfæste den af Haand fremsatte Mening. Pag. 4=5 hedder det nemlig: „at D. Bager havde disse Eiendomme i sin frie Haand og havende Børge, og at Ingen kjendes derudi at have nogen Part, Lod, Deel eller Rettighed uden Gud almægtige;“ og Pag. 10: „at Ingen under den hele Raaghævd's Procedure var fremkommen, som kjendte sig nogen Lod, Deel eller Rettighed, være sig for Eiendom, „Pant,“ Laan eller i nogen andensomhelst Maade, i bemeldte Grundstykker at have.“ Altsaa besad han endnu virkelig den Tid disse vidtløftige Eiendomme (der beløb sig til ikke mindre end 12 Gaarde, 16 Huse, 14 Hauger og 6 andre Grundstykker) uden nogensomhelst paa samme hvilende Gjæld, paa de i Laasebrevet selv omtalte og derhos hoist ubetydelige Afgifter nær.

1585 skulde han dernæst, efter min Udskrift af Inscriptionen, have bygget Kammerraad Holms nu nedbrudte Gaard, Nr. 580 paa Torvet; men da man af Laasebrevet skjønner, at den allerede 1584 maa have været byggt, er formodentlig Haands Udskrift af Inscriptionen (som han desuden havde Leilighed til at tage, efterat Bjelken, hvorpaa den stod, var nedtaget) den rette ¹⁾, og altsaa 1581 det Aar, da han opbygte samme.

¹⁾ Hvilket nu endydermere ved Hr. Adj. Crones seneste Undersøgelse er stadfæstet.

1586 byggede han derimod Amtstuegaarden eller Nr. 404 paa Hjornet af Nørregade og N. Jenseus Stræde. Thi i en Steen over Døren sees hans og Konnes Bmærke og derunder følgende Vers:

Oluf Bager i Ottense By

lod her opbygge hans Mørne Gor af ny;

Gud unde os so her at hyge oc bo,

ad vi hos Gud maa faa den evige Ro;

Sey til Ære oc os til Gaffn,

i Faders, Søns oc hellig Ands Naffn.

1586.

Forresten skal D. Bager ogsaa, som sagt, have bygget den hele Længde eller Hunsrække langs Nørregades og Fisketorvets østlige Side, ligesaa foromtalte (Amtstue) Gaard og indtil Jordan, det store Apothek og Klubben paa Dvergade, og have brugt alle disse Baaninger til Stalde, hvori han staldforede og fedede sine Stude, med hvilke han drev en betydelig Handel paa Holland. Nogle sige derimod, at det var Staalstrædet, han i sidst-omtalte Foranledning byggede, hvilket dog Andre tilskrive Bisp Beldenak. Derimod siger Jens Bircherød, at alle de smukkeste Gaarde i Byen har D. Bager ladet bygge (Jfr. Atl. 6 Pag. 609 og N. Pag. 105), og Almeenn. Saml. 15 Pag. 405, at han eiede næsten det Halve af Odense By, og at de fleste store, gamle og af Grundmuur opførte Bygninger have fra ham deres Oprindelse; hvoraf altsaa følger, at endstjøndt vi nu kun vide at opgive Bygningsaaaret paa 5 à 6 af de mangfoldige Bygninger, han saaledes lod opføre, saa maa han dog vistnok hvert Aar i sine Velmagtsdage have bygget een eller flere, da ellers hverken hiint eller dette Sagn, der dog

allerede i Biskop Jens Bircherøds Ungdom, altsaa omtrent 60 Aar efter D. Bagers Død, var almindeligt ¹⁾, kunde have den mindste Rimelighed.

Da det imidlertid især er den forømtalte Amtstuegaard, hvorom det i Thomas Sørensen Breinholms Antegnelser ²⁾ hedder, at hver Gang der om Foraaret blev gravet i den dertil hørende Hauge, fandt Børnene som oftest Toskillinger med Byens Lillie paa, som skulde være af dem, D. Bager havde faaet kongelig Tilladelse paa selv at lade mynte (R. N.); saa vil jeg ogsaa herved omtale denne ham efter et almindeligt Sagn af Kongen tilstaaede Myntret (Almeenn. Saml. 15 Pag. 406. N. Pag. 105. Handt Pag. 19). Det er nemlig saare sandsynligt, at han ved de mange Bygninger, han opførte, og de mange Haandværksfolk og Dagleiere, han i denne Anledning maatte holde, og den Mængde Skillemynt, han mellem disse maatte uddele, kunde have ansøgt, ja! maaskee endogsaa virkelig erholdt en saadan kongelig Tilladelse ³⁾; dog vel at

1) See Birch. Graabrode Nr. 40 Nota, hvor han siger: hunc veterum colonorum primarium tecta pleraque superba desiderant & hunc fundatorem ædes quælibet urbis splendidiores agnoscunt o: de fleste store Bygninger have havt ham til Besidder, og enhver af dens pragtfuldere Bygninger har han ladet opføre.

2) Denne Thomas Sørensen Breinholm købte Amtstuegaarden omtrent 1767 af Postmester Melbye, og efter Breinholm maa igjen C. Iversen have faaet den, som ifølge N. Pag. 10 ciede den 1808. Amtstuegaard var den derimod allerede 1811. See derom Mere hos Handt Pag. 16-17.

3) Jeg har saaledes virkelig fundet Exempel paa, at i det Mind-

mærke paa den af Atl. 6 Pag. 609 anførte Betingelse, at han nemlig siden skulde indløse dem igjen. Paa nogen egentlig Myntrettighed maa man imidlertid der ved ingenlunde tænke og endnu mindre, som Almecenn. Saml. 15 Pag. 406 og Handl Pag. 19=20, anvise ham hans Myntværksted i den gamle kongelige Myntgaard i Odense. Det Hele har formodentlig blot været Blik- eller Kobberplader med hans Stempel (det ovpændte Anker) paa; og derfor er man ogsaa ganske uvis om, hvorledes de egentlig skulle have seet ud. Atl. 6 Pag. 609 siger saaledes, at det var en Kobbermynt; Almecenn. Saml. 15 Pag. 406, at det var Toskillinger; Breinholm, at det var Toskillinger, hvorpaa der stod Byens Lillie; og Handl Pag. 20, at det var Eneestekillinger, men havde aldeles det samme Præg som de kongelige til 2 Skilling, ja! vare endogsaa større og derhos af 1563.

Hvad som derimod er vigtigere for os, er den Omstændighed, at Kongen i et af disse Aaringer (thi 1584 kaldes D. Bager endnu Raadmand, men saavel i Kongebrevet af 1589 som paa Liigstenen hverken Raadmand eller Commereeraad) gjorde ham fra Raadmand i Odense til Chef for sit Handelscollegium, saa at han fra den Tid af forestod hele Rigets saavel inden- som uden-

---

se en Adelsmand har faaet en lignende Tilladelse 1562 (Hoff. F. 1 Pag. 299. D. Mag. 1 Pag. 167), nemlig at han maatte lade mynte Penge i den kongelige Mynt. Det var heller ikke sjeldent, at Adelsmændene lode slaae Skuepenge (see D. Mag. paa flere Steder); ja! paa Gulland tiltog endogsaa en Adelsmand sig formelig Myntret (Hoff. S. Nerbye og Myntcab. under Fred. 2den).

landske Handel. Jens Bircherød siger nemlig i sine Inscript. Othoniens. in æde D. Albani Nota 40ma: *Olaum Bagerum gravis autoritas (regia?) in Curialium sedili locavit, at major honos „sede motum” inqvietauit ac Regionum commerciorum Collegio tam extra quam intus regnum florescenti præfecit.* Jeg kjender endnu hidtil Intet til dette Kong Fred. 2dens Commercecollegium (da jeg hverken i Nyges H. Dre eller i Resens Fred. 2 finder det omtalt) og ligesaa lidet som Nyerup Pag. 104 til hans egentlige Bestilling som sammes Chef eller Formand. Blot har jeg paa Grund af Loveapothekets Udziringer en svag Formodning om, at denne hans Dphoielse til Chef for det kongelige Handelscollegium maaskee turde være steet kort før eller vel endog samme Aar, da han opførte (eller i det Mindste lagde sidste Haand paa) denne anseelige Bygning. Det er nemlig et almindeligt Sagn, at D. Bager ogsaa opførte denne Gaard; og der skal være, eller i det Mindste have været, en Inscription paa samme, der endog skal have godtgjort dette (see supra under 1577). Men denne Bygning (som dog Andre tilskrive Peter v. Westen i Begyndelsen af det 18 Aarh., som maaskee dog blot i Et og Andet kan have ladet Gaarden forandre, da han bevertede den russiske Peter Czar i samme) ¹⁾ udmærker sig især der-

1) Han skal nemlig 1704 have faaet Ordre til at bevarte Czaren paa kongelig Bekostning, men derhos have gjort det altfor kongeligt, idet han i sin Hauge lod afbrænde et Fyrværkeri, der kostede 4000 Rdlr., dem Kongen siden ikke vilde betale, hvorfor v. Westen henvendte sig derom til Czaren; men denne vilde ligesaa lidet; hvoraf man siden fik det Ordsprog, at Peter v. „Sten“ sned den Gang Peter von „Westen.“

ved, at den udvendig mod Gaden mellem 1ste og 2den Etage har 16 med Figurer udhugne Stene og imellem 2den og 3die Etage ligesaa mange. Nogle iblandt dem forestille Ansigter, andre Baabensskjolde og atter andre allegoriske Figurer. Blandt Baabnerne forekomme 4 Gange et i Længden tværdeelt Skjold, paa hvis ene Side en halv Dru og paa den anden en kronet Stokstik er afbildet. Da nu dette sidste er Islands Baaben, og Dsel, der var en Station for den narvaskke Handel, havde en Dru til Baaben (Nesen Pag. 359), ikke at tale om den dobbelte kronede Dru, der udgjør det russiske Baaben; saa har jeg tænkt mig Muligheden af, at hiint Baabensskjold maaskee kunde være et Slags Symbol saavel paa den islandiske som paa den norske eller narvaskke Handel, der netop den Tid begge, som Anligger, der tildroge sig Kongens fortrinlige Opmærksomhed, saa ofte omtales (den første nemlig i Nyges V. Dre Pag. 269. Nese's Fred. 2 Pag. 311. Schlegels Chr. 4 Pag. 162-63 ic. og den sidste hos Nesen Pag. 248-49, 255, 257, 259, 262-63, 286, 296, 318, 325. Schlegels Chr. 4 Pag. 183-84), og saaledes betegne den Tid, da D. Bager, med Hensyn til at dirigere samme, blev Chef for det kongl. Handelscollegium, hvis Segl dette dobbelte Baaben maaskee endogsaa udgjorde. Thi skjøndt det af det Foregaaende er sandsynligt, at han endnu 1584 var Raadmand og altsaa endnu ikke Chef for Commercecollegium; ligesom det ogsaa af det under 1577 Anførte er sandsynligt, at han langt snarere 1577 end imellem 1584 og 88 kunde have opbyggt nuværende Loveapothek: saa lod der sig dog endnu den Mulighed tænke, at han vel 1577 kunde have opbyggt, men først

en halv Snees Aar senere med Emblemer, der hentydede paa hans Commercebestilling, ladet samme forzire.

Imidlertid er Saameget under alle Tilfælde vist, at D. Bager med dette Hærestrin, som naturligviis havde hans Udtrædelse af Raadet i Odense til Folge, ogsaa synes at have naaet sin Lykkes høieste Spidse og som en Folge deraf dens Vendepunkt, og at hans Lykkes Stjerne fra den Tid af begyndte gradviis at dale.

1588 d. 4 April døde nemlig Kong Fred. 2, da D. Bager allerede var 66 Aar gammel, og dette Dødsfald synes saaledes især at have udgjort det sande Vendepunkt for hans Anseelse og Lykke, da, som det synes, Regjeringsraaderne saavel som den unge Konge havde en ganske anden, maastee af hans Medborgeres Misundelse dem indpustet, Anskuelse af hans Borgerværd og Fortjenester end den afdøde Konge (Hans Pag. 14)¹⁾. Man mærker ogsaa denne Ugunst saagodtsom voblikkeligt; thi

1589 bliver han, den Mand, i hvis Gjæld Regjeringen saa ofte og undertiden i en Række af flere Aar havde staaet, paa en høist ublid Maade krævet for en, med Hensyn til de store Summer, Regjeringen forhen havde været ham skyldig, i Grunden høist ubetydelig,

---

1) Overhovedet synes den nye Regjering aldeles ikke at have havt nogen synderlig Tiltro hverken til Odense Byes Borgere eller til dens Raadmand; thi endnu 1635 befales Lænsmanden at tilforordne 2 af Raadet eller Borgerne til Hospitalforstandere; men det gjøres til en udtryffeligg Betingelse, at det skulde være Mænd, som havde Samvittighed (Canc. Reg.); hvilken altsaa ikke ansaaes for nogen almindelig Egenskab hverken hos Borgerskabet eller hos Raadet.

Sum Penge. Under 1 Dec. 1589 udstedes der nemlig en kongl. Ordre til Lænsmanden, Nrel Brahe, i Odense: at eftersom Kongen kommer i Forsaring, at Oluf Bager skal være skyldig paa „vort Rentekammer“ 4000 Daler, da vil han, at N. Brahe tilholder D. Bager, at han endelig er fortænkt samme Penninge med det Første at erlægge, saa at Vi dennem nu „til Omslag“ til vores Behov kunne bruge; saafremt han derudinden forsømmelig vorder, at Vi det paa hans egen Skade hos hannem ikke skulle vide (o: straffe) (Danste Saml. i Geh. Arch. ved R. N.). En sliq peremptorisk Ordre paa saa kort en Frist kunde vistnok ikke være D. Bager eller nogen anden Handelsmand velkommen; imidlertid redede han sig dog ud af denne ueblittelige Forlegenhed ved, som det synes, at paatage sig en Leverance til Regjeringen; og derfor udstedes der allerede d. 9 Dec. s. N. (altsaa 8 Dage efter den foregaaende) en kongl. Befaling til Lænsmanden, N. Brahe, i Odense: at efterdi Kongen har tilskrevet ham, at han skulde tiltale Oluf Bager, „Borger i Odense,“ for nogen Penge, han skyldig er, og „Vi nu forfare, at Vi med forte D. Bager skulle være udi Handel om nogen Klæde, som han til vor og Kronens Behov skulle Os tilstikke;“ da bede Vi Dig og ville, at Du forte Oluf Bager la= der blive utiltalt for forte Penninge til paa videre Besked (l. c.).

Til denne Beyer i Kongegunsten slog sig nu vel ogsaa adskillige Tab i Handelen, da han formodentlig, støttende sig paa den kongl. Gunst og Understøttelse, havde vovet sig for vidt i sammes Speculationer og nu, denne Støtte berøvet, med Tab maatte trække sig tilba=

ge fra samme, uden at kunne udføre dem og derved med Rente og Renters Rente tilbagevinde sine deri indskudte Capitaler.

Ogsaa betydelig Eftæde skal lidt efter lidt have ødelagt hans Formue; og med Hensyn hertil har man især et i flere Henseender karakteristisk Sagn, som jeg skylder den afdøde Rector i Nyborg, Dr. Nyhødes, Meddelelse, men som jeg siden ogsaa af Flere (og blandt dem af Klokker Ferslev) har hørt bekræfte: En Troldeher, som boede, hvor Hospitalsapotheket nu er, og hvis Datter tjente D. Bager, havde nemlig bedet ham om Noget i hans Velmagtsdage, som han, maaſtee med Haanhed, havde afflaaet hende. (Hendes Begjering skal nemlig have været, at han vilde stede sit Minde til hendes Datters Giftermaal med en af hans Contoirbetjente, hvilket han for Moderens Vanrygtes Skyld imidlertid afflog hende). Herover forbitret viste hun derfor Datteren, ved at fagulpe 7 Eggeskaller i en Spand Vand, hvorledes hun skulde faae alle hans 7 den Tid paa Havet seilende Skibe (af hvilke de 3 vare bestemte med Stude til Holland) til at forgaae ¹⁾, og at af Mandflabet blot hendes (nemlig Datterens) Næreste, som var ombord paa et af dem, skulde frelses. Men naar Sagnet (eller sammes Meddelelse) derpaa tilføier, at da Moderen siden som Her skulde brændes udenfor Vindegades Port, og hun da ved sine Kunster fik først Præsten Woldikes Callot til at flyve paa Baalet og siden begjerede et Nogle Traad, for ved Hjælp

---

1) Et Pendant hertil fortæller Prof. Petersen ligeledes om Kongens Flaade i N. D. Mag. 3die Række 1, 1, 52 sq.

af samme sels at flyve bort gennem Luften; men at hun, da dette viselig blev hende negtet, omsider maatte bestige Baalet og saaledes uheldigt omkomme: saa er dette, i det Mindste med Hensyn til Woldike, en aabenbar Sukommelsesfeil; thi Woldike var først Sognepræst til S. Hans fra 1719 til 1754 og levede altsaa 150 Aar efter D. Bagers Død.

Endelig vil man endnu i det Følgende (af den Stof, han med vedsoiet Advarsel efterlod sine Arvinger) finde Grund til at antage, at han i sine Belmagtsdage havde været altfor rundhaandet mod sine Børn og overladt samme den ene af sine Eiendomme efter den anden, uden nogenstunde at betænke, hvorledes deres Sinddelag vilde være imod ham, naar han engang havde intet Mere tilbage at give eller meddele (jfr. Hanck Pag. 20).

Som en Følge saavel af det Ene som af det Andet aftog hans Formue nu alt mere og mere, og han blev omsider, i det Mindste ifølge Sagnet, fra en hovedriig Mand i Grunden en Stodder. De af hans faste Eiendomme, han endnu havde tilbage, bleve formodentlig lidt efter lidt pantsatte eller solgte, og med de tilbageblevne Capitaler havde det, som det synes, heller ikke stort at betyde. Imidlertid faldt han, for at frelse sig fra aldeles Nød paa sine gamle Dage, paa det i hans Stilling vistnok snilde Indfald, at bede alle sine i Nærheden værende Børn tilbøds hos sig, ved hvilken Leilighed han, som af en Hændelse, lukkede en stor og svær Kiste op, som han havde ladet fylde med lutter smaa Flintestene, hvilke han dog øverst havde skjult med Resten af sine hele Penge eller Solvbalere. Da han

nu lukkede den i igjen, sagde han til sine Børn, at han havde tiltænkt denne Kiste med Contanter til den af Børnene, i hvis Huus han maatte finde forgodt at ende sine Dage; thi nu var han kjed af at føre Huus-holdning selv og vilde nu for Fremtiden opgive samme. Man kan nu let forestille sig, at de ved dette Blændværk bedragne Børn ligesom kappedes om at faae ham til sig i Haab om den store og svære Pengeliste, han førte med sig (Allmeenn. Saml. 15 Pag. 406). Han valgte imidlertid sin Datter Lisbeth, som han selv kaldte sin kjæreste Datter, og drog med sin Kiste ind i hendes Huus, som netop var Nr. 6 paa Overgade (hvilket han uden Tvivl havde afstaaet hende, da hun omtrent 1593 blev gift med Raadmand Richard Knudsen Seeblad); altsaa netop det Huus, hvori han selv var født; det han som sin Fædrenegaard først og fremst for alle (1576) saa pragtfuldt havde bygget; det, hvori han paa en saa overdaadig Maade havde gjeftesherberget sin Konge, og det, hvori han nu skulde langsomt hentæres, trættes ved Livet og sukke efter Døden. Thi desværre! ogsaa efter at have sledført sig her hos den Datter, han selv kaldte sin kjæreste, blev han ofte nødsaget til at opfriske Haabet om den rige Arv, der var i Vente, idet han ikke sjeldent lukkede sig inde i sit Værelse og da ved tillukkede Dørre kastede Flintestenene, hvormed hans Kiste var fyldt, imellem hinanden, hvorved han fik de lyttende Arvinger til at indbilde sig, at han fandt sin Glæde i at tælle sine hele Penge. Men at han, alle disse Kunster uagtet, dog ofte fandt Anledning til at beklage, at han i levende Live havde udeelt det Overblevne af sit Gods til utaknemmelige

Born, hos hvem han nu maatte nyde Naabsensbrødet, skjønner man deraf, at da hans svære Pengeliste efter hans Død blev aabnet og, som sagt, befandtes at være fyldt med Flintestene istedetfor med Penge, fandtes der tillige oveni samme en Stok med Høskrift:

Hvo som giver, til han tigger,

skal prygles, til han ligger (Handf. Pag. 21).

Skal imidlertid dette Sagn aldeles bogstaveligt opfattes, da maa den Begivenhed, det egentlig omhandler, først have tildraget sig Aaret forud for D. Bager døde; thi 1600 boede han, som det Følgende vil lære, endnu paa Nørregade og havde altsaa endnu den Tid ikke sledført sig hos sin paa Dvergade boende Datter. Thi omentilskjendt han vel i al den lange Tid fra Kong Fred. 2dens Død 1588 og indtil sin egen 1602, hvor hansaaledes rugede over Følgerne af sin egen Ubetænkksomhed og indhøstede Frugterne af sin beklagelige Udsæd, saagodtjom synes at være borgerlig død og af Historien forsvunden; saa veed man dog Saameget om ham i disse hans 14 Sorgens og Affældighedens Aar, at han

1589, som sagt, blev krævet for Gjæld af Regjeriingen; at

1590 hans Datter, Anna (see 1571), som havde været gift med Borgeren Bruun Rensing, blev Enke (Birch. Graabrodre Nr. 40), skjøndt hun senere paany 2. Gange blev gift; at

1592 d. 10 Oct. hans Son, Erik (see 1568), døde;

1593 eller 94 (see 1573) hans Datter, Lisbeth, blev gift med Raadmand Richard Knudsen Seeblad, hvem D. Bager uden Tvivl ved denne Leilighed gav sin Gaard i Dvergade til Brudegave.

1595 d. 16 Jan. blev hans saakaldte kjæreste Datter, Lisbeths, Son, Knud Richardsen Seeblad, født (Mum. Pag. 168); og

f. A. omtrent skulde ogsaa hans Sønnedatter, Karen Nielsdatter, være bleven gift med Johan Borchardsen; ligesom

1596 omtrent den Ovenomtaltets Son og altsaa D. Bagers Sønnedatters Son være bleven født og opkaldt efter sin Morfaders Fader, Oluf Bager. (Men uagtet Birch. paa flere Steder lader Johan Borchardsen avle 5 Børn med sin Hustru og allerede døde 1600 (Notæ til S. Knud Nr. 31 & supra 1553), hvoraf altsaa var en Følge, at de allerede maatte være blevne gifte 1595; maa der dog være en Urigtighed i Dødsaaaret; thi deres ovenomtalte Son, Prof. Oluf Bager i Lund, var ifølge et genealogisk Manuscript af Oluf Hermanzen Nysted (paa Universitetsbibliotheket) først født d. 10 Marts 1607 (altsaa 7 Aar efter sin Faders foregaaende Død) og døde d. 11 Marts 1677; og samme Fødsels- og Dødsaar angives ogsaa i Indskriften paa hans Epitaphium i Sommeliis disp. de templo cathedrali Lundensi Pag. 151 og 152 (Medd. af R. N.).

1598 døde hans Datter, Maren, som var gift med Borgemeester Sivert Pedersen (see 1558).

1599 studerer hans Son, Oluf, i Padua (see 1567), hvilket just ikke tyder hen paa, at hans Formuesomstændigheder endnu den Tid være saa ringe; med mindre man vilde antage, at ikke Faderen, men derimod Brødrene bestrede de ved hans Udenlandsreise medgaaende Omkostninger.

1600 stod han endnu i det bedste og kjærligste For-

hold til sin Datter, Lisbeth; thi i dette Aar forærer han hende, som han netop ved denne Leilighed (og det viſt ikke af Ironi) kalder sin kjæreste Datter, og hendes Børn en Liigsteen, som i den øverste Halvkreds viſer hans Bemærke og over ſamme i det ene Hjørne et Tilmeglas og i det andet en Uhrſkive, og derunder følgende Paaſkrift:

Denne Steen gav ieg min kiereſte Daatter Liſebeth Oluſſdaatter og hendis Børn. An. 1600 (Handt Pag. 27).

S. N. boer han, ſom ſagt, endnu paa Nørregade, ſom Skiftebrevet af 19 Aug. ſ. N. mellem Provſten i Ribe, Hans Mule (Mag. Caſpar Mules Son), og hans Moder udviſer; hvori det blandt Andet hedder: „Derimod ſkal min Moder have og for evig Eie beholde Eiendom i Odense, ſom er: 1) den Gaard, hun nu ſelv iboer, ſom min ſal. Fader kjøbte af ſal. Frands Briren, fordum Borgemeſter i Odense, liggende i „Overgade“; 2) en Gaard, liggendes i „Nørregade“ mellem den Gaard, Hans Andersen fordum iboede og „Oluſ Bager“ nu iboer, paa den nørre Side (o: mod Norden), og den Gaard, Anne Niels Baggers fordum tilhørte og iboede og Ane Oluſſdatter nu ſeneſt iboede, paa den ſøndre Side (o: mod Syden); 3) en Gaard af Frands Mule i „Nørregade“, ſom Frands Bager nu iboer, med de Boder dertil ere, ſom min ſal. Fader havde i Pant af ſin Broder, Frands Mule, og blev min kjære Moder tilburderet. 4) Belangende den Gaard i „Overgade“, ſom min kjære Moder kjøbte af Jacob Briren, ſom (hun) beſindes at have betalt med ſin Fæſtengave, min ſal. Fader gav hende, den haver hun

med sin Villie forlods bekommet og skal beholde, som christeligt er, efter gammel Sædvane (af Bircheroed om hans Familie ved R. R.).

1601 bidrager D. Bager endnu til en gudelig Bogs Trykning; thi Johan Spangenberg's Egteskabsordens Speil og Regel er af (Bogtrykker) Laurens Benedicht, Vicarius Roschildens., dediceret (fra Noeskilde hellig Trefoldigheds Søndag 1601) til Erlige, Bise og Belacte Mand, Claus Bager, Borgemester i Kiøge, oc hans kiære Hustru, Erlige og Gudfryctige Qvinde, Boel Pedersdaatter, mine tilforladendis gode Venner; og i Fortalen eller Dedicationen til samme hedder det: Hvilcken Bog (nemlig Spangenberg's), effterdi den er en nyttig Bog, er det, kiære Claus Bager, hos Eders kiære Fader, Oluff Bager, at loffue, hand, som en Erlig oc Gudfryctig Mand, anseendis Ectefoldis beste, haffuer met Omhu begæret oc gjort nogen Tilhielp oc Bekostning, at ieg denne Bog skulde lade udsætte paa danske oc paa Tryck lade udgaa; hvilcket ieg oc saa gjort haffuer oc brugt min Tlid der udi, saa meget som mig mueligt haffuer været, icke sparet Omkost, som ieg derpaa vent haffuer, paa det Eders kiære Faders Gudfryctige Forset maatte fuldkommis ic.; hvorsaare ieg oc samme Bog Eder, kiære Herr Borgemester, som hans kiære Son, oc Eders kiære Hustru, Boel Pedersdaatter, dedicerer oc tilscriffuer i den gode Forhaabning, at denne Eders kiære Faders Bestilning oc min tienistactige Tlid oc Arbeide skal Eder vel befalde oc met Belvillighed annammet vordes ic. Hand (nemlig Gud) oc giffue Eder oc Eders Hustru met Eders kiære Fader oc alle gode Venner sin Naade oc Belsignelse, Lycke oc Belsærd met Bestandig-

hed udi all Gudelighed oc Erlighed, Eder til Salighed. Amen. (Oversættelsen har 366 Sider 8. Medd. af R. N.).

Det er overhovedet et Hovedtræk i D. Bagers Character, hvad som til Tidsalderens Ære, i det Mindste for største Delen, tør antages for et almindeligt Hovedtræk i Characteren af Datidens Borgerklasse, at han ingenlunde glemte Gud i sine Velmagtsdage (man seer i det Foregaaende derpaa en stor Mængde Exempler); og det er saaledes heller ikke at forundre sig over, at han i Modgangsdagene endnu holdt sig nærmere til ham, og at saaledes hans Tanker ogsaa i hans sidste Leveaar fortrinligviis sysslede med Piigstene og Opbyggelsesbøger. Og det har stedse for mig havt noget hviist Rørende ved sig at tænke mig denne Mand med sit godmodige, blide Ansigt, saaledes som han paa sin Familietavle findes afbildet, som siddende paa Bænken foran sit (i det foregaaende beskrevne) Huus, som Patriarchen foran sit Telt, nedsunken i Erindring om de forsvundne Dage og nedbøiet ved Byrden af de nærværende, men desuagtet Diet stedse henvendt paa sit betydningssfulde Bmærke, det opadvendte Anker, der ikke mere søger sin Ankerplads paa Jorden, men i Himlen.

S. N. døde hans med Hans Holtendorph gifte Sønndatter, Margrethe Nielsdatters, ældste Barn (altsaa Ole Bagers Sønndatters Datter), Anne Hansdatter Holtendorph, og blev i S. Knuds Kirke begravet (Birch. Nr. 33).

1602 d. 21 Sept. døde endelig denne mærkværdige Mand selv i sit 80 Aar (Birch. Graabrodre Nr. 40 og 11), efter i det Smaa at have fristet den samme

Skjebne som Shakespeares King Lear i det Storre. Behøvedes der forresten at udfindes nogen særdeles Anledning til eller paa en vis Maade gjøres Undskyldning for, at en Mand lægger sig til at døe, naar han er 80 Aar gammel, saa kunde man vistnok have Grund til at troe, at D. Bager døde af Pesten (nemlig den saakaldte hvide Pest, hvorom see E. Brock 1 Pag. 33, 2 Pag. 61), som netop 1602 herskede i Odense og blandt flere bortrev Graabrødre Sognepræst d. 28 Mai, Byens Rector d. 30 Sept., dens Borgemester (Hans Mule) d. 25 Sept., ja! saagar Apothekeren, der dog, som det i hans Epitaphium hedder, havde stridt saa mandigt mod denne Menneskehedens Fjende, d. 11 Sept.; altsaa de tre Sidste netop i samme Maaned som Oluf Bager. Hvor eller hos hvem han egentlig døde, kan desværre! hans Begravelse i Graabrødrekirke aldeles ikke oplyse; thi hvad enten han døde i det ene eller andet af Byens Sogne, var det jo dog hoist sandsynligt, at han maatte begraves i den Kirke, hvor hans Familiebegravelse var, og hvor hans Kone og flere af deres Born allerede forud havde fundet Hvile. Var han derimod, som ovenomtalt, virkelig bortreven af Pesten, da kunde det være hoist sandsynligt, at han, som Sagnet tilholder, var død i S. Albani eller S. Knuds Sogn, hvor Pesten netop den Tid synes heftigst at have raset (see de ovenanførte Exempler).

Hans sidste Dage (især siden han havde sledført sig hos sin „kjæreste“ Datter, Lisbeth) havde vistnok ingenlunde været blide; og selv ved hans Død synes hans mange Born og talrige Familie ingen synderlig Ære at have beviist ham. Thi paa hans ene af ham selv be-

førgede Liigsteen i Graabrødres nu nedbrudte og ødelagte Kirke stode blot de Ord: An. 1602 d. 21 Sept. kaldede Gud Sal. Olve Bager (Birch. Graabr. Nr. 40), og paa den anden, som han ligeledes selv i levende Live havde ladet hugge, har man endogsaa glemt at tilføie Dødsdagen; hvilket synes at være en utilgivelig Skjodesløshed af hans saakaldte kjæreste Datter (Hank Pag. 27) ¹⁾.

Ja! selv i Gravens Skjød var det ham end ikke forundt at nyde den fuldkomne Ro, han vist med Længsel havde seet imøde; thi endog efter Døden forfulgte man endnu ikke blot hans Arvinger, men endogsaa hans eget Rygte. Thi strax efter samme paatalte den kongl. Rensmand det af Kong Fred. 2 til ham udstedte Gavebrev, som om det ikke var tilstrækkeligt til at give hans Arvinger fuld Eiendomsret med Hensyn til Fiskeriet i Næsbyhoveds Sø og Skovhugst og Olden i Tollelunds Skove, og tvang dem derved til derom at indlade sig i Handel med den kongl. Guldsmed eller Juveler, Didrik Juiren (at det var ham og ikke, som Hank Pag. 6 siger, hans Enke, de solgte det til, bevidnes udtryk-

---

1) Jeg har forresten gjort mig megen Umage for at opdage den Skifteprotocol, hvort Skiftet over denne mærkelige Mand var indført, for saaledes at erfare, om hans Bittigdom paa de sidste Dage virkelig var saaster, som det almindelige Sagn foregiver; men det er hidtil endnu ikke lykkedes mig; thi i Raadhuusarchivet fandtes ingen ældre Protocoller end fra 1608 og ingen ældre Skifteprotocol end fra 1626, og i Stiftsarchivet, hvor jeg formodede, at Byens ældre Skifteprotocoller turde være opbevarede, har endnu hidtil ingen saadan været at finde.

keligt i Almeenn. Saml. 18 Pag. 399, 401, 405 og 407; men maaskee han døde, før Skjodet blev udstedt, og at derfor dette turde lyde paa hans Enke), som den, de formeente at være udi kongl. Maj. Naade og Gunst og derfor desbedre at kunne soutenere dets Herlighed (Almeenn. Saml. I. c. Pag. 401). Naar dette er sseet, vides egentlig ikke; men først

1604 d. 30 Jan. skal D. Bagers Son, Claus Bager, som var Borgemester i Kjøge, have skjodet til den kongl. Guldsmed, Didrik Juirens, Enke, Else Hansdatter, de D. Bager ved kongl. Gavebrev af 1564 overdragne Eiendomme, nemlig Magdalene Michels Lykke og Tollerlund Skov (Handt Pag. 6). Og i denne Anledning sagsøger

f. N. d. 6 Aug. den kongl. Lænsmand, Knud Rud til Sandholt, denne nye Eier, som om Gavebrevet hverken tillod hende at benytte Fisseriet i Næsbyhoveds Sø eller Skovhugst og Olden i Tollerlunds Skov (Almeenn. Saml. 18 Pag. 406=7 og Handt Pag. 14=15). Og da nu bemeldte hans Paastand ved Bythinget blev afviißt og til Eierens Fordeel decideret, indstævnedes han Sagen

1606 d. 20 Marts før Kongens Retterthing mod Dr. Jens Mule, som 1605 havde ægtet D. Juirens Enke (see S. Knud 1633, ligesom om ham Mumme Pag. 122=23); og gjøres da ikke alene den forrige Paastand, men der tilføies endogsaa, at Oluf Bager maaskee ved „vrang Underretning“ havde forhyrvet sig det kongl. Gavebrev (Almeenn. Saml. 18 Pag. 400; et Udtryk, Kongen endogsaa selv i en Skrivelse af 6 Aug. 1604 skal have benyttet; Handt Pag. 14), og at ikke

han, men andre af Kronens Undersaatte have lidt den Skade, hvorover han har beklaget sig, og hvorved han har forhvervet sig denne kongl. Benaadning (Allmeenn. Saml. I. c. Pag. 402). Dog ogsaa der gik Dommen Pænsmanden imod, og Eiendomsretten blev den lovlige Eier ogsaa her vindiceret (Allmeenn. Saml. 18 Pag. 398 til 408). Og var det saaledes maaskee en Folge af disse Stridigheder, at Dr. Jens Mule endnu

1618 lod tage en kongl. Vidisse af det 1584 udstedte kongl. Laasebrey paa alle Dlus Bagers den Tid værende Besiddelser (Allmeenn. Saml. 17 Pag. 3 sq.); saa at denne Mand altsaa var slittigere til at vindicere denne Eiendom end hans Descendent (nemlig hans Sønnesøns Datters Mand), Dr. Elias Naur (som døde 1728, og om hvem see Giesf. Jubell. 2, 1 Pag. 117 sq.), om hvem det hedder, at han vel havde gjort sig bekjendt ved sine Skrifter, men forresten var indifferent mod Alt, hvad der passerede i Verden, og melerede sig med Intet deslige. Hans Bonnebog var ham nok, og Intet i Verden rørte ham. Han blev saaledes engang ved Relutions-Commissionen tiltalt for en Skov ved Odense, som kaldes „Tolderens Lund,“ og Alle tænkte, at han havde mistet den for Intet, da den dog var nogle 1000 Daler værd; men ham selv rørte det aldeles ikke, og han svarede blot, at han skulde ikke føre Skoven med sig til Guds Rige (af Bircherods Optegnelse om sin Familie Pag. 422 ved R. R.).

Alf Dlus Bagers Born udmærkede sig forresten vel flere paa forskjellige Maader og især Sonnen, Claus, som blev Borgemeester i Kjøge (N. Pag. 106). Men Ingen af dem havde, saavidt jeg veed, nogen betydelig

Judflydelse paa Odense By, uagtet den ene (Niels) var Raadmand og den anden (Oluf) Vicarius i samme. Hvad man veed om disse D. Baggers Børn i den senere Tid, er overhovedet yderst ubetydeligt:

1) Niels, født 1553, giftede sig 1576 med Maren Knudsdatter Seeblad (født 1552 d. 22 Oct.; Birch. S. Knud Nr. 31 Nota), omtales 1584 i det Foregaaende, havde 1602 en Gaard i Odense Læn i Forlønning af Kongen (Schl. Saml. 1, 1, 45) og døde som Raadmand. Hans Enke, Maren eller Marine, døde 1641; thi da holdt Bissen Liigtale over hende d. 14 Jan. (af Biskop Hans Mikkelsens Diarium ved R. N.). Deres Børn:

A. Karen (Catharina), f. 1577, gift e. 1595 med Johan Borchardsen, som døde 1600 (?) i Hamborg og ligger der i S. Catharinæ Kirke begravet; hvormod hun selv først døde 1661 i Odense 84 Aar gammel og ligger der i S. Knuds Kirke begravet (Birch. S. Knud Nr. 31 og Nota). Deres ældste Son, Prof. Oluf Bager i Lund (som NB. først var født 1607), blev opkaldt efter sin Moders Farfader og optog sin Moders Familienavn. Hans Son, Hans Bagger, f. 1646, var Bisp i Sjælland (jfr. Treschows Jubell. Pag. 263, Zwerg. sjæll. Cleres. Pag. 309); og fra ham nedstammede igjen den vindskebelige og velgjørende Frederik Bagger til Juulskov i Fyen (N. Pag. 105, Handt Pag. 21).

B. Margretha maa allerede før 1601 være bleven gift med Hans Holtendorph; thi de have Børn, der 1601, 1602, 1608 og 1609 ere afdøde og ligge i S. Knud begravne (see S. Knud 1609).

C. Mette (Medæa), som blev gift med Kjøbmand Petrus Lætus (o: Peder Glad).

D. Maria, gift med Poul Petrus.

E. Niels (Nicolaus), som satte sig ned i Stockholm og der efterlod sig Sønner og Sønnesønner, som vare Officerer ved den svenske Armee (Birch. S. Knud Nr. 31 Nota).

2) Claus, f. 1554, blev Borgemeester i Kjøge, var en Elsker af Lærdom og lærde Folk (Birch. Graabroedre Nr. 40 Nota, Gl. Saml. 1, 2, 24, N. Pag. 106, Handt Pag. 22). Han giftede sig med Boel Pedersdatter; til dem Bøge blev 1601 en Bog dediceret, og det var ham, der 1604 bortskjødede Tollelund ic. fra Familien. Han efterlod en Datter, Antonette, der var gift med Kjøbmand Morten Wesselyndt i Kjøbh., fra hvem Boghandler Chr. Jversen i Odense formeente sig at nedstamme (Handt Pag. 24, jfr. Pag. 6).

3) Maren, f. 1558, var gift med Borgemeester Sivert Pedersen; hun døde 1598 og han 1599.

4) Else, f. 1559, gift med Hans Friis i Odense, som var f. 2° 1553 og omtales 1584.

5) Ane, f. 1561, døde 1562.

6) Lisbeth, f. 1563; hun blev gift med Raadmand Richard Knudsen Seeblad, som var født 2° 1561. Hun og hendes Børn omtales 1600; han sad Consistorii Retten paa Tamperdag d. 19 Decbr. 1602 i Lænsmanden, Knud Muds, Sted (af Birch. Optegn. ved R. R.). 1622 oprette han og Kone et Monument over deres afdøde Son, Knud Richardsen, Rector i Odense (Mum. Pag. 167). R. Knudsen døde allerede 1625 (Birch. Graabroedre Nr. 44). Om hans Enke

skriver Bispfen, H. Mikfelsen, i sit Diarium (R. N.) 1627 d. 9 Jan.: prandebam in ædibus Elisabethæ Olai filiaë (o: Richard Knudsens Enke), og 1634 d. 15 Aug.: invisi Georgium Magni (Nosenvinge), Consul. Othoniens., & (hans Svigermøder) Elisabeth Olai filiam (eller den Dyennævnte) i Anledning af, at hendes Datter, som var Raadmandens Kone, s. N. d. 11 Aug. var død. Selv døde hun først 1638. De havde flere Børn, nemlig:

a) Knud Richardsen Seeblad, som var Rector i Odense, s. 16 Jan. 1595 og døde 1621 (Bloch 1 Pag. 356=58, Mum. Pag. 227).

b) Margrethe, som blev gift med Raadmand Claus Bang.

c) Den ovenomtalte Datter, Karen, der døde 1634 d. 11 og blev begr. d. 15 Aug. og var gift med Raadmand Georg Magni (Nosenvinge), som s. N. d. 9 Nov. blev begravet (H. Mikfels. Diar. ved R. N.); jfr. S. Knud 1634.

d) Laurids Richardsen, Kjøbmand i Christiania, og

e) Hans, der døde ung (Birch.).

7) Jens, s. 1565, der døde 1582 i Hamborg.

8) Oluf, s. 1567, der 1599 studerede i Padua, blev Magister, giftede sig med Barbara Pedersdatter og døde som Vicarius i Odense 1616. Om Enken siger Bispfen i sit Diarium (R. N.): 1631 die 30 Jan. Barbara, Mag. Olai vidua, promotionem filii sui sollicitabat jam redituri ex Germania. De havde flere Børn og deriblandt den ovenomtalte Son, Paulus Olai, om hvilken Bispfen siger: 1632 d. 9 Dec. convenit me Paulus Olai ex Batavia rediens, og

en Datter (maaſkee den Anna Olufsdatter, der 1600 boede paa Nørregade), ſom 1636 blev gift, og om hvilken Biſpen ſkriver: 1636 d. 19 Sept. interſui nuptiis ſiliæ M. Olai Baggeri (Othinæ).

9) Erik, f. 1568 og død 1592.

10) Anna, f. 1571, ſom blev gift 1) med Borgereſen Brun Neusing, der døde 1590; 2) med Herredsfogden i Odenseherred, Chriſtian Rjer, og 3) med Præſten, Hr. Peder, i Heſſelager.

11) Hans, f. 1573, blev Borger i Bergen, men maa ſiden være flyttet til Trondhjem; thi Biſpen ſkriver om ham: 1627 d. 9 Jan. prandebam in ædibus Eliſabethæ Olai ſiliæ (o: Richard Knudſen Seeblads Enke), præſente fratre, Johanne Olai, & aliis. S. A. die 11 Jan. prandebat mecum Johannes Baggerus, civis Nidroſienſis; og ſ. A. die 14 Jan. ſcripsi Dn. Helenæ (o: Ellen Marſvin) pro Joh. Baggero; ſaa han altsaa formodentlig har havt Noget at anføge om henede, hvortil han onſkede ſig Biſpens og Ellen Marſvins Interceſſioner.

12) Anders, f. 1575, om hvem det blot, ligesom om hans foregaaende Brøder, hedder: inter Bergenſes in Norvegia cives conſpicua qvondam auctoritate eminuerunt (Birch. Graabr. Nr. 40 Nota).

Derimod er det høiſt mærkeligt, at den ham af Kongen ſkjenkede Eiendom, nemlig Tollerlund o. ſ. v., fra hans Haand gik over til en anden Kjøbmand i Odense, der i ſit Fag var en ligesaa vigtig Hændelsmand, ſom Oluf Bager i ſit havde været. Den 1587 afdøde Biſkop, Niels Jeſpersens, Enke, Elſe Hansdatter (Raadmand Hans Dineſens Datter af Odense), havde nem-

lig kort efter, ifølge Bircherod, giftet sig med en Jubilerer (hvilket Giesing 2 Pag. 133 heelt pudseerligt forklarer ved en Jubellærer istedetfor ved en Juveleer), Diderich Fuiren (som vel ikke findes paa Stamtablen i Hoff. F. 1 Pag. 187, men dog allerede 1588 nævnes som bosat i Odense og allerede saa tidlig med bemeldte Enke var gift, at de havde Børn, som alt 1594 og 95 vare døde (sfr. Birch. S. Knud Nr. 52). Dette Ægtepar og især, som det synes, hun (medens han derimod mere udelukkende synes at have beskæftiget sig med Juveleerhaandværket) drev derpaa en betydelig Handel med Diamanter, Guld, Perler og Juveler; og der findes endnu under hendes Haand, at hun for mange tusinde Rigsdaler har kjøbt dem udenlands fra og handlet dermed i fremmede Lande; ja! en eneste Regning paa Diamanter af 19 Oct. 1597 var, som sagt, endogsaa paa 14,409 Rdl. Desuden handlede hun ogsaa med Perler paa Frankrig og sendte Juveler til Moskoy for mange tusinde Rigsdaler; ja! maaskee lagdes allerede den Tid Grunden til den Rigdom, der var Skyld i, at en af hendes Mand's Descendenter siden blev baroniseret. Til denne D. Fuiren var det nu, at D. Bagers Son folgte Tollerlund, som den Mand, der ved den Gunst og Naade, han som kongl. Juveleer stod i hos Kongen, formeentligen bedst kunde soutenere dens Herligheder, hvilke siden efter Dr. Jens Mule, der efter hans Død havde ægtet hans (først 1623 afdøde, Birch. S. Knud Nr. 25) Enke, ogsaa virkelig haandhævede. Og der maa nu skrives Saameget, som der skrives vil, om de danske Kjøbstæders Aftagelse efter Chr. 2dens Dage, saa er dog Saameget vist, at Ne-

formationens Indførelse i flere end een Henseende maa have havt en velgjørende Indflydelse paa sammes tiltagende Flor, og at man ingenlunde kan kalde den Byes Handel ringe, der allerede 30 Aar efter Reformationen, og derhos i det korte Tidsrum af andre 30 Aar, havde 2, enhver i sit Fag saa driftige, Handelsmænd at fremvise, som Oluf Bager og Diderik Juiren ¹⁾. Og vil jeg desaarjag ogsaa slutte disse mine Bidrag til Odense Byes ældre Historie med det Ønske: at Odense By i ethvert Slægtled eller i enhver dens 30-aarige Periode stedse maa kunne glæde sig ved 2 saa driftige og heldige Handelsmænd, som D. Bager og D. Juiren i sin Tid have været.

---

1) En tredie af Byens Kjøbmænd er allerede under 1599 omtalt som den, der, uden at ruineres, i eet Aar kunde lide Skade for den i hine Dage betydelige Sum af 4900 Rdlr.

Idet jeg saaledes for denne Ginde tager Afsked med Odense By og dens ældre Historie og derhos ogsaa, som sagt, har i Ginde, hvis Gud giver Helbred, at levere et Supplementbind dertil, som skal indeholde alle de Tillæg og Rettelser, jeg til den Tid maatte kunne forbyrbe, saavel ved egen Efterforskning som ved Andres Meddelelse, og derhos et, saavidt muligt, fuldstændigt Register over det Hele; kan jeg dog ikke undlade allerede nu at meddele en Deel Tillæg til det næstforegaaende Hefte, som deels adskillige fra Stiftsarchivet mig gunstigt meddeelte Documenter og deels Opdagelsen af et i lang Tid forlagt Mss. om Odense By (der deels indeholder Excerpter af Acta publica og deels af Byens egne Breve) siden forrige Heftes Slutning have beriget mig med, og som jeg helst strax vil meddele, da jeg naturligtvis ikke kan vide, om jeg oplever den Tid, da jeg kan indfyre mit Løfte om Supplementbindet, og mine Bidrag til Odense Byes Historie desuden kun ere at ansee som et Magazin for samme, hvor det altsaa ikke saameget kommer an paa, hvad Side disse Bidrag ere anbragte, som at de ikke savnes aldeles. Altsaa

T i l l æ g

til

næstforegaaende Deste.

Fortale Pag. III istedetfor Tænkesfrihedens Gjenfø-
delse læs: Tanketvangens Dphør.

1537 (Dd. 2, 2 Pag. 1 L. 22) holdt Kongen Ret-
terthing i Odense saavel anden Torsdag efter Pintse
(Ros. Dom. 2 Pag. IV, hvor en Mand i Harihølef
havde Sag mod nogle andre Mænd i Harihølef samt
mod 1 i Skouby for nogle Ord, de havde paasagt ham,
Pag. 35-36) som 31 Oct. og 1 Nov. (Pag. IV. og 51).

S. A. (Pag. 4 L. 7 tilføies: hans Lehnnet findes
i min Rugaard 1, 2 Pag. 82).

1538 (Pag. 4 L. 29) holdt Kongen Retterthing i
Dd. saavel d. 14 (Ros. Dom. 2 Pag. 76, 82, 83,
85) som 17 Sept. (Pag. 79, 80), ja! til d. 28 (Pag.
XIV).

1539 (Pag. 8 L. 19) holdt Kongen ikke blot Ret-
terthing i Odense i Juni (Ros. Dom. 2 Pag. 87, 89,
91, 92, 93, 96, 98 (om Arven efter Hr. Mads Per-
sen, som † i Odense), 100, 101, 102, 104, 105, 108,
109), men ogsaa i Sept. (Pag. 86).

1540 (Pag. 13 L. 2) Kongebrev til Hospitalsfor-
standeren, Erik Krumedige, fra Gottorp Tirsdagen næst
efter S. Pauli Conversio: at han maa leie Faaborg
Klosters Axl til en Bonde og nyde frit Fiskeri paa be-
meldte Klosters Grund (Doc. Saml. om Odense i R.
Brages Bibl.); og er det formodentlig dette Fiskeri og

ikke Fisseriet ved Odense, der i den foregaaende Artikel tilsigtes.

S. N. (Pag. 13 L. 15) holdt Kongen Retterthing i Odense saavel nogle Uger efter Paaske (Ros. Dom. 2 Pag. XIV, Pag. 111, 112 (om Apollonii Knuds= datters Beliggelse af en Mand i Kolbjerg) som i Midten af August (Pag. XIV).

S. N. (Pag. 13 L. 23) kongl. Befaling (dat. Kjob. Slot Onsdagen næst efter S. Bartholomæus til Lænsmanden i Od.): at Mester Jyrgen (Sadolin), Superintendent i Fyen, haver indberettet, at menige Bønder og Almue skulde være fast fortroden og uvillig til at udgive deres Svægtende, fordi Vi have undt Halvparten af den ene tredie Part til Hospitalet i Odense og ikke til de Fattige og Huusarme, som findes i deres egne Sogne. Thi befale Vi Eder, at I lade samme Svægtende først deles i 3 Parter: den ene Part til Kirken, den anden til Sognepræsten, og den tredie deles i 2 Parter: den ene til Deguen og den anden til Sognets fattige Huusarme, undtagen alle Lammene af samme Halvpart, der skulle ydes til Hospitalet i Odense ic. Sammeledes haver for^{te} Mester Jyrgen berettet for Os, at Sognepræsterne i Fyen haardelig beklage sig over det Biskopskorn, de skulle give Os, da de ikke faae uden Tredieparten af Tienden; hvorfor det herved dem eftergives. Ligeledes har for^{te} Mester Jyrgen givet Os tilkjende den store Brost, som findes udi Kjobstæderne for gode Skoler, fordi Skolemester og Hørere ikke have deres Rente eller Ophold; til hvilken Ende Lænsmanden i Odense, Erik Krummedige, tilligemed Lænsmanden i Nyborg, Michel Brochenhuus, befales at drage til alle

Rjobstæder i Fyen og paa Langeland for at registrere alt det Allergods, Gildesgods og anden Rente, som der ingen Arving er til, og siden sælge samme Gods til Borgerne og deraf, naar Kirken har faaet sin Rettighed, tillægge Skolemester og Hørere i enhver Rjobstad, hvad de behove til et ærligt og tilbørligt Dphold; og endelig anvise Superintendenten de Bønder, hos hvilke han skal have det Malt, det Byg, de Lam og det Hø, samt de Kirker, hvoraf han skal have det Halm, ham tilkommer efter Ordinantsen, og derhos udbetale ham de Penninge, ham aarligaars tilkommer, i tvende Terminer (Ved Stifsbefalingsmandens, Hr. Kammerh. v. Bardenfleths, Bevaagenhed af Stiftsarchivet meddeelt).

S. N. (Pag. 13 L. 30). Det Kongebrev, hvorved det tillades Hospitalsforstanderne at bestikke for Hospitalet en god christen Prædikant, som skulde boe i den Residents paa Kirkegaarden, som ligger op til Ringporten, er givet paa Gottorp Tirsdag efter S. Pouls Conversio og findes i Doc. Saml. om Od. i R. B. Bibliothek; og det Kongebrev, hvorved Marslef og Birkinde Kirker henlagdes som Annexer til Hospitalscapellanens Underhold, er dat. Rjob. Tirsdag efter Vor Frue Dag præsentationis og findes hos Bloch 1 Pag. 858=59.

S. N. (Pag. 14 L. 9 tilføies ved Erik Krumediges Navn de Ord: Forstander for samme Hospital).

S. N. (Pag. 17 L. 6). E. Krumedige skrev sig til Allnerup i Skaane, var 1533 Rigsraad, 1535 med i Drenbjergslaget, s. N. en af Kongens Statholdere el. Rejseringsraader i Sjælland, 1536 med at affkaffe de catholske Bisper. 1537 lader Hvitf. ham døe; men 1539

er han med at udstede den nye Fundats for Univers. i Kjob. (Pont. 3 Pag. 245) og med at grandste Landets Leilighed i Fyen (F. 5 Pag. 535). 1540 og 41 er han, som sagt, Lænsmand i Odense, men doer ifølge Wiel. 1541. Han var gift med Sidsel Rosencranz til Honeborg (og i Geneal. hos Hoff. 2 Pag. 77. T. 1 Nr. 10 kaldes han Erik Clausen R. og hun Sidsel Nielsdatter R.); hun kaldes 1541 hans Enke (Atl. 5 Pag. 1002) og døde selv 1557 (l. c. Pag. 967).

S. N. (Pag. 17 L. 30 tilføies: jfr. Fortalen Pag. XXV).

1541 (Pag. 18 L. 14). Dog fik de Fattige i det Menige Hospital i Odense 1541 saavel Brev til evig Tid at maatte beholde Graabrodrøkloster, Sortebrodrøkloster og „hendes“ Tilliggelse, Sygehuset paa S. Hans Kirkegaard og „hendes“ Tilliggelse, samt Hellig Gjesthuus ved Thinget, som ogsaa Brev paa $\frac{1}{3}$ af Dvægtienden i Fyen, Laasung og Langeland (Canc. Reg.)

S. N. (Pag. 19 L. 23). Brevet lyder paa: at da den gamle Skole i Odense er for liden til en almindelig Skole, og S. Albani Kirke nu er ødelagt (∴ staaer øde), saa skal denne herefter gøres til en almindelig Skole for Byen; og estersom Prior og Forstander i S. Knud altid pleier at holde Skolen ved Magt, skal han nu ogsaa bygge og forbedre bemeldte Skole (altsaa S. Albani til Skole forvandlede Kirke) med Loft, Tag, Vinduer, Bægge og andre Dele, samt han og hans Efterkommere stedse have flittigt Tilsyn, at den ved Magt holdes (Canc. Reg.).

S. N. (Pag. 20 L. 6). Livsbrevet lyder egentlig paa, at han skulde have dette Kloster og være sammes Prior

eller Forstander, imod deraf at gjøre Kongen og Riget tilbørlig Tjeneste efter Klosters yderste Formue; paa-see, at Klosters Eiendele ikke forkommes eller til Unytte anvendes; besørge Præsternes Underholdning i Klosteret; holde godt Regimente med Sang og anden Gudstjeneste og holde Godsset ved Hævd og Magt (Cauc. Reg.).

S. N. (Pag. 21 L. 3). Ved samme Leilighed bestemmes ligeledes, at den Hører i Odense Skole, som tillige var Degn i S. Hans Kirke, skulde nyde de Pens (3: Expenser), som Hr. Jacob (Knudsen, Sognepræst) i Skamby burde at give af sit Vicarie, som var taxeret til 28 Mk. (F. 5 Pag. 70, 186; 6 Pag. 260).

S. N. (Pag. 21 L. 18). Idet saaledes Gilderne Indtægter bleve inddragne, saa bleve jo allerede derved Gilderne i Odense tillige ophævede (hvad som end mere blev Tilfældet 1549, da Kongen betog dem deres særegne Jurisdiction; Aktskyff. Pag. 54-55), hvilket ellers først senere paa andre Steder, f. Ex. i Ribe 1583, var Tilfældet; jfr. D. Hist. 1 Pag. 88.

S. N. (Pag. 21 L. 26). Jacob Hardenberg skrev sig til Sandholt (Hvedholm, Arrestov ic.). 1520 og 23 var han Befalingsmand paa Nyborg, 1536 blev han som Gidsel fort til Meklenborg, men kom igjen i Kongens Raade; var 1539 med at forfare Landets Leilighed i Fyen, var 1541 og 42 Lænsmand i Odense og døde sidstnævnte Aar 1542. Han var første Gang gift med Fru Edel Bilde, hvis Moder var den bekjendte Fru Edel Jernskjæg, der var Kong Hanses Inclination (see Hvittf. Pag. 1048 og N. Tidsfr. 1 Pag. 449) og var gift med Torben Bille, som var Hovedsmand paa Bor-

dingborg 1502 (Hy. Pag. 848. F. 6 Pag. 105. D. Herregaarde 2 Pag. 6).

1542 (Pag. 22 L. 20) fik Odense By Brev: at da Kongen havde undt dem S. Hans Klosterkirke til en Sognekirke i Byen, men der ikke er Residents eller Præstegaard til samme Kirke, saa tillader Kongen, at efterskrevne Huse, som staae paa S. Hans Kirkegaard, maatte indrettes til Præstegaard, nemlig et muret Huus ud med Kirkegaarden, Sygehuset og Capellet ud med Gaden, et lidet Gaardsrum med nogle smaa Boder, som ere indplankede fra de andre Boder, der ligge til Hospitalet; fremdeles en Stald med Staldgaard, som strækker sig i Længden 17 Allen i Øster og Vester, men i Bredden fra Strædet og ind til Bolemoses Huus 14 Allen; fremdeles en Hauge med nogle Abild og en Kallgaard, et Porthuus o. s. v. (Canc. Reg.).

S. N. (Pag. 22 L. 29). Ved denne Leilighed (eller egentlig 1539, da Kongen overlod Byen Graabrødrekirke til Sognekirke) blev nu det Sogn, som før henhørte til S. Albani Kirke, henlagt til Graabrødrekirke, hvilken sidste fra den Tid efter Sognet kaldtes S. Albani Kirke (jfr. Mum. Pag. 16). Kongens Gavebrev af S. Albani Kirke til Byen bestod deri, at Borgemeester, Raad og menige Borgerstab i Odense fik Brev paa S. Albani Kirke med hvis Timber, „Steen, Kalk“ og anden Bygning, der paa staaer, at beholde som Eieendom for der at bygge „Rentheboder“ (d: Leiebaaninger) i til Byens Forbedring; dog skulde Taarnet paa samme Kirke blive ved Magt til at hænge Byens almindelige Stormklokke i. Endvidere maatte de lade nedbryde det Koor, som staaer i forskrevne S. Albani Kirke, og

beholde samme Plads tilligemed S. Albani Kirkegaard til et almindeligt Torv, dog at hvis Stene, som brydes af samme Koor, til Kongens Embedsmand afleveres. Ligeledes maatte de med Muur indhegne et Bystræde saa bred og viid, at 2 Vogne kunde mødes deri, og som skulde strække sig fra Skolen gjennem S. Knuds Kirkegaard ud med de Gaarde ved bemeldte Kirkegaard, i hvilke Mester Johan Walchendorf, Jørgen Gyldenstjerne og Christiern Persen boe; ligesom de endelig ogsaa skulde lade bygge en Muur mellem forskrevne S. Knuds Kirkegaard og bemeldte Stræde (Canc. Reg.). Dog allerede

f. A. fik S. Knuds Klosters Prior, Christiern Povel-
sen, Eiendomsbrev paa Kooret i S. Albani Kirke med Sacristiet og med den Jord og Grund, hvorpaa det er byggt, imod deraf aarlig til det almindelige Hospital i Odense at udgive saadan Jordskyld, som (Lænsmanden) Jacob Hardenberg og Borgemester og Raad derpaa maatte sætte (Canc. Reg.).

S. A. fik bemeldte Jacob Hardenberg Følgebrev til S. Jørgens Hospital i Odense (l. c.).

S. A. fik Fru Else, Hr. Thomas Nielsen Ridders Enke, Eiendomsbrev paa en Hospitalens Gaard i Odense, som kaldes Hospitalens „Høffvetgaard,“ med Huse, Bygning, Aabildgaard, Hauge og Gaardsrum, imod deraf aarlig at svare til Hospitalet 1 Pd. Rug og 1 Fjerd. Smør (l. c.)

S. A. (Pag. 23 L. 2). Den i det Foregaaende omtalte kongl. Confirm. paa Victualier er udstedt Gottorp Mandagen efter Søndagen invocavit og lyder paa, at Christen Pedersen, Domprovst i Viborg, havde været

for Kongen med et aabent beseglet Brev saa lydende:
 „Jeg Dr. Hermand, Prior i S. Hans Kloster i Od.,
 „med menige Convents Brodres Raad og Samtykke be=
 „pligter mig og mine Efterkommere, Gud til Lov og vore
 „Sjæle til Gavn, aarligen at give til de fattige syge Men=
 „nesker i vort Hospital paa vor Kirkegaard ic. 1 fed
 „Dre, 4 Faar, 4 Sviin og Mask til Svinene, som staae
 „paa Sti, naar som behov gjøres, 1 Skp. Smor, 8
 „Gæs, 10 Høns, 10 Cabuloug Fisk, 4 Læs Hø og 1 Mk.
 „Penge til Hvedebrod, det Halve om Sommeren S.
 „Hansdag og det Halve om Julen; hvilket jeg beplig=
 „ter mig at give foruden den Rente og Proviant, som
 „for^t fattige Folk dagligdags faae og fanget have af
 „en god Sædvanlighed hertildags enten af Kjelder eller
 „Stegers. Dat. Dithense ipso die Catharinæ virgi=
 „nis An. Dn. M. D. III.;" hvilket Brev Kongen her=
 ved i alle sine Ord, Punkter og Artikler fuldbyrder,
 samtykker og stadfæster; forbydende derhos Alle, ihvo de
 helst ere, ic. ic. (Doc. Saml. om Od. i R. Brabes
 Bibl.).

S. N. (Pag. 24 L. 31 bør tilføies ved Fru Ber=
 thes Navn de Ord: Niels Bilds; jfr. Pag. 46).

S. N. (Pag. 25 L. 20 bør jfr. Pag. 79).

S. N. (Pag. 26 L. 5). Eiler Hardenberg til Mat=
 trup og Skousbo, den Foregaaendes Broder, † som
 Rigshofmester 1565, og hans Leynet findes i N. Orion
 2 Pag. 20 sq.

1543 (Pag. 26 L. 13) holdt Kongen ogsaa Ret=
 terthing i Odense ikke alene i Mai (Ros. Dom. 2 Pag.
 XIV, nemlig Herbert Bartsjærs Sag af Odense, Pag.

135, 139), men ogsaa i Juni (Pag. XIV) og i Aug. (Pag. 141).

S. A. (Pag. 26 L. 16 tilføies: og at disse ifølge Brevet, som er givet paa vor Gaard i Odense Onsdagen efter S. Lucæ Evangel. Dag, skulde være ligesaa frie som Adelens Tjenere (hvilket Brev ligeledes illigemed sine senere Confirmationer findes indført i Doc. Saml. om Od. i K. B. Bibliothek); et Privilegium, som ogsaa Chr. 4 har confirmeret 1639 med det Tillæg, at det ogsaa deraf var en Folge, at de for Soldaterhold og Tynge skulde være befriede, hvormed de nu i de sidste 3 Aar have været bebyrdede. Endelig har endnu Fred. 3 1651 confirmeret bemeldte Privilegium (Canc. Reg.).

S. A. (Pag. 27 L. 28) fik Christen Andersen, Kjeldevend i S. Hans Kloster i Odense, Brev paa en S. Hans Klosters Gaard, liggende næst op til samme Klosters Skole (Canc. Reg.).

S. A. (Pag. 27 L. 17 kan tilføies, at i min Afskrift af Acta publica kun staaer 300 Mk.).

1544 (Pag. 31 L. 10) høde den Odense Canonicus, Petrus Tiderici, i Noeskilde (M. Dan. 1 Pag. 24).

1545 (Pag. 33 L. 15) lyder Befalingen til Prior i S. Knud om at komme Kongen og Kronen til Hjælp med 600 Daler „og Byen med 400 Daler“ (Canc. Teg.).

S. A. (Pag. 34 L. 5 tilføies: i Graabrodkirke, ifr. Mum. Pag. 167, 225).

1546 (Pag. 35 L. 20) skjenker Kongen Jørgen Gyldestjerne endeel Guds fri for Afgift paa Livstid, imod

at han oplader Kongen og Kronen Provstiet i Odense og udleverer sit Livsbrev paa samme (Act. publ.).

S. N. (Pag. 36 L. 27) lod Prioren, C. Povelsen, sin Liigsteen udhugge, 17 Aar efter at han var bleven Prior og 29 Aar før han døde (Mum. Pag. 219).

S. N. (Pag. 37 L. 21). Eiler Ronnow blev allerede Lænsmand i Odense 1544, og hans Levnet findes i Rugaard 1, 2 Pag. 93.

1547 (Pag. 43 L. 31). Disse saakaldte kongl. Privilegier bestaae blot i en kongl. i Odense Sabbato post Dionysii udstedt Vidisse af Kong Chr. 1stes Dominica reminiscere 1477 i Nyborg udstedte Privilegier.

S. N. (Pag. 47 L. 25) var Eiler Ronnow Lænsmand paa Odensegaard og havde som saadan Inspectionen saavel over Odense som over Alsens, Faaborg og Bogenfse (Canc. Teg.).

1548 (Pag. 48 L. 2). Denne af Kongen i Kjøb. S. Viti og Modesti Dag bekræftede Fundats af Johan Friis til Hesselager paa 2 Tdr. Smør aarlig til Hospitalet i Odense findes i Doc. Saml. om Od. i R. Brahes Bibliothek.

S. N. (Pag. 48 L. 21) kongl. Ordre: at Odense By skulde komme Kongen og Kronen til Hjælp med 500 Daler (Canc. Teg.).

S. N. (Pag. 48 L. 25) fik Eiler Ronnow Ordre at indsende af Næsbyhoveds Læn 1000 Mk. og Restancen af den geistlige Skat (l. c.).

1549 (Pag. 69 L. 5) kongl. Befaling til Superintendenten, dat. Koldinghums Torsdag næst efter Søndag invocavit: at Ds er til Videndes worden den store Ustikkeligbed, som sig i Menigheden udi alle Sognekir-

ker i vort Land Thyen begiver, at naar Noget lader døbe deres Børn, da tilholde de saamange Faddere, saa de neppe kunne rummes ved Funten, hvilket mere skeer af Gjerrighed end til Guds Ære, og Sognepræsterne Sligt tilstede for et større Offers Skyld. Thi bede Vi og ville, at Ingen herefter byder flere Faddere til et Barn, som christnes skal, end 3 eller 4, paa det at slig Ustikkelihood maa igjen affomme og plat nedlægges (Doc. Saml. om Dd. i R. Brages Bibl.).

S. N. (Pag. 69 L. 15) kongl. Befaling fra Odensegaard: at Bønderne skulde beholde Odense Hospitals Tiendelam indtil S. Bartholomæi Dag (Canc. Tegn. De tvende Breve herom, som ere udstedte fra Ottensegaard Søndagen Lætare, findes i Doc. Saml. om Dd. i R. Brages Bibl. og ere fast ligelydende med et senere af 1558, som i det Følgende omtales).

S. N. (Pag. 69 L. 20) tilføies: og som især der ved ere mærkelige, at de betoge Gilderne den dem forhen tilstaaede særegne Jurisdiction og underkastede dem Borgernes almindelige Børnething).

S. N. (Pag. 69 L. 20) kongelig Befaling: at Præsterne (o: Munkene) i S. Hans Kloster i Odense, Hr. Knud Rose, Hr. Niels Torstensen, Hr. Knud Hansen og Hr. Johan, maae beholde til deres Dreng, Skoe, Klæder og Underholdning følgende Jordskyld: af Fru Else, Thomas Nielsens Enke, 4 Mk., Eiler Rønnow 4 Mk., Erik Pødebust 4 Mk., Hans Johansen 6 Mk., Jorgen Nielsen 3 Mk., Hans Jonsen 3 Mk. og Hans Olsen 3 Mk. (Canc. Reg.).

S. N. (Pag. 71 L. 12) tilføies: og havde fra 1549

til 52 Rugaard, S. Hans Kloster og Næsbyhoved i Forlæning (see infra).

S. A. (Pag. 71 L. 14). Jørgen Brahes Levnet findes i Rugaard 1, 2 Pag. 100.

S. A. (Pag. 71 L. 16) var Hans Klauer Tolder i Odense (Canc. Teg.).

1550 (Pag. 72 L. 5) skjenker Kongen Skregestov i Bantinge Sogn til Hospitalet i Odense, imod at svare den sædvanlige Skyld til Bantinge Kirke (Canc. Reg.).

S. A. (Pag. 73 L. 8) tildommes Niels Olsen i Norge, som slog sin Broder ihjel, at bøde 20 Daler til Odense Hospital (foruden 40 til Trondhjems Ditto), forinden han af Biskoppen maa absolveres (Canc. Teg.).

S. A. (Pag. 73 L. 25). Denne Efterretning er ganske falsk (see 1552); thi 1550 var Jørgen Brahe ikke alene Lænsmand paa Odensegaard og havde som saadan Inspectionen over Odense, Alesens, Faaborg og Bogense (Canc. Teg.), men fik s. A. endogsaa Ordre til fra Odense af at forstikke til Ribe 4 Karle til Hest med Harnisk og Glavind, ligesom Prior af S. Knud 6 Ditto, da der ere mange Krigsfolk samlede ved Elben, og man ikke kunde vide deres Anslag (l. c.).

1551 (Pag. 74 L. 26) kongl. Befaling: at Odense skal komme Kronen til Hjelp med 500 Daler (Canc. Teg.).

S. A. (l. c.) Ordre til Borgerne i Odense om at tilhjelpe at opbygge deres Raadhuus, som er meget forfaldent (l. c.).

S. A. skjenkede Kongen Læsemester i Odense Nyttten og Brugen af Sønderfø Sogns Kongetiende (l. c.).

S. A. kongelig Befaling: at de, som lade deres Liig i Odense Kirker begrave, til Kirkens Bygning skulle give 8 Joachimsdalere, og de, som lade det skee paa dens Kirkegaard, 4; hvorimod det skulde være enhver frit paa S. Jørgens Kirkegaard udenfor Byen at lade dem uden Betaling begrave; hvorimod der paa Graabrødre Kirkegaard, som er særdeles opfyldt med Grave, i de første 10 Aar aldeles intet Liig maa begraves (Canc. Reg.).

S. A. (Pag. 77 L. 5) skulle Munkene i S. Knud være blevne affaffede (D. S. 5 Pag. 66); men det er uden Tvivl aldeles urigtigt, jfr. infra paa flere Steder, f. Ex. Pag. 82, 83, 93, 120, 124, 126, 129, 130, 133, 138 og 144.

S. A. (Pag. 77 L. 17 tilføies: jfr. Mum. Pag. 233-34).

1552 (Pag. 78 L. 23) kongelig Befaling til Lænsmanden i Odense (dat. Riøpnehaffns Slot S. Marie Magdalene Dag): at da mangfoldige Klagemaal ere indkomne, at Mange have uærligen saaret og ihjelskudt hverandre med Bøsser og Armborster, hvoraf er kommen stor Guds Fortørnelse; samt at Jagten mangesteds ødelægges, idet man tilsteder, at man bruger Rør og Armborster, hvorved Mange forsømme deres Næring, paa det at de hemmelig kunne komme til at skyde Hjorte, Hinde, Raaer eller andre Dyr: da befales det: 1) at ingen Præst eller Bonde eller deres Svende og Folk maae have Bøsser eller Armborster at færdiges med enten i Skov eller Mark eller i deres Huse, men skulle inden Mortensdag aflevere dem til deres Husbond eller Lænsmand, der at bevares indtil de gjøres behov til

dermed Fædrelandets Skade og Fordærv at afsværge
 findes nogen saadan efter for^{te} Termin, da skal den,
 som de findes hos, straffes som uhorfsom ic. 2) Ingen
 Præster, Fogeder, Borger, Bønde eller Andre, som ei
 ere af Adel, maae holde Mynder, Halff-tiger eller an-
 dre Hunde, som ødelægge Vildt, under 40 Mk. Bøde ic.;
 og den, som skyder, slaaer, beder eller omkommer Hjør-
 te, Hinde, Raaer eller Harer, straffes som for andre
 stjaalne Koster. 3) Ingen Borgere, Borgersvende eller
 Kjøbstædmænd maae færdiges med Bøsser eller Armbør-
 ster udenfor deres „Byefred,“ med mindre han er paa
 rette Reise udenlands. Hvo derimod gjør og fanger
 derover Skade, han have det for Hjemgjeld. Og skulle
 alle vore Fogeder, Embedsmænd, menige Adel, Borge-
 mestere og Raadmænd og alle Andre „i vort Land Fyen“
 være pligtige til at have Opseende med, at disse Artikle
 ved Magt holdes (Medd. ved Stiftsbef. Hr. Kammerh.
 v. Bardenfleths Bevaagenhed af Stiftsarch.).

S. A. (Pag. 81 L. 18 bør tilføies: jfr. Pag. 46).

S. A. (Pag. 81 L. 23). Jørgen Skinkels Levnet
 findes i Rugaard 1, 2, Pag. 108.

1553 (Pag. 82 L. 2). Dette Udtryk beviser, som
 mig synes, at Bythinget og Raadhuset vare 2 forskjel-
 lige Bygninger.

S. A. (Pag. 83 L. 23) havde Jomfr. Ane Mar-
 svin af Odense en Sag med Fru Ane, Este Henriksens,
 af Svendborg om Fauriskov Mølle saavel til Baagher-
 reds Thing som til Landsthing (R. Ros. Dom. 2 Pag.
 173), jfr. 1557.

1554 (Pag. 83 L. 5) kongelig Skrivelse til Læns-
 manden i Odense, dat. fra vor Gaard i Odense S.

Matthæi Apostoli Dag (3: 21 Sept.): Hils Eder, alle vore Fogeder, Embedsmænd over alt vort Land Fyen ic. Videt, at efterdi menige Kjøbstædmænds Fuldmægtige haardeligen beklage, hvorledes en stor Part af deres Næring og Bjæring dem betages, idet Markeder holdes paa Landsbyerne, dem mange udenlandske Kjøbmænd besøge og der gjøre Indbyggerne Forprang; thi forbydes dem herved paa de Markeder, der holdes paa Landsbyerne i deres Læn, at tilstede nogen udenlandsk Kjøbmand at handle og vandle, men derimod tage fra dem, hvad de have at fare med, Halvdelen til den, som anklager, og Halvdelen til den, som paagriber dem (Ved Stiftsbef. Kammerh. v. Bardenfleths Bevaagenhed af Stiftsarchivet meddeelt).

S. A. (1. c.) gjør Kongen ved Skrivelse til Lænsmanden, dat. fra vor Gaard i Odense S. Michelsdag (3: 29 Sept.), vitterligt: at uagtet han ved sin Necess og sine aabne Breve havde forbudet, at ingen Tatter skulde underholdes eller have sit Bærelse (3: Ophold) nogensteds i Riget, og tilskrevet sine Lænsmand om ikke at tilstede sliq udlændisk Folk, som ikke Andet end Skalkhed have med at fare, at drage omkring i Riget at stjæle og bedrage eenfoldige Folk med „Styld“ og udi anden Maade, ikke noget Sted i deres Læn at skulle opholde sig; saa formærker han, at de dog mangesteds underholdes baade af hans Lænsmand, Adel og Andre. Thi byder han herved strengeligen alle Undersaatter, baade geistlige og verdslige, efter denne Dag ikke at huse eller hæle nogen sliq omdragende Tatter, hvis de ikke derfor vilde tiltales og straffes, som om de havde huset og hælet fredløs Mand; og at hvo, som sliq Tat-

ter kan overkomme, skulde have Fuldmagt at straffe dem paa deres Liv og Gods og forfare med dem som med andre fredløse Mænd, og hvis Gods, der findes hos dem, være priisgivet; og hvo enten af Lønsmænd eller Adel, der tilsteder dem Ophold paa deres Løn eller Gods, skulde derhos være pligtig at oprette al den Skade, som af dem vederfares, og derhos straffes som de, der handthæve fredløse Mænd (l. c.).

S. N. (l. c.) kongl. Befaling til Lønsmændene, dat. fra vor Gaard i Odense S. Michelsdag: at da Vi ere komne i Forfaring, at der bygges mange Skibe i Danmark og Norge og dermed „Skovene her i Nigerne“ størligen ødelægges; og naar de ere bygte og kunne bruges, strax sælges og det ser det Meste udenlands, saa at Nigens Undersaatter kun deraf ringe forbedres (∴ have liden Fordeel deraf): saa befales herved, at intet Skib, som her er byggt, maa sælges i de 10 første Aar efter at det er byggt; men nødsages man forinden at sælge dem, da maae de under Skibets Fortabelse ikke sælges til Andre end til Nigets egne Undersaatter (l. c.).

S. N. (l. c.) kongl. Skrivelse, dat. vor Gaard i Odense S. Michelsdag: Hilses Eder, alle vore Undersaatter, Riddere, Riddersmændsmænd, Fruer, Jomfruer og Alle, som frie og frelse kjendes; sammeledes Abbeder, Prioerer, Provster og alle andre Geistlige og Verdslige, som Jordegods udi Bærge og Forsvar have og boende ere „udi Næsbyhoveds Læn og Rudgaards Læn:“ at som I Eder vel fortaenker (∴ erindrer), at Vi nogle Aar siden have ladet vore aabne Breve udgaae over al Danmarks Rige, at hver I Bønder skulde udgjøre den 10de med gode Harnisk og Bærge; da forfare Vi,

at Mange endnu ikke ere udfrebne og ikke heller have Harnisk eller gode Bærge; hvorfors det herved bestemmes, at der skal holdes en Monstring hvert Aar med menige Bønder og Almue den Onsdag næstefter S. Philippi & Jacobi Apostolorum Dag udi saa Maader, at hver 9 Bønder skulle udgjøre den 10de; og skulle samme Udbudsmænd være tilstede paa den Plads, Os elskelige Jørgen Skindæl, vor Mand, Tjener og Embedsmand paa vor Gaard i Odense, Eder tilfiger. Thi bede og byde Vi strengeligen, at I rette Eder efter at have den 10de Bonde af alle Eders Tjenere, som I udi Bærge og Forsvar have, og som væragtige ere, paa den Dag og den Plads, for^{te} vor Lænsmand Eder tilfiger, med gode Harnisk og Bærge og lade dennem monstre af ham og paa klare Register ved Navn optegne. Og skulle ingen af disse Udbudsmænd have bedre Klæder end (af) deventerst Klæde, og skulle hverken Ugedagsmænd eller Andre, som „Kornsted“ (3: Huus med Avling) have, være frie for samme Udbud; og hvis Noget af Eder have Tjenere i andre Lande, hvor I ei have Sædegaarde, da skulle I dem befale til andre gode Mænd, som tage dem til sine Tjenere, saa at Tjenesten (3: Udbudstjenesten) ligesuldt fuldgjøres (I. c.).

S. A. kongelig Skrivelse, dat. fra vor Gaard i Odense S. Michelsdag: Hils Eder, alle Stigtens Tjenere og S. Hans Klosters Tjenere, som Os Elskelige Jørgen Skindæl, vor Mand, Tjener og Embedsmand, der sammesteds paa vore Vegne til S. Hans Kloster i Bærge haver ic. Bider, at vore Undersaatter Ugedagsmænd, som ligge udi Næsbyhoveds Læn, have været for Os og beklaget, hvorledes at de tilfiges at gjøre

Ugedage og Høstarbeide til vore Ladegaarde, som de af Aaridstid gjort have, men hvormed de nu endydermere besværes end tilførn, fordi J sidde qvit derfor og ikke ville dermed besværes. Thi byde Vi Eder alle og hver særdeles strengeligen, at J rette Eder efter at gjøre Ugedage og Høstarbeide her til vore Ladegaarde, som andre vore og Kronens Tjenere gjøre, som ligge i Næsbyhoveds Læn, paa det at de ene af vore Undersaatter faabel kunne blive ved Magt som de andre (l. e.).

1555 (Pag. 88 L. 3). Dette Gavebrev er udstedt i Nyborg Onsdagen efter hel. 3 Kongers Dag og findes i Doc. Saml. om Dd. i K. Brahes Bibl., hvoraf man tillige seer, at de afstaaede Huse paa Kirkegaarden ikke vare henlagte til Sognepræstens Residents, men til hans Underholdning.

S. A. (Pag. 88 L. 7) gav S. Knuds Kloster til Landehjelp 1000 Daler (Canc. Reg.).

S. A. (Pag. 89 L. 19) var Jørgen Skindell endnu Embedsmand paa Odensegaard (l. e.).

S. A. (l. e.) bortleier Borgemeester og Raad i Odense en Byens Jord, Grund og Hauge i Vindegaden, som Tynne Lundegaard sidst havde, til Borgemeester Hans Junckersen og hans Hustru, Katrine, for 24 Skk. danske, som i 2 Terminer aarlig til Byens Ræmmer skulde indbetales (l. e.).

1556 (P. 89 L. 19) holdt Kongen i Juli Retterting i Odense (K. Hof. Dom. 2 Pag. 160, 162).

S. A. (Pag. 91 L. 21) var Berner Svale til Bisbo endnu Landsdommer i Fyen (l. e. Pag. 160).

S. A. (l. e.) adskillige Odense Borgere, nemlig Peter Bonde, Christen Persen, Pleckoms og Las Hvid-

køys Vidnesbyrd om en Drehandel, Fru Sophie Lyffe, Jacob Hardenbergs Efterleverste, til Sandholt havde drevet (l. c. Pag. 167-68).

S. N. (l. c.) skjedede paa Odense Bything (hvor Bysfogden Mads Nyse, Borgemeesteren Hans Ungersen og Raadmanden Frank Brygesen (=: Brixen) vare tilstede) ærlig og velbyrdig Mand, Jørgen Kotte, Borgemeester, til velbyrdig Mand, Hans Mule, og hans Hustru, Mette Mule, den fjerde Part, som efter Kongens Gavebrev Herman Waattis (=: Kottis eller snarere Waalis) Born tilkommer, af fordum Hellig Geistes Kirke og Kirkegaard „osten“ Bythinget (Gl. Mscr. om Odense).

1557 (Pag. 92 L. 2) holdt Kongen Retterthing i Odense ikke blot i Jan. (K. Ros. Dom. 2 Pag. 171), men Palmesøndag (Pag. 174, hvor Jomfr. Ane Marsvin af Odense havde en Sag med Ane, Eske Henrikssens Efterleverste, af Svendberg om Faurstov Mølle; den hun vandt) og i Sept. (Pag. 178, hvor Jomfr. Ane Marsvin af Odense atter havde en Sag om Faurstov Mølle med Niels Bjelkes Arvinger; den hun ligeledes vandt).

S. N. (Pag. 94 L. 18 tilspies: og Rugaard).

S. N. (l. c.). Peder Bilds Levnet findes i Rugaard 1, 2 Pag. 121, jfr. Thorups Ribe IV Pag. 46.

S. N. (l. c.) var endnu Berner Svale, som sagt, Landsdommer i Fyen (K. Ros. Dom. 2 Pag. 171, 174, 178).

1558 (Pag. 95 L. 19) holdt Kongen Retterthing i Odense saavel ved S. Hans (K. Ros. Dom. 2 Pag. XV og 210 (hvor en Borger i Bogense indskævner Bysfogden *ibid.*), Pag. 211 (hvor en Mand i Bessinge

indstævner Lænsmanden Jørgen Skinkel, fordi han, medens han var Lænsmand paa Odensegaard, havde skattet ham paa 11 Daler og 1 Dre), Pag. 212 (hvor ligeledes en Mand i Kjelleby stævner ham, fordi han, som Lænsmand i Odense, havde skattet ham paa 8 Daler og en Dre), Pag. 214, 216) som i Juli Maaned (Pag. 217, 220 (hvor en Bønde i Blastrup sagsøger (forhenværende) Lænsmand Jørgen Brahe, fordi han havde ladet ham og hans Fader „i Odense“ stikke og blokke, samt beskattet dem), Pag. 221 (hvor Jens Persen, som kaldes Bjørnkjær, Borger i Odense, beskikkes til Bærge for Apelone Dlusdatter), Pag. 224).

S. N. (Pag. 95 L. 26) tillægges Bispen i Odense, istedetfor den visse Indtægt, han forhen nød af Lænsmanden, Indtægterne af en stor Deel Gods i Landets forskjellige Herreder samt nogle Kongetiender (Canc. Reg.).

S. N. (Pag. 95 L. 31). Dette Kongebrev er ingen Confirmation, men et Gavebrev paa Kongens Anpart, altsaa $\frac{1}{3}$ af Dvægtienden i Fyen, paa Taasing og paa Langeland, til Hospitalet i Odense, udfærdiget paa vor Gaard i Ottense d. 29 Juni, og findes i Doc. Saml. om Od. i R. Brahes Bibl.; og dertil slutter sig et Brev af s. D. og s. St., som ligeledes i samme Saml. er at finde, hvorved Kongen befaler Kirkesærgerne i de ovennævnte Lande, naar Dvægtienden ydes, da blot at mærke Idelammene med Hospitalets Mærke, men lade Bønderne beholde dem til S. Bartholomæi Dag og da føre dem ud til Hospitalet, hvorfor Forstanderne skulde gjøre dem en Villighed til Bederlag. Forresten er dette sid-

ste Brev fast ligelydende med et tidligere, som allerede under 1549 anførtes.

S. N. (Pag. 97 L. 22 tilføies: R. Nof. Dom. 2 Pag. 209, 211, 214, 216, 217, 220).

S. N. (Pag. 98 L. 2) den Fredag næstefter hellig Trefoldigheds Søndag faldt der Herredagsdom i Nyborg i Kongens egen Overbærelse i Anledning af, at Næsby Mænd tiltalte Peder Møller i Næsbyhoveds Mølle for et Stykke Jord, han haver indtaget, ploiet og saact, som af Arildstid haver ligget til deres Gaarde; desligeste tiltalte de ogsaa Os Elskelige Peder Bildt, vor Mand, Tjener og Embedsmand paa vor Gaard i Odense, for at han deler og tiltaler dem hver for 1 Dre og 5 Tschimsdalere, fordi de ikke ville indgjerde og indhegne forte Per Møller samme deres Jord; desligeste tiltalte de Peder Bildt, fordi de ikke nu saa frit som før maae fiske ved den Na, som løber frem hos deres By og Mark. Dertil svarede Peder Møller, at de Møllere, som for ham have beboet Næsbyhoveds Mølle, have af Arildstid havt deres frie Græsgang paa Næsby Mark; at der altid haver været Klammer og Trætte mellem Næsby Mænd og Mølleren; men nu er dem 1553 gangen en endelig Contract og Forligelse imellem ved Næsby Birkething, hvormegen Jord Mølleren skulde have og beholde (nemlig den saakaldte Mølleholm Nordvest ovenfor Omlobet (o: Bagbandet?), og som Næsby Mænd skulde lade grofte og gjerde ic. under Møllt af 1 Dre, 5 Daler og 2 Tdr. Ol, hvilken Contract Os Elskelige Jorgen Skindkel, den Tid Embedsmand over Næsbyhoveds Løn, havde samtykt og bevilget. Ligeledes svarede Peder Bildt, at det Fisseri, de omtalte,

var Næsbyhoveds Sø, som var en fri Euenærke=Sø for Os og Kronen til vor Gaard i Odense, hvor forte Bønder vilde have deres Fiskeri baade til at sælge og til anden Brug. Da efter Udtale, Gjensvar og Sagens Leilighed blev kjendt for Ret, at Contracten bør ved Magt blive og under Falsmaal opfyldes, og Næsby Mand efter denne Dag ingen Brug have med Fiskeri i Næsbyhoveds Sø (Medd. ved Stiftsbef. Kammerh. v. Bardenfleths Bevaagenhed af Stiftsarch.).

1559 (Pag. 114 L. 25 tilføies: jfr. Gl. Saml. 1, 1, 85. Num. Pag. 195).

S. N. (Pag. 116 L. 4) kongl. Befaling til Afdelen i Fyen at møde tilligemed deres Hustruer og Jomfruer fortlædte i Odense, for at følge Kong Chr. 3dies Rigt til Graven (Canc. Teg.).

S. N. (l. c.) fik Otto Rud (som saabel da som 1560 var Lænsmand paa Næsbyhoved) Ordre til at opkjøbe 40 Dyrer i Næsbyhoveds Læn til den kongl. Kroning (Canc. Reg.).

S. N. (Pag. 116 L. 19) fik S. Knuds Capitel Ordre at udgive $\frac{1}{2}$ af al sin Rente eller Indtægt i Skat (Canc. Reg.).

S. N. (Pag. 117 L. 8) kongl. Stadfæstelse for Faaborg Borgere fremdeles at beholde nogle for deres By beliggende, men Odense almindelige Hospital tilhørende Jorder i Leie (Canc. Reg.).

S. N. (l. c.) laae 20 af Kongens Knægte i Borgelæie i Ottense (l. c.).

S. N. (Pag. 117 L. 11 tilføies: jfr. Num. Pag. 205).

S. N. (Pag. 117 L. 22 tilføies: jfr. Num. Pag. 232).

S. N. (Pag. 118 L. 4 tilføies: jfr. Num. Pag. 239).

S. N. (Pag. 118 L. 12 tilføies: jfr. Num. Pag. 108).

S. N. (Pag. 118 L. 25). Otto Rud til Mogenskjær døde 1565, og hans Levnet findes hos Rothe 1 Pag. 331 sq.

1560 (Pag. 119 L. 4 tilføies: jfr. R. Ros. Dom. 2 Pag. 284, 286, 287).

S. N. (Pag. 119 L. 11 tilføies: jfr. R. Ros. Dom. 2 Pag. 289, 296).

S. N. (Pag. 119 L. 27) kongl. Ordre til Frands Brokkenhuus, at Bispegaarden i Odense skal opbygges, at den kongl. Sommermand skal hentes fra Kjøbenhavn til at hugge Spiret o. s. v., og at Kongens Moder, Enkedronningen, har lovt at besee Leiligheden og forordnere, hvorledes Alt skal bygges (Canc. Teg.).

S. N. (l. c.) kongl. Befaling til Prior C. Povel-
sen i S. Rud: at da Embedsmanden paa Odensegaard, Otto Rud, havde klaget, at Kronens Bønder i Næsby-
hoveds Løn bleve for haardt besværede med Ægt og Arbeide, helst nu ved den Bygning, Kongen lader fore-
tage paa „Bispegaarden“ i Odense; saa skulde alle Klo-
strets Tjenere ogsaa dertil gjøre Ægt og Arbeide, naar D. Rud dem derom tilstiger (Canc. Reg.).

S. N. (Pag. 121 L. 10 tilføies: jfr. Num. Pag. 319).

S. N. (l. c.) døde Dr. Cornelii Hamsfort den Æl-
dres første Kone, Maria Hamsfort, og blev i S. Rud begravet (Num. Pag. 124).

S. N. (l. c.) skulde ogsaa Michel Pedersen Æl-
leis Enke, Magdalene Drage, være død og i Graabrø-
dre begravet (Num. Pag. 119, jfr. supra Pag. 10);

men det er urigtigt, som sees paa flere Steder i Duf Bagers Leynet.

1561 (Pag. 123 L. 17) sit Hans Mule, Borger i Odense, Brev, at Kongen haver omdraget (3: eftergivet), hvad han til kongl. Majestæt er „falden for,“ i Anledning af at han slog Mogens Hansen ihjel, hvis Slægt og Venner han nu har tilfredsstillet (Canc. Reg.).

S. N. (l. c.) kongl. Befaling til Magistraten i Odense paa Guldsmedenes Klage, at den ikke maa tilstede nogen fremmed Guldsmed Borgerskab i Byen, med mindre han forstaaer sit Haandværk (Canc. Teg.).

S. N. (Pag. 125 L. 21 tilføies: jfr. Mum. Pag. 327).

S. N. (l. c.) døde Abbeden i Ringsted Kloster, Johannes Laurentii, som i sit Epitaph kaldes: *Othoniæ civis* (M. Dan. 1 Pag. 180).

S. N. (Pag. 125 L. 27 tilføies: „formodentlig Eskil Henriksen Gjøe til Skjorringe, der 1569 var Befalingsmand paa Nyborg og døde 1573).

S. N. (Pag. 126 L. 4) holdt Kongens Liffarkst, Dr. Cornelius Hamsfort, Bryllup med Dr. Bernard Friisens Enke, Magdalene Payens, paa samme Dag, som hans Datter holdt Bryllup med den kongl. Raad, Dr. Hieronymus Thenner; og Kongen gjorde begge Parrenes Bryllup, som det synes, i Kjøbenhavn (Canc. Teg.; men hvorledes stemmer dette med Epitaphet, der siger, at hans anden Hustru hed Anna Soltau? jfr. Mum. Pag. 124).

1562 (Pag. 127 L. 10) — dog er Marstallet ikke fuldkommen tydeligt — udgif der kongl. Ordre til Arild Ugerup (som efter Eskil Gjøe var Lænsmand 1562

63 og 64 paa Odensegaard og i Næsbyhoved, og under hvem som saadan saavel Odense som Assens, Bogense og formodentlig Faaborg forterede (Canc. Teg.): at da Superintendenten, Niels Jespersen, har indberettet, at hans Bispepresidents i Odense er meget forfalden og „tag = lam“ (altsaa maa der Intet være blevet af Reparationen 1560), saa skal han dens Brøst, hvor som behov gjøres, lade afhjælpe (Canc. Teg.).

S. N. (l. c.) forlænedes Jomfr. Ane Marsvin med en Kronens Jord i Odense, liggende udenfor den vestre murede Port, som fordum horte til S. Anne Alter i S. Albani Kirke (Canc. Reg.).

S. N. (Pag. 129 L. 3) havde Bispen i Odense en Sag for Kongens Retterthing med Hans Norby til Ugerstefgaard, fordi denne havde undsagt og overfaldet ham i hans eget Huus (R. Hof. Dom. 2 Pag. 319 sq. og 324 sq.).

S. N. (Pag. 129 L. 12). Arild Arlsen Urup, som ogsaa kaldes Ugerup (jfr. Tillæg til 1563 og 64), døde 1587, og hans Levnet findes i Hoff. 1 Pag. 63.

S. N. (Pag. 131 L. 16) tilføies: han blev det først 1564, men var det fra 1564=66; formodentlig Peder Ludvigsen Munk til Estvadgaard, om hvem see Munkernes Tab. i Geneal. Archiv S. 1).

1564 (Pag. 132 L. 2) tilføies: i min Udskrift af Canc. Reg. læses: Jomfr. Ane Marsvin (see supra 1562) og altsaa ikke hendes Søster).

S. N. (Pag. 134 L. 13) fik Peder Munk, kongelig Hoffstuder, Otthensgaard i Forlæning efter Arild Ugerup (Canc. Reg., hvorimod Atlas 3 Pag. 450 allerede 1563 lader ham faae den i Forlæning, hvilket dog er urigtigt).

S. N. (l. c.). Ligeledes er det urigtigt, at Evert Bild s. N. blev Lænsmand i Odense; thi det blev han først ved Peder Munks Aftrædelse 1566.

S. N. (l. c.) fik Lænsmanden paa Odensegaard Ordre at lade male 6 Læster Gryn og Lænsmanden paa S. Knuds Kloster 4 Læster Gryn til Flaaden (Canc. Tegn.).

S. N. (l. c.) Ordre, at Lænsmanden paa Odensegaard i sit Læn skal opkjøbe 40 og ligeledes i S. Knuds Klosters Læn 40 Stude til Kongen (l. c.).

S. N. (l. c.) Ordre, at Odense By skulde stille 50 væragtige Karle til Kongens Tjeneste paa Flaaden, og at de skulde være rustede med Harnisk og gode Bærger, Hager og lange Spieß, og en Borgemeester og Raadmand følge med som Befalingsmænd; endvidere 1 Piiber, 1 Tromslaaer og en god Bardskjær med Kiste (Canc. Tegn.).

S. N. (l. c.) skal Odense levere til Krigsfolkene en Fetaille = Skat paa 30 Læster Ol, 10 Læster Brod ic. (Canc. Tegn.).

S. N. (l. c.) skal Odense By komme Kongen til Hjælp med 6000 Daler Klippinge (l. c.).

S. N. (l. c.) taxeredes Næsbyhoveds Læn for 400 Udbudsknægte (l. c.).

S. N. (Pag. 133 l. c. tilføies: jfr. Mun. Pag. 120=121).

S. N. (Pag. 134 L. 13). Dette er urigtigt; thi det var Peder Munk, der da blev det, men Evert Bild først 1566.

1565 (Pag. 134 L. 23) skulde Odense By komme Kongen til Hjælp med 2000 Daler (Canc. Tegn.).

S. N. (Pag. 135 L. 31) tilføies: hvorimod det i min Udskrift af Canc. Tegn. hedder, at Peder Munk var Pænsmand i Næsbyhoved saavel 1564 som 1565 og 1566 ¹⁾).

S. N. (Pag. 136 l. c. tilføies: jfr. Num. Pag. 167 og 225).

S. N. (Pag. 136 L. 12) skjødede Borgemeester og Raad i Odense med de 4 største og bedste Laug, nemlig Kjøbmændenes, Skomagernes, Smedenes og Stræddernes, Samtykke til Niels Mule, Raadmand, en Byens Jord Osten op til Anders Christensen Guldsmeds Eieendom, der tilforn var et Stræde (see 1585) med Portgang ud til S. Albani Stræde, paa hvilken Jord hans Huus og Bygning staaer (Gl. Mscr. om Odense).

1566 (Pag. 136 L. 19) skulde Odense By komme Kongen til Hjælp med 300 Daler Sølvs og 300 Daler Klippinge (Canc. Tegn.).

S. N. (Pag. 139 L. 9). Erik Bille her hedde Evert Bild, see Pag. 142, 189; thi Erik Bilde blev det først 1567, da Evert Bild fratraadte, hvorimod Evert Bild netop dette Aar blev det. Denne Evert Nielsen Bild skrev sig til Navnholt, havde Rakjær i Forlæning til 1553, var Hovedsmand paa Stenvigsholm fra 1553=66, blev 1566 forlænnet med Odensegaard, Næsbyhoved og S. Hans Kloster, blev 1567 Admiral og fik Ordre at udløbe mod de Svenske i Østersjøen, men døde s. A. d. $\frac{1}{8}$ i Rastrup paa Amager og ligger i Kjøb. begravet;

---

1) Spillet ogsaa er rigtigt, saa at Jørgen Rosenkrantz formodentlig maa være en Forvejling med Erik Rosenfrands, der dog først blev det 1568.

hyorimod hans Frue, Bibeke Pödebusk (som omtales i Rugaard 1, 2 Pag. 122-23), døde 1596 og ligger i Herrested Kirke begravet.

1567 (Pag. 142 L. 21 istedetfor Peder Bilde læs Erik Bilde, jfr. Pag. 189-90; thi Peder Bild var det allerede 1557-58. Hvad Erik Bilde derimod angaaer, da skrev han sig til Lindved, giftede sig 1544 med Catharine Marsvin, som døde 1548, og derpaa 1550 med Gese Brokkenhuus; selv døde han 1573 og blev i Odense Vor Frue begravet; men hans Enke døde først 1599 paa Slottet i Korsøer).

1568 (Pag. 145 L. 6) fik Erik Rosenkrands til Balsø Forlæning paa Odensegaard med Resbyhoffvit Læn, Stigtens Godz og S. Hans Klosters Læn, som Erik Bilde sidst i Forlæning havde (Canc. Reg.). Denne Erik Ottesen Rosenkrands, som skrev sig til Arreskov og Kjerstrup paa Taasing, var Rigsraad og havde været Statholder i Norge, fik ved Giftermaal med Helvig Hardenberg Arreskov, den han ombygte 1558 til 68 og døde 1575.

1569 (Pag. 149 L. 24 tilføies: jfr. Mum. Pag. 167, 224).

1571 (3, 1 Pag. 91 L. 11). Den 3die Mand, hun blev gift med, var, som det synes, ikke Præst i Hesselager, men i Sandager; thi d. 6 Mai 1604 holdt Præsten i Sandager og Holevad, Hr. Peder Hansen, Bryllup med Anna Dluszdatter, Dlus Bagers Datter og Bruun Kræmmers (=: Bruun Mensing, Kræmmers) Efterleverste, i Odense (Blochs f. G. S. 2 Pag. 274).

1572 (2, 2 Pag. 160 L. 13 tilføies de Ord: nem=

lig det Pag. 158=59 anførte, som er det af 18 Nov., hvilket Mum. Pag. 14 omtaler, hvor han tillige anfører et Brev fra Bispen af 5 Marts s. A., som beviser Kirketjenestens Bedligneholdelse i bemeldte Kirke).

S. A. (Pag. 161 L. 14) kongl. Dom fra Kjøbh. af 14 Juni, hvorved Johan Friis til Hesselagers Arvinger tildommes at udgive aarligen til Hospitalet i Odense de 2 Tdr. Smør, Johan Friis har stiftet og forordnet (Doc. Saml. om Od. i R. Brages Bibl.).

S. A. (Pag. 161 L. 13). Denne Haf Holgersen Ulfstand til Hikkebjerg var Rigsraad og døde 1594. See Hoff. 3 Pag. 389 L.

S. A. (Pag. 161 L. 13) havde Jacob Ulfeld til Rozballe S. Knuds Kloster i Forkæning (Canc. Reg.).

1573 (Pag. 164 L. 20) tilføies efter Mogleport det Ord: mellem).

1574 (Pag. 167 L. 4) kongl. Befaling, dat. Roldinghuus d. 20 Aug., om hvorledes den til Hospitalet afstaaede Dvægtiende skulde ydes (Doc. Saml. om Od. i R. B. Bibl.).

1575 (Pag. 171 L. 12). Erik Rosenfrands maa altsaa atter være bleven Lænsmand i Odense efter Haf Ulfstand, men døde endnu i samme Aar; see Tillægene til Pag. 146.

S. A. (Pag. 174 L. 23) tilføies: om Mogens Henrikken Rosenvinge see Mum. Pag. 127=28).

S. A. (Pag. 176 L. 9) tilføies: jfr. Mum. Pag. 219).

S. A. (Pag. 176 L. 14) havde Niels Raas til Taarupgaard S. Knuds Kloster i Forkæning (Canc. Reg.).

1576 (Pag. 177 L. 2) kongl. Befal. fra Rolding=

huus d. 22 Nov. til Bisp og Magistrat om aarlgaars at forhøre Hospitalets Regnskaber (Doc. Saml. om Dd. i K. Brahes Bibl.).

S. A. (Pag. 178 L. 4). Denne Jørgen Pedersen Marsvin til Hollufgaard og Dybet var 1563 Lænsmand paa Tranekjær, 1568 Amtmand i Landskrone, 1576=78 Ditto i Odense og bivaandede der i førstnævnte Aar den Herredag, hvorpaa Fred. 2 lod sin Neces udgaac, ved hvilken Leilighed han ogsaa blev Rigsraad og fik 1604 Sylvisborg i Forlæning.

1577 (Pag. 179 L. 17). Bispens og Magistratens Artikler af 23 Mai, hvorefter Hospitalsmesteren sig for Fremtiden haver at forholde (Doc. Saml. om Dd. i K. Brahes Bibl.).

1578 (Pag. 189 L. 20) døde Cornelius Hamsforts anden Kone, Ane Soltau, og blev i S. Knuds Kirke begravet. Mum. Pag. 124.

S. A. (Pag. 189 L. 26). Corstij Wiffert til Næs (o: Lindenborg i Jylland) var Rigsraad, 1569=73 Lænsmand i Viborg eller paa Hald, 1578=79 i Odense, oprettede 1588 Tybrind til en Herregaard og døde 1592.

1580 (3, 1 Pag. 13 L. 16) kongl. Befaling af 9 Febr., at Gudstjenesten i alle Kjøbstædkirker der i Landet saa betimeligt skulde begyndes, at den kunde endes kl. 10 Slet (Doc. Saml. om Dd. i K. Brahes Bibl.).

S. A. (2, 2 Pag. 197 L. 16). Denne Duel foresaldet d. 30 April og altsaa „forend“ Lænstagelsen. See derom Mere hos Mum. Pag. 211=13, samt i N. Orion 1 Pag. 196, hvor Lehnung (o: Forlæning) uden Tvivl urigtigt er oversat ved Brystværn.

S. N. (3, 1 Pag. 15 L. 24) kongl. Befaling fra Kjob. d. 22 Aug. til Magistraten, at intet Pant eller Skjode paa noget Kjobstædgods skulde stande for fulde, med mindre det stæer til Thinge (Doc. Saml. om Od. i R. Brahes. Bibl.).

S. N. (2, 2 Pag. 198 L. 28). Raadmand læs Borgemeester Knud Jørgensen (Seeblad), jfr. Giesf. 2, 1 Pag. 132 og Num. Pag. 167, 225.

S. N. (Pag. 199 L. 13: jfr. om ham Num. Pag. 124-25).

S. N. (Pag. 199 L. 15). Breide Ranzau til Ranzauholm var Rigsraad i Fred. 2dens Tid (E. Brock 2 Pag. 98), 1580-81 Lænsmand i Odense, 1581-95 paa Tranekjær, 1596-1618 Statholder i Kjobenhavn og Lænsmand paa Moen, blev Ridder 1616 og døde 1618. Hans Leynet see Hoff. 1 Pag. 103-4.

1581 (Pag. 202 L. 9 jfr. Num. Pag. 228 og 236).

S. N. (Pag. 202 L. 19) var Absalon Gjøe til Kjelstrup Befalingsmand paa Dalum, Breide Ranzau til Ranzauholm Befalingsmand paa Odensegaard, Christoffer Sørensen og Mogens Henriksen Borgemeestere og Christen Mule og Christen Friis Raadmænd (Gl. Mscr. om Odense).

1582 (Pag. 203 L. 2 jfr. Num. Pag. 15, 258).

S. N. (Pag. 204 L. 13). Erik Lykke skrev sig til Skougaard; Bidrag til hans Leynet findes i Thyrups Ribe IV Pag. 48, hvor dog 1509 formodentlig skal læses 1579. Han var Son af Erik L. til Skougaard og Ane Bertelsdatter af Strandet, og selv var han gift 1) med Kirsten Nielsdatter Rotsfeld af Bratskov og 2)

med Margrete Gjøe, Datter af Falk til Skiervad (?) og Ide Ulfstand. Om denne Mand, der 1559=66 havde Klostet (o: Dyholm) i Forkøning, 1596 ikke mere var Lænsmand paa Marhuusgaard og foruden Skougaard ogsaa eiede Rudsgaard i Nørager Sogn S. Haldherred, høves nærmere Efterretning i Hansens Borge Pag. 116 og 125, paa hvilket sidste Sted antages, at Gaarden Skougaard, hvortil han skrev sig, ligesaavel som Rudsgaard i Nørager Sogn var beliggende.

S. A. (Pag. 205 L. 7 jfr. Mum. Pag. 239).

S. A. (Pag. 205 L. 10). Jacob læs Marcov (Mum. Pag. 239). Hvortil endnu kan føies med Hensyn til nærværende Heste:

1585 (Dd. 3, 1 Pag. 28 L. 14) skjødede paa Odense Bything (i Overværelse af Byfogden Lauritz Paaske og Raadmanden Christen Mule) Borgeren Frederik Mule og hans Hustru, Maren Willumsdatter, til Mag. Niels Jespersen, Superintendent, den hans Fader, Niels Mule, forhen tilhørende Gaard og Eiendom Østen for Raadhuset og Sonden til Adelgaden, og derfra i Øster strækkende sig ud omkring Christoffer Bangs Gaard mod S. Albanistræde og det nye Torv og (derimod strækkende sig) af Nør fra Adelgaden i Sønder til det gamle Bystræde, som Anders Christensen Guldsmed købte af Byen (Gl. Mser. om Dd.).

1586 (Pag. 30 L. 26). Ovenmeldte Skjode lyder i min Ufskrift saaledes: udsteder paa Bythinget (Lauritz Paaske, Byfoged, og Jacob Henriksen og Hans Nielsen, Raadmænd) Raadmand Poul Nielsen i Odense paa egne og Medinteressenteres Begne et Skjode til Hospitalsmester Jørgen Nielsen paa Superintendenten,

Mag. Niels Jespersens, Vegne paa de Huse, Jorder og Eiendomme, som Anders Christensen Guldsmeds Enke, Ane Nielsdatter, havde iboet og var fradød, og som laae næst Østen op til Raadhuset og Vesteren op til Superintendentens egen Gaard, med det gamle Bystræde Sønden for samme Gaarde; og strækker sig af Vester fra Raadhuusstegerstet og udi Øster til S. Albanistræde, hvilket forte Anders Christensen fordem kjøbte af Byen (l. c.).

1587 (Pag. 32 L. 29). Bemeldte Skjøde eller Gavebrev er udstedt i Odense d. 21 Marts, findes fuldstændigt i Hoff. F. 6 Pag. 288-90 og har den eiedommelige Indledning: Eftersom jeg for nogen Tid forleden (nemlig 1584) er kommen i en stor og uforvarende Ulykke udi det, at jeg disverre! haver dræbt og ihjelslaget min kjære Møsterson, Erlig og velbyrdig Mand Jørgen Ruds til Enggaard, hvis Sjæl med Gud salig at være Gud allermægtigste unde, og forlene hannem med alle troe Christne en ærefuld Opstandelse! og efter at samme min bedrøvede Sag er nu, Gud skee Lov! kommen til en venlig Afhandling og Fordrag udi saa Maade, at forte Jørgen Ruds Død og Bane skal aldrig til evig Tid komme mig eller mine Arvinger og Efterkommere til nogen videre Skade eller Paatale af forte Jørgen Ruds Arvinger eller Efterkommere udi nogen Maade, hvorfor jeg nu til en evig Afmindelse, saa og til en christelig Bekjendelse for Gud og Mennesken, med min frie Villie og velberaad Hu haver stiftet og funderet ic. ic.

1588 (Pag. 35 L. 5) Borgemeester og Raads Bidnesbyrd: at for dem paa Raadhuset havde hæderlig og

vellærd Mand, Hr. Jens Christensen, Sognepræst til Skibsted i Høllumherred i Jylland, paa sin Kone, Mette Jespersdatters, Begne givet fuldt Afkald til Superintendent, Mester Niels Jespersens, Enke paa den Arv, hende efter denne hendes Broder kunde tilfalde, og det med hendes ældste Son, Jesper Madsens, Bevilling (Gl. Mscr. om Dd.).

S. A. gav Jørgen Nielsen, fordum Hospitalsmester, Else, sal. Mag. Niels Jespersen Superintendents Enke, Afkald for sin Kone, Ane Jespersdatters, Arvedeel efter hendes afgangne Broder, bemeldte Superintendent (l. c.).

1589 (Pag. 38 L. 19) oplod paa Bythinget (Lauritz Paaste, Byfoged) Borgeren Peder Christensen sin Gaard i det Stræde Vesten op til Vor Frue Kirke til Borgemeesteren i Hadersleb, Johan Snelle, for de 300 Daler, han havde pantsat ham den for; samt de 3 Mk. aarlig Jordskyld, som deraf gaaer til Fruekirke (l. c.).

1590 (Pag. 40 L. 18). Paa bemeldte Doctors Boder læstes

over den første Dør (som er nærmest mod Bispegården):

Der hat genoeh erworwen,
der in Christo selich ist gestorwen. 1590.

II. T. (et Vaaben med et Granat eller Granatåble).

M. T. (et Vaaben med 3 Fugle).

Over den fjerde Dør:

Deo opt. max.

jussu & legato Hieron. Theneri Hassi J. U. Dr. Reg.

Consiliarii ædes has pauperum usui & commodo Magdalena Hamsfortia Cornelii F. exstrui c. (o: curavit) M. D. X. C. (jfr. Atl. 3 Pag. 454 og Mum. Pag. 125).

Over den femte Dør:

Contra huius legati sanctionem facere liceat nemini; si quis adversus fecerit, infelix & maledictus esto, donec resipuerit (s. restituerit); og

over den ottende Dør:

Lehre uns bedenken, das wir starben musen, auf das wir klug warden (l. c.).

1591 (Pag. 41 R. 8) d. 2 Mai udstedte de Odense Sognepræster paa Bispens Ordre deres Bekjendelse, hvorledes hidtil er holdt med Naadsensaaret mellem den afdøde Sognepræsts Hustru og den nye i hans Sted tiltrædende Sognepræst (Doc. Saml. om Od. i R. Brahes Bibl.).

1593 (Pag. 54 R. 4). Dr. Hieronymus Theuner skulde allerede være død 1570; thi i Nd. Mag. Pag. 109 hedder det om ham: „1570 d. 13 Martii døde Dr. Hieronymus paa Dragsholm i Fængsel;“ men denne Angivelse kan ikke stemme med, at Kongen endnu 1571 d. 10 Jan. giver Dr. C. Hamsfort Tilladelse til at besøge ham paa Dragsholm (N. D. Mag. 6 Pag. 223).

1596 (Pag. 62 R. 5) d. $\frac{1}{6}$ fik Christen Friis Folgebrev til Bønderne, som ligge til S. Knuds Kloster i Odense, hvilket Niels Raas før havde (Canc. Reg.).

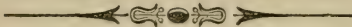
1597 (Pag. 64 R. 14) udstedes et Skjøde af Frederik Mule paa de Bøder, der ligge udenfor S. Jørgen mellem Fru Ane Skougaards og Godskendes Huse

(da var Niels Jacobsen Byfoged, Niels Lauritzen og Jacob Leth Raadmænd) (Gl. Mscr. om Od.).

1599 (Pag. 67 L. 22) udsteder Fogeden paa Odense Provstegaard, Christoffer Lauridsen, paa sin Herre, Kantzler Arild Hvitsfelds, Begne Dwittering for at have modtaget af velbyrdig Mand, Hans Mule, de 100 gode erkende Daler, han havde sagt god med for afgangne Michel Mule Christensens Arvinger, der vare dem til Frue Kirke skyldige (l. c.).

S. A. omtales Jacob Leth, Niels Lauridsen og Resdert Knudsen som Raadmænd og Gaas Hermandsen som Borger i Odense (l. c.).

N e t t e l s e r:

- §. 15 L. 6: til læs: Aflei til
  - 87 - 26: yldig l.: skyldig
  - 97 - 16: kvinde lige l.: kvindelige
  - 108 - 30: Stillingo g l.: Stilling og
  - 112 - 2: efter: „hvorved her“ tilføies: (hvis det ikke skal forklares ved: Nord op til Udelgaden)
  - 150 - 19: tilføies: dog jfr. Udler om Ribe 9 Pag. 67.
-

DL
291
03S5
bind 3
hefte 1

Simonsen, Lauritz Schelye
Vedel
Bidrag til Odense byes
aeldre historie

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 10 08 06 06 006 0